Pag. 7

Un important domeniu interdisciplinar
ACUSTICA MODERNĂ

Dincolo de 60 Decibeli

Cronica ipotezelor

Sistemul mondial de radio și televiziune prin sateliți
O URIAȘĂ ȘCOALĂ CU MII DE PROGRAME

Antene

PAG. 6

- DE LA OM LA OM
- EXISTĂ UN SECRET AL CELEBRITĂȚII ?

Răspunde la ancheta noastră internațională : P. A. CERENKOV, laureat al Premiului Nobel

PAG. 8

- „SĂPTĂMÎNA PE GLOB" — o cronică a principalelor evenimente din viața internațională

Proletari din toate țările, uniți-vă !

scînteia tineretului

ORGAN CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI COMUNIST

ANUL XXVII, SERIA II. Nr. 6900 | 8 PAGINI — 30 BANI | SÎMBĂTĂ 24 IULIE 1971

MĂSURILE PREZENTATE ÎN EXPUNEREA TOVARĂȘULUI

NICOLAE CEAUȘESCU — PROGRAMUL NOSTRU DE ACȚIUN

COMANDAMENTE EDUCATIVE ALE MUNCII DE AGITAȚIE

Nu o dată, cu prilejul investigațiilor întreprinse în diverse organizații U.T.C. ni s-a explicat, și la rîndul nostru ne-am explicat, calitatea activității pe care o desfășoară în raport și de starea de spirit, de capacitatea organizațiilor de a stimula în rîndurile membrilor lor un climat mobilizator, agitatoric de muncă și acțiune. Admițînd pe bună dreptate valabilitatea unui atare argument, am încercat să consemnăm de această dată modul în care organizațiile sînt preocupate de utilizarea mijloacelor care le stau la dispoziție în această direcție, să desprindem din experiența pe care ne-o oferă ele însele trăsăturile a ceea ce îndeobște numim funcția agitatorică a organizațiilor U.T.C. În ceea ce privește acest aspect al problemei, practica a impus deja cîteva modalități trecute cu succes prin proba eficacității educative, contribuind la promovare în viața organizațiilor U.T.C. climatului de care vorbim. Ga zete de perete, lozinci, panour angajamente afișate, raiduri-an chetă etc. Iată cîteva dintre mij loacele agitatorice tradiționale pe care am intenționat să le gă sim valorificate în organizați U.T.C. de la Fabrica de ulei di Slobozia, unde am întreprins an cheta de față.

S-o spunem de la bun început contactul cu realitatea acestui co lectiv ne-a impus, în legătură cu acest subiect, două aspecte esen țiale : pe de o parte existența sau inexistența lor, iar pe de altă conținutul pe care îl propagă.

Simpla trecere prin secțiile fa bricii a avut darul să ne edifice asupra formelor de agitație la ca re se apelează. Dacă nu în to talitate, măcar în cîteva. În sec ția „Casa mașinii" o gazetă de perete la care erau expuse cîte va caricaturi și un articol tăiat din paginile unui ziar. În altă secție, la Atelierul mecanic, ma multe lozinci decorau pereții ha lei. Dincolo, la „Îmbuteliere" o altă lozincă. În secția Rafinărie nu am găsit nimic din ceea ce căutam, în schimb unul dintre tinerii pe care i-am abordat își amintea vag de un angajament pe care organizația U.T.C. și-l luase cu privire la reducerea consumului de materiale auxiliare. Sub o scară am descoperit surprins gazeta „Tineretul și producția" a comitetului U.T.C. pe fabrică. În afară de titlul frumos caligrafiat, nu atrăgea atenția prin nimic altceva. Chenarele unor eventuale articole erau goale. În curtea fabricii, însă, cîteva mari panouri mi-au reținut privirea prin indemnurile la muncă și răspundere pe care le lansau. Aflu, însă, că nici unul dintre ele nu rezultă din eforturile uteciștilor. Și cu toate acestea, în fiecare secție activează cîte o organizație U.T.C. Dacă am vorbit despre menirea agitatorică ce revine fiecăreia dintre ele se cuvine ca, pentru înțelegerea exactă a realității, să defalcăm fiecăreia dintre organizațiile din secțiile Fabricii de ulei cîte un fragment din totalitatea mijloacelor agitatorice găsite. Uneia o lozincă, alteia o gazetă sau un panou etc. Faptul este semnificativ pentru nivelul scăzut al preocupărilor acestor colective în ceea ce privește îndeplinirea funcției lor agitatorice. Din acest motiv am simțit nevoia de a-l preciza. Cum se explică această stare de lucruri ? Dialogul pe care l-am angajat cu tinerii, cu cîțiva dintre reprezentanții organizațiilor n-a putut să ne ofere un alt argument decît cel pe care îl anticipasem noi înșine : superficialitate și neglijență. De altfel, chiar interlocutorii au conferit un contur și mai clar acestei neglijențe răspunzînd invitației pe care le-o adresasem de a aprecia calitatea lozincilor, gazetelor care

TRAIAN GÎNJU

(Continuare în pag. a VII-a)

Vizita de lucru a tovarășului NICOLAE CEAUȘESCU

în portul și pe Șantierul de construcții navale Constanța

În cursul zilei de vineri, cele mai reprezentative unități industriale ale municipiului Constanța — portul și șantierul naval — au fost vizitate de secretarul general al partidului, tovarășul Nicolae Ceaușescu, împreună cu soția sa, Elena Ceaușescu. Secretarul general al partidului a fost însoțit de tovarășii Manea Mănescu, Paul Niculescu-Mizil, Maxim Berghianu, Florian Dănălache, Janos Fazekas, Petre Lupu, Dumitru Popescu, Vasile Vîlcu, Petre Blajovici, Mihai Gere, Ion Ioniță, Vasile Patilineț și Ion Stănescu.

Este pentru a doua oară în această săptămînă cînd conducători de partid și de stat, în frunte cu secretarul general al partidului, iau contact, în județul și municipiul Constanța, cu realitățile din economie, cu stadiul îndeplinirii sarcinilor de producție, cu modul cum sînt transpuse în practică obiectivele de perspectivă ale planului cincinal.

Întîlnirile de lucru ale secretarului general al partidului cu colectivele de oameni ai muncii, cu tehnicieni și specialiști din industrie și agricultură au un puternic efect mobilizator, duc la descoperirea unor soluții mai valoroase pentru soluționarea unor probleme importante, de stringentă actualitate și de perspectivă, stimulează spiritul creator al oamenilor muncii. S-a vădit aceasta cu prisosință în dialogul secretarului general al partidului cu realizatorii proiectului de extindere și modernizare a portului Constanța, cu navigatorii, cu muncitorii portuari, cu constructorii de nave.

Pe întregul traseu, de la Mangalia Nord și pînă la Constanța, în comunele 23 August și Tuzla, la Eforie Sud, Eforie Nord, Agigea și Lazu, tovarășul Nicolae Ceaușescu și ceilalți conducători ai partidului și statului sînt salutați cu multă căldură de mii și mii de cetățeni, mulțimea ovaționează îndelung, flutură steguleț roșii și tricolore, aruncă în calea oaspeților flori.

La Constanța, coloana oficială se îndreaptă, prin strada Traian, către port. Este zona de unde, spre mare, se desfășoară o priveliște dominată de pădurea de catarge și macarale a modernei porți maritime românești.

În fața Gării Maritime, oaspeții sînt așteptați de un mare număr de muncitori portuari, navigatori, constructori navali. Pe o mare pancartă este înscrisă urarea: **„Bine ați venit în mijlocul nostru, iubite tovarășe Nicolae Ceaușescu".** Se aplaudă îndelung, se ovaționează pentru Partidul Comunist Român, pentru secretarul general, pentru ceilalți conducători de partid și de stat.

O companie de onoare, formată din militari și membri ai gărzilor patriotice, prezintă tovarășului Nicolae Ceaușescu, comandantul suprem al forțelor noastre armate, onorul. Se intonează Imnul de Stat al Republicii Socialiste România. Tovarășul Nicolae Ceaușescu trece în revistă compania de onoare.

În holul Gării Maritime sînt inițiați, cu ajutorul unor planșe, machete și fotografii, stadiul actual al lucrărilor și programul eșalonat de dezvoltare a portului și a Șantierului naval constănțean, program ce, cu un an în urmă, a fost dezbătut tot aici, împreună cu tovarășul Nicolae Ceaușescu. Sînt de față ministrul industriei construcțiilor de mașini, Ion Avram, colectivele de conducere ale portului și șantierului, alți specialiști din industria construcțiilor de nave din țara noastră, precum și cercetători și proiectanți ai institutelor de specialitate. Se dau ample explicații în legătură cu obiective intrate în funcțiune, cu cele care urmează a fi realizate în cursul acestui cincinal. Dialogul generează propuneri și sugestii privind amplasarea cît mai rațională a noilor obiective, în așa fel ca portul, aflat în plin proces de modernizare, și Șantierul naval să-și poată desfășura activitatea în cele mai bune condiții.

În continuare, se vizitează cargoul de mărfuri generale „Tîrgoviște", ancorat la fața Gării Maritime. Pe punte, tovarășul Nicolae Ceaușescu primește raportul comandantului navei, Erol Marcel Sovaliste, Ștefan Vasilia. Oaspeții sînt conduși prin compartimentele cargoului. Li se oferă explicații de ordin constructiv și funcțional cu privire la navă, asupra rutelor pe care le străbate și mărfurilor transportate. Din 1967 și pînă astăzi, nava „Tîrgoviște", realizare a constructorilor navali din Galați, este condusă de Ștefan Vasilia. Tovarășul Nicolae Ceaușescu se interesează de condițiile de muncă și de viață ale echipajului, de economicitatea curselor navei, de metodele de încărcare și descărcare a mărfurilor transportate. Se fac recomandările ca, pentru mai lesnicioasa lor manipulare, mărfurile să fie containerizate, balotate, pochetizate, metode moderne care duc la scurtarea operațiunilor de încărcare-descărcare, la economisirea cheltuielilor cu munca, la efectuarea mecanizată a lucrărilor.

Cu nava „Lanova" se vizitează apoi portul. Ca două uriașe brațe de piatră, impunătoarele diguri, construite în ultimii ani, închid imensa incintă a noului bazin portuar. Lungimea lor totală însumează peste 5 300 metri. Ele despart de mare o oglindă liniștită de apă de 323 ha, de două ori și jumătate mai mare decît cea a vechiului port.

Nava înaintează încet în larg. La cheiuri se află aliniate numeroase nave românești și străine de mare tonaj : în onoarea sosirii conducătorului partidului și statului, ele au arborat marele pavoaz. O originală simfonie de sirene îl însoțește pe secretarul general al partidului, pe ceilalți conducători de partid și de stat, în călătoria în rada portului.

(Continuare în pag. a IV-a)

VOCAȚIA CREȘTERII

de A. I. ZĂINESCU

Mitul lui Sisif poartă în sine ceva din germenul sadismului. Rostogolirea bolovanului e nu numai o dramă a neputinței, ci și o plăcere a ei. Altfel nu s-ar mai fi petrecut reluarea și iar reluarea urcușului, Sisif însuși ar fi încercat escaladarea, liber de orice povară. Dar în astfel de condiții nu urcușul însuși devine o imensă povară ? Adică urcușul în gol, fără sens, zadarnic ? În fond omul ca să-și cunoască virtuțile nu trebuie să se urce, neapărat, pe un munte. Dar nici să renunțe la a încerca. Văile îl confruntă, poate, cu mult mai neîndurătoare, dar îi și aruncă din cînd în cînd pata de umbră a piscurilor. De aici și pendularea lui Sisif. De aici și sadismul efortului sau, fiindcă, nu se poate, șirul de experiențe pe care le-a provocat i-au creat pînă la urmă și o conștiință a inaccesibilului, a neputinței. Ambiția și chinul repetiției, al reluării fie și în van a drumului care i se refuza au fost însă mai mari. i-au trezit o irezistibilă satisfacție a nereușitei. Încît totul s-a transformat în viciu, viciu al zădărniciei sadice care creează la rîndul ei alte vicii. Experiența aceasta sisifică nu a rămas necunoscută literaturii și, îndeosebi creațiilor care nu și-au propus și nu-și propun într-atît piscuri înalte cît mai ales pendularea între poli și zone incerte, între pete confuze de umbră și soare. Ambiguitatea a fost nu numai teoretizată, ci și aplicată în numele unor așa-zise „opere deschise" în spațiul cărora cititorul poate să aleagă oricum, să înțeleagă orice, liber de prejudecata adevărului cît mai clar. Ca și cum claritatea ar fi o închidere de orizont, și nu o proiecție de lumină adîncă, strălucitoare ! Fără îndoială, conștiința artistică este un rezultat și nu o cauză. Creația poate fi și exercițiu, după cum este și travaliu, dar nu în afara determinărilor ei specifice, deci nu în afara unei existențe sociale, deci nu în afara conștiinței acestei existențe. Determinările și raporturile sînt, în acest caz, al creației, de esență morală, ele pun în prim plan condiția creatorului și, implicit, finalitatea sa. În sens larg, general, se pune de fapt întrebarea : ce construiește ? Ce-și propune și ce realizează. Ce servește în fond și dacă-și servește mai ales contemporaneitatea, dacă dă expresie clară, inteligibilă propriei

(Continuare în pag. a VII-a)

Pe adresa absolventului de liceu

DE CE CANDIDEZI LA FACULTATE ?

● Pe primele locuri, șefii de promoție ai liceelor ● Aflux la facultățile unde matematica nu e obiect de concurs ● Lucrările scrise au redus la jumătate numărul candidaților ● „Candidatul de profesie", un personaj care ar trebui prohibit ● Știe liceul cum s-au încadrat toți absolvenții săi ?

150 000 de studenți se specializează în peste 200 de profesii de nivel superior. Numărul de locuri scoase la concurs pentru admiterea în facultăți : anul acesta, 23 000. Iar bacalaureații, într-o proporție însemnată, sînt dotați și pregătiți pentru studii superioare.

Așadar, la întrebarea **„De ce candidezi la facultate ?"** mulți dau răspunsuri convingătoare : se situează în fruntea listelor celor admiși la concurs. Ca **Dan Gheorghe Andrei** — absolvent al Liceului „Nicolae Bălcescu" — care a deschis cu media 10 lista concurenților la Facultatea de medicină generală ; ca **Bebe Negoescu** și **Ion Tigănesteanu** de asemenea, primii pe listă, cu media 9.33, la Facultatea de geografie ; ca **Aurelia Ghinescu**, Liceul „Gheorghe Lazăr" din București, care, dintre 400 de concurenți la Cibernetică economică — secția statistică — a obținut media cea mai mare ; ca **Marin Constantin**, candidat la aceeași facultate, secția mecanizarea calculului economic, care a devenit student cu media 9.98. Și ca atîția și atîția alții.

Discuția cu ei s-a consumat rapid ; era normal, se aflau la capătul unui concurs extrem de strîns — emoționați și obosiți. Dar dubla satisfacție a reușitei, a reușitei **nu oricum**, ci pe primele locuri, spunea totul : categoria reușiților în plutonul celor cu medii bune și foarte bune se compune, de regulă, din absolvenți ai ultimei promoții, din tinerii care s-au înscris printre primii la concurs, pentru că hotărîrea lor era fermă, nu depindea de numărul înscrișilor sau al locurilor ; s-au simțit pregătiți să înfrunte nu numai dificultățile concurenței, ci și ale profesiei. Ei nu mai ridică altă problemă, în prezent, decît în perspectivă, cum se vor comporta ca studenți. Lăsăm deci, „capetele de afiș" ale admiterii și ne localizăm investigațiile la zona periferică a listelor.

„LEGILE REFRACȚIEI" ÎN VERSIUNEA GEORGETEI VLĂSCEANU

Ceea ce veți citi mai jos nu este o figură de stil. Comisia de admitere pentru Facultatea de

LUCREȚIA LUSTIG
MARIETA VIDRAȘCU

(Continuare în pag. a VI-a)

Acasă la omul de pe tractor

ÎNTRE LEGE ȘI REALITATE — O IMPLICAȚIE NECESARĂ :

RESPONSABILITATEA, INIȚIATIVA ȘI SPIRITUL GOSPODĂRESC

Continuînd ancheta noastră „Acasă la omul de pe tractor" ne-am oprit în cîteva din secțiile de mecanizare ale județului Dîmbovița. Și nu întîmplător. Printr-o scrisoare trimisă redacției, un grup de mecanizatori sesizau o seamă de deficiențe ce se manifestau pe plan local privind pregătirea și integrarea în procesul muncii a mecanizatorilor, stimularea activității lor de principali participanți la obținerea recoltelor planificate, rezolvarea unor deziderate de muncă și de viață. Cîteva zile am avut astfel posibilitatea unor investigații largi ; discuțiile cu mecanizatori și șefi de secție, cu conducători ai S.M.A. și I.M.A., cu președinți de cooperative agricole și ingineri agronomi, la comitetul județean de partid au întregit o idee. Și anume că în contextul unor indicații de partid precise, chibzuite și cu o mare eficiență atît pentru producție cît și sub aspect stimulatoriu pentru mecanizatori, superficialitatea, comoditatea și dezinteresul manifestate din partea celor cu îndatoriri multiple față de mecanizatori au generat un climat de neangajare, de lipsă de exigență pentru ceea ce fiecare este chemat să înfăptuiască. Afirmații dovedite prin indicele inferior de utilizare a mașinilor (doar 60—65 la sută din potențial) prin ritmul de execuție al lucrărilor agricole contractate, de asemenea sensibil sub posibilități, prin fluctuația mecanizatorilor (în 1970 și în primele șase luni ale lui 1971, procentul celor plecați fiind de peste 65 la sută), precum și prin numărul redus (1 din 10) al celor capabili să execute întreaga gamă de lucrări. Dar să nu rămînem numai la suprafața lucrurilor. Titlul rubricii impune diversificarea și aprofundarea observațiilor.

Pag. 5

VIZITA DE LUCRU A TOVARĂŞULUI NICOLAE CEAUŞESCU

Întîlnirea cu activul judeţean de partid

După vizitarea întreprinderi- economice constănţene, în la Sporturilor din localitate avut loc o adunare cu acti- l de partid din judeţ.

Adresîndu-se tovarăşului colae Ceauşescu, celorlalţi ducători de partid şi de t, tovarăşul VASILE VÎLCU, embru al Comitetului Exe- tiv al C.C. al P.C.R., prim- cretar al Comitetului jude- an Constanţa al P.C.R., a us :

Avem astăzi plăcutul prilej vă exprimăm direct, iubite varăşe Nicolae Ceauşescu, n adîncul inimii, cele mai lde sentimente de preţuire e comuniştilor, ale tuturor menilor muncii din judeţul onstanţa, pentru eforturile e care le depuneţi, pentru a- torul neprecupeţit pe care -l acordaţi, pentru grija cu re vă interesaţi de activita- a noastră.

Salutăm, de asemenea, pre- enţa celorlalţi conducători de artid şi de stat, care vă înso- esc în această vizită cu multi- le şi profunde semnificaţii entru noi.

La această adunare participă embrii comitetelor judeţean municipal de partid, m- rii de partid din ilegalitate, ecretari ai organizaţiilor de artid, lucrători din aparatul de artid, de stat şi din armata, ctivişti ai U.T.C., ai sindicate- or, femei, muncitori fruntaşi in industrie şi agricultură, in- electuali.

Vă rugăm să îngăduiţi ca, în iteva cuvinte, să vă informăm supra unora din rezultatele şi reocupările noastre din ulti- a perioadă.

Mai întîi, am dori să cunoaş- eţi că planul producţiei indus- riale pe primul semestru al a- estui an a fost îndeplinit şi epăşit. Am obţinut un spor la roducţia globală industrială de 58 de milioane lei (102,2 la sută), iar la producţia marfă vîndută şi încasată, de 126 mi- lioane lei (104,5 la sută), la ex- port de 21 milioane lei valută. S-au obţinut rezultate bune şi în realizarea planului de in- vestiţii.

În agricultură, aşa cum aţi luat cunoştinţă zilele trecute, desfăşurăm cu toate forţele campania de încheiere a re- coltării grîului, paralel cu ce- lelalte lucrări. În acest an, noi avem toate condiţiile să obţi- nem producţii deosebit de bune. Aceasta ne permite să dăm statului cantităţi suplimentare de produse agroali- mentare.

În ce priveşte turismul, vă informăm că, faţă de aceeaşi perioadă a anului trecut, numărul turiştilor pe litoral este mai mare cu 13 500.

Atît pe litoral, cît şi în restul judeţului, avem o bună a- provizionare. Pieţele şi unităţile comerciale dispun de cantităţi suficiente de produse a- groalimentare şi industriale, care satisfac solicitările locui- torilor judeţului nostru şi ale turiştilor.

Vizita dumneavoastră în judeţul Constanţa se desfăşoară într-un moment cînd întreaga noastră organizaţie judeţeană de partid, toţi oamenii muncii de pe aceste meleaguri, mani- festîndu-şi deplina aprobare şi adeziunea totală faţă de am- plul program de educare co- munistă a maselor prezentat de dumneavoastră, tovarăşe secretar general, în faţa Comi- tetului Executiv, şi în expune- rea ţinută în faţa activului de partid din domeniul muncii ideologice, muncesc pentru tra- ducerea lui în viaţă. Aceste două documente reprezintă pentru noi un model strălucit de analiză principială, un pro- gram atotcuprinzător, cu vizi- une de mare perspectivă şi care răspunde în cel mai înalt grad cerinţelor de dezvoltare multi- laterală a patriei noastre socia- liste.

Prezenţa dumneavoastră, to- varăşe Nicolae Ceausescu, a ce- lorlalţi conducători de partid şi de stat la această adunare este o mare cinste pentru noi, un îndemn de a munci cu şi mai mult entuziasm pentru înfăp- tuirea sarcinilor ce ne revin.

Luînd cuvîntul, ION VOI- CU, secretar al Comitetului P.C.R. din Port, a spus : Vă rog să-mi permiteţi să exprim mulţumirile comuniştilor, ale navigatorilor, docherilor şi ce- lorlalţi oameni ai muncii din cel mai mare port al Roma- niei, pentru cinstea ce ni s-a făcut astăzi, de a avea în mij- locul nostru pe conducătorii partidului şi statului, în frunte cu dv., iubite tovarăşe Nicolae Ceauşescu.

Pentru muncitorii portuari constituie un motiv de satisfac- ţie faptul că în perioada scur- tă care a trecut de la prece- dentă dv. vizită în portul nos- tru au fost date în folosinţă noi cheiuri, înzestrate cu mij- loace de mare productivitate, care uşurează efortul fizic al docherilor. Flota noastră ma- ritimă comercială s-a dezvol- tat în ritm susţinut prin do- tarea cu nave moderne, care asigură navigatorilor condiţii superioare de muncă şi viaţă.

Toate acestea au condus la creşterea eficienţei activităţii în toate compartimentele de muncă, la realizarea planului de stat pe anul 1970. În pri- mul semestru al acestui an, sarcinile de venituri au fost depăşite cu peste 5 milioane lei valută. În prezent, ne pre- ocupăm de rezolvarea proble- mei mecanizării operaţiilor de încărcare-descărcare în hambarele navei şi în maga- zii, unde procentul muncii manuale este încă ridicat, spe- cializarea portului pe fel de o- peraţiuni şi marfă, extinderea acordului global în manipu- larea mărfurilor, întărirea dis- ciplinei şi creşterea răspunde- rii fiecărui salariat la locul de muncă.

Una din preocupările căreia trebuie să-i găsim rezolvarea este permanentizarea muncito- rilor docheri. Avem datoria de a ne preocupa mai mult de îmbunătăţirea condiţiilor lor de viaţă şi de muncă. Consi- derăm că atît noi, cît mai ales întreprinderile expor- tatoare trebuie să acţioneze mai hotărît pentru introduce- rea în transport şi ma- nipularea mărfurilor, a me- todelor moderne de contai- nerizare, pachetizare şi pa- letizare, de la fabrici şi pînă în navă. Vreau să remarc, în numele Comitetului de partid, că în acest domeniu se mani- festă multă tărăgănare şi imo- bilism.

Dezvoltarea susţinută a flo- tei maritime comerciale im- pune şi pregătirea cadrelor de comandanţi, şefi mecanici şi ofiţeri de navă. În prezent, pregătirea acestora se realizea- ză la Şcoala superioară de ma- rină militară, care nu asigură înarmarea acestora cu temei- nice cunoştinţe de exploatare comercială a navelor, nu le transmit noţiuni privind ope- raţiunile de comerţ exterior şi drept internaţional. Comitetul de partid şi conducerea portu- lui simt nevoia unor cadre de navigatori cu pregătire temei- nică de specialitate, pe mîna cărora să fie în siguranţă va- loarea de sute de milioane de lei, de care sînt chemaţi să răspundă. De aceea consideră- m necesară organizarea pregă- tirii superioare de specialitate a acestora într-un cadru dis- tinct.

Organizaţia noastră de partid, care numără aproa- pe 4 000 de membri, a luat cunoştinţă cu mare interes de expunerea prezentată de dv. la consfătuirea de lucru cu acti- vul de partid din domeniul ideologiei şi al activităţii poli- tice şi cultural-educative.

Pentru noi, măsurile iniţiate de dv., tovarăşe secretar gene- ral, prezintă o importanţă a- parte, deoarece în port lucrea- ză peste 12.000 salariaţi, care vin în contact permanent cu oameni din aproape toate sta- ţele lumii, pentru că o bună parte din munca navigatorilor se desfăşoară departe de pa- trie, fapt ce solicită o intensă activitate politico-educativă, de cunoaştere a hotărîrilor parti- dului şi statului nostru, a poli- ticii sale interne şi externe. Studierea cu atenţie a indica- ţiilor dv., tovarăşe secretar ge- neral, cu privire la activitatea ideologică şi de educare comu- nistă a oamenilor muncii va determina comitetul nostru de partid, organizaţiile de bază, să-şi analizeze în spirit critic activitatea desfăşurată pentru respectarea normelor de com- portare comunistă. Ne dăm a- cum mai bine seama de minu- surile în activitatea noastră, de ineficienţa unor măsuri luate pentru combaterea acte- lor de indisciplină la nave, pentru creşterea simţului de răspundere faţă de avutul ob- şteşc şi respectarea legalităţii socialiste.

Comitetul de partid, comu- niştii din Portul Constanţa, sînt hotărîţi să desfăşoare o muncă politico-educativă neo- bosită, pentru promovarea spi- ritului partinic, revoluţionar, profund patriotic, în rîndul muncitorilor, navigatorilor şi al celorlalţi salariaţi, pentru dezvoltarea responsabilităţii civice, a devotamentului şi ab- negaţiei puse în slujba inte- reselor poporului. Indicaţiile primite astăzi reprezintă pen- tru toţi comuniştii organizaţiei noastre, pentru toţi muncitorii portuari, un ghid în întreaga noastră activitate. Asigurăm încă o dată conducerea parti- dului şi a statului că naviga- torii, docherii, inginerii şi mun- citorii din port, vor consacra întreaga lor pricepere şi capa- citate creatoare înfăptuirii sar- cinilor stabilite de Congresul al X-lea al partidului, pentru ridicarea continuă a eficienţei activităţii flotei noastre, a por- tului Constanţa.

Tovarăşul ALEXANDRU TUNSCHI, directorul Întreprin- derii de Reţele Electrice Consta- nţa, a arătat că oamenii muncii din această întreprin- dere, profund recunoscători partidului şi statului pentru baza tehnică-materială mo- dernă ce le-a fost asigurată, pentru grija permanentă ce le-o poartă, raportează că, sub conducerea organizaţiei de par- tid, au obţinut succese însem- nate pe linia înfăptuirii sarci- nilor de producţie din anul cu- rent.

Pînă în prezent am reuşit să asigurăm în bune condiţii alimentarea cu energie electri- că a industrei şi agriculturii judeţului, consumul pentru uz casnic. În momentul de faţă, în judeţul Constanţa, toate satele, cooperativele a- gricole de producţie, întrepri- nderile agricole de stat şi sta- ţiunile de mecanizare a agri- culturii sînt electrificate, con- sumul de energie electrică în Dobrogea va fi în anul 1971 de peste un miliard Kwh, ci- fră de-a dreptul impresionan- tă dacă ne gîndim că întreaga producţie de energie electrică a ţării în anul 1938 era de 1,1 miliarde Kwh.

Ne angajăm, a spus vorbito- rul, că şi în viitor vom face totul pentru a ne aduce din plin contribuţia la realizarea cu succes a sarcinilor trasate de Congresul al X-lea al Par- tidului Comunist Român, în vederea utilizării raţionale a bazei energetice a ţării.

În aceste zile, cînd întreaga ţară cunoaşte o puternică e- fervescenţă, prilejuită de pro- gramul amplu, profund partin- nic, propus de tovarăşul Nicolae Ceauşescu şi adoptat în unanimitate de Comitetul Exe- cutiv, pentru îmbunătăţirea activităţii de educare marxist- leninistă a membrilor de par- tid, a tuturor oamenilor mun- cii, activitatea organizaţiei noastre de partid este concen- trată spre găsirea celor mai corespunzătoare forme şi me- tode de traducere în viaţă a acestui program.

Ca membru al partidului din ilegalitate, ca activist de partid apreciez deosebit de mult modul în care concluzii- le prezentate la Consfătuirea de lucru cu activul de partid de la Comitetul Central fac a- naliza lipsurilor ce s-au ma- nifestat în activitatea politico- ideologică a organizaţiilor de partid, pentru formarea şi dezvoltarea conştiinţei socia- liste a maselor. Cunoscînd unele aspecte din organizaţia de partid, mi-aş permite să spun că sînt comunişti apre- ciaţi din punct de vedere pro- fesional, dar care nu au acor- dat suficientă atenţie educării tineretului şi chiar a proprii- lor fii, în spiritul concepţiei partidului nostru, spre muncă şi viaţă, al respectării norme- lor de convieţuire socială. Sîntem ferm hotărîţi să luăm măsuri operative pentru înlă- turarea neajunsurilor ce s-au manifestat în activitatea noas- tră politico-ideologică, să mun- cim în asa fel încît fiecare membru de partid să fie un activist, un luptător pentru înfăptuirea liniei generale a partidului nostru.

Comuniştii au de învăţat în această direcţie din stilul de muncă al conducerii partidu- lui, al secretarului general, care nu precupeţeşte nici un efort pentru a se întîlni şi a se sfătui în permanenţă cu masele, pentru a le explica cu răbdare politica partidului nostru, pentru a cunoaşte în profunzime realităţile şi ceri- nţele vieţii. Mă angajez să militez cu şi mai multă hotă- rîre pentru creşterea rolului conducător al organizaţiilor de partid, a răspunderii perso- nale a fiecărui comunist, pentru educarea revoluţionară a co- muniştilor, a tuturor oamenilor muncii, a spus în încheiere vorbitorul.

Luînd în continuare cuvîn- tul, ION I. LUNGU, rectorul Institutului pedagogic, a spus: Aş dori de la bun început să-mi exprim acordul deplin faţă de conţinutul de idei al recentelor documente de par- tid, prezentate de tovarăşul Nicolae Ceauşescu, care se în- scriu ca un eveniment de im- portanţă majoră în viaţa par- tidului şi statului nostru.

Înalta lor ţinută, caracteri- zată prin analiza profundă realist-ştiinţifică a fenomene- lor vieţii politice, economice şi sociale, spiritul critic şi nova- tor cu care sînt abordate pro- blemele fundamentale ale so- cietăţii noastre contemporane demonstrează încă o dată răs- punderea şi competenţa cu care Partidul Comunist Ro- mân conduce opera grandioa- să de făurire a societăţii socia- liste multilateral dezvoltate în ţara noastră.

Noi vă mulţumim fierbinte, tovarăşe secretar general, pe- tru că din iniţiativa şi sub di- recta dumneavoastră conduce- re, problemele muncii ideolo- gice, ale activităţii politice şi cultural-educative fac obiectul dezbaterii în partidul şi statul nostru.

După ce a arătat că activi- tatea cadrelor didactice şi nu numai a celor universita- re, va trebui să crească din punct de vedere calita- tiv, încît să poată contri- bui mai substanţial la ac- celerarea mersului înainte al societăţii, la îndeplinirea cu toată răspunderea a obligaţii- lor sporite pe care le incumbă misiunea încredinţată de partid, a spus : Partidul a să- dit în noi sentimentul res- ponsabilităţii faţă de marile idealuri ale socialismului şi comunismului, faţă de ctitorii orînduirii noastre noi, faţă de raţiunea majoră izvorîtă din dreptul firesc ce ni-l conferă existenţa noastră ca popor li- ber de a merge neabătut pe drumul ascendent ce ni l-am ales. Dată fiind dezvoltarea flotei noastre, atît ca număr cît şi ca tonaj, precum şi am- ploarea pe care o ia portul, vorbitorul a propus înfiin- ţarea la Constanţa a unui in- stitut superior marin. Ex- tinderea ce a luat-o şi urmea- ză s-o ia în continuare turis- mul impune şi în acest do- meniu oameni bine pregătiţi. Avem toate condiţiile pentru a adăuga la instituţia univer- sitară existentă o facultate de economia turismului şi o fa- cultate de medicină balneară. Am veni în întîmpinarea unor nevoi de strictă actualitate, aşa încît efortul merită făcut cu prisosinţă. Cu îngăduinţa dv., tovarăşe secretar general, aş mai ridica o problemă. Alci, la Constanţa, oraş cu peste 260 mii de locuitori, unde am primit anul trecut mai mult de 1,5 milioane turişti, simţim lipsa unui local adecvat de teatru, care ar împlini posibi- lităţile de educaţie de care dispunem. Actualul teatru din Constanţa este complet neco- respunzător, şi nu permite or- ganizarea unor manifestări cultural-artistice de amploare. De exemplu, concursul naţio- nal de muzică uşoară care va începe astăzi se va desfăşura în sala teatrului de dramă şi comedie care n-are decît 500 de locuri. Or, numărul turişti- lor şi localnicilor doritori de a asista la un asemenea spec- tacol este infinit mai mare. În aceleaşi condiţii s-au desfăşu- rat şi alte activităţi interesan- te organizate la Constanţa. Cred, de asemenea, că ar tre- bui să ţinem cont şi de faptul că turiştii străini vor să ne cunoască ţara şi prin intermed- iul teatrului, acesta fiind un motiv în plus pentru construi- rea unui teatru care să răs- pundă cerinţelor actuale şi de perspectivă ale oraşului.

Populaţia Constanţei ar fi bucuroasă să fie părtaşă la construcţia unui asemenea edificiu cultural, să participe voluntar la efectuarea anumi- tor lucrări. Există, de asene- nea, posibilitatea ca fondurile necesare să fie acoperite din încasările taxei de turism.

În cuvîntul său, ION PĂUN, preşedintele Cooperativei Agri- cole de Producţie din comuna Castelu, a înfăţişat cîteva din realizările cooperativei, care a sărbătorit, anul trecut, două decenii de fructuoasă existen- ţă. Am pornit de la aproape nimic, a spus el, şi am ajuns în prezent la o avere obşteas- că în valoare de aproape 15 milioane lei. În acest an, vom realiza o producţie globală de peste 20 milioane lei.

Anul trecut pentru munca depusă, cooperatorii de la Castelu, au primit peste 4,5 milioane lei, în afară de re- muneraţia în produse. Cea mai mare parte a cooperatorilor şi-au construit case noi sau şi-au renovat casele. Toate acestea au fost posibile datori- tă bunei organizări a muncii, ajutorului multilateral şi per- manent primit din partea partidului şi statului, concreti- zat în tractoare şi maşini agri- cole, îngrăşăminte chimice, se- minţe de calitate, cadre de specialişti.

În prezent, avem mari po- sibilităţi de sporire a produc- ţiilor vegetale şi animale, de a obţine două şi chiar trei recolte pe an. Porumbul în- sămînţat ca a doua cultură — 165 ha — a răsărit şi se dez- voltă bine după prima pra- şilă. Am mai semănat după cosirea masei verzi 10 ha de fasole, iar în prezent recoltăm deja păstăi. După cartofii de primăvară am însămînţat 5 ha de varză de toamnă, iar zi- lele acestea însămînţăm încă 240 ha cu porumb pentru fu- raje. Întreaga suprafaţă cul- tivată a doua oară este iri- gată şi promite recolte bune şi însemnate venituri suplimen- tare.

Tot ceea ce am realizat pînă acum, sarcinile mari care ne aşteaptă în viitor sînt nemij- locit legate de munca noastră, a oamenilor, de modul activ în care înţelegem să le traducem în viaţă. Tocmai de aceea, în lumina ultimelor documente de partid, a expunerii pe care dv., tovarăşe Nicolae Ceauşescu, aţi făcut-o la Con- sfătuirea cu activul de partid din domeniul muncii ideologi- ce şi care a fost primită cu entuziasm de membrii coope- rativei noastre — am desprins concluzia că va trebui să facem mai mult pe linia ridicării nivelului de conşţiin- ţă al oamenilor muncii. Ne angajăm să intensificăm munca politico-educativă de masă, de educare a oamenilor în spiritul patriotismului socia- list, al respectului faţă de muncă, pentru sporirea efortu- rilor ţărănimii cooperatiste în creşterea continuă a produc- ţiei agricole vegetale şi ani- male.

Încredinţăm conducerea par- tidului că organizaţia noastră de partid, toţi ceilalţi membri cooperatori, îşi vor intensifica eforturile pentru a da viaţă hotărîrilor celui de-al X-lea Congres al partidului, preţioa- selor indicaţii pe care le-am primit cu privire la educaţia partinică, revoluţionară a co- muniştilor, a tuturor membri- lor cooperatori.

LILIANA BUCUR, directoa- rea Întreprinderii integrate de lină, a arătat că, în perioada care a trecut de la vizita pre- cedentă a tovarăşului Nicolae Ceauşescu, în unităţi indus- triale din Constanţa s-a tre- cut la înfăptuirea unui întreg ansamblu de măsuri pentru organizarea ştiinţifică a pro- ducţiei, pentru folosirea in- tensivă a utilajelor, valorifi- carea superioară a materiei prime, pregătirea unui număr mare de oameni capabili să mînuiască cu pricepere teh- nica nouă cu care a fost do- tată fabrica.

În ultimii trei ani — a ară- tat vorbitoarea — capacitatea de producţie a întreprinderii a sporit prin intrarea în func- ţiune a unei noi secţii de fi- latură pieptănată, prin dezvol- tarea ţesătoriei de la 80 războaie la 272. Corespunzăţ- tor cu aceasta, numărul de salariaţi a crescut de la 1 240 la 3 400. Pe această bază, s-a putut diversifica simţitor gama produselor, astfel că, la ora actuală întreprinderea realiz- ează peste 6 500 000 metri pătraţi ţesături pe an din fire pieptănate şi fire cardate, des- tinate atît consumului intern cît şi exportului. Sîntem sin- gura fabrică textilă din ţară, care produce stofe exclusiv din materie primă indigenă, lînă — poliester — celofibră, renunţînd total la importul de materie primă.

În prezent, sîntem preocu- paţi de îmbunătăţirea calità- ţii produselor, de reducerea fluctuaţiei salariaţilor, de ri- dicarea nivelului încă scăzut de pregătire profesională a unor categorii de muncitoare.

Pentru colectivul fabricii noastre, recentele propuneri făcute de dumneavoastră, to- varăşe secretar general, Co- mitetului Executiv al C.C. al P.C.R. cu privire la îmbuna- tăţirea activităţii de educaţie marxist-leninistă a membrilor de partid, a tuturor oamenilor muncii, reprezintă un pre- ţios ajutor şi îndreptar în muncă. Cînd spun aceasta, mă refer în mod special la fap- tul că peste 2 500 din salaria- ţii noştri sînt tineri, că vîrsta medie a întregului colectiv nu depăşeşte 21 de ani, situaţie ce ridică probleme deosebit de importante legate de edu- care, de dezvoltarea spiritului patriotic, partinic şi revolu- ţionar. În continuare, vorbi- toarea a spus : Avem un co- lectiv entuziast, hotărît să nu-şi precupeţească eforturile pentru realizarea sarcinilor trasate de vastul program de dezvoltare a economiei naţio- nale, de ridicarea ţării noas- tre pe cele mai înalte culmi ale civilizaţiei şi progresului şi vă asigurăm că vom acţio- na cu toată hotărîrea pentru ca sarcinile ce revin Între- prinderii Integrate de Lînă să fie duse la îndeplinire în spi- ritul unei înalte exigenţe co- muniste.

Întregul colectiv al fabricii a primit cu deosebită satis- facţie şi entuziasm propune- rile prezentate de dumnea- voastră, stimate tovarăşe Ceauşescu, pentru întărirea spiritului partinic, a combati- vităţii revoluţionare, în în- treaga activitate politică-ideo- logică.

Tovarăşul MARIN CROI- TORU, secretarul Comitetului U.T.C. de la Şantierul Naval Constanţa, a exprimat, în nu- mele celor peste 1 000 de tineri din întreprindere, recunoştinţa caldă faţă de atenţia şi senti- mentele părinteşti cu care partidul şi statul înconjoară tînăra generaţie a patriei noastre socialiste. Această gri- jă, a spus el, care izvorăşte dintr-un profund umanism, noi, tineretul am simţit-o din plin şi cu prilejul vizitelor fă- cute de conducerea de partid, atît anul trecut, cît şi astăzi, cînd s-au trasat noi şi însem- nate direcţii în activitatea Şantierului Naval.

Vorbitorul a arătat că or- ganizaţia de tineret din şan- tier a avut în centrul aten- ţiei sale mobilizarea tinerilor la îndeplinirea sarcinilor de producţie, la ridicarea conti- nuă a nivelului de pregătire politică şi profesională. La realizarea planului de produc- ţie în proporţie de 100,4 la sută pe primul semestru, o contribuţie efectivă au adus şi tinerii care constituie, mai mult de jumătate din salaria- ţii întreprinderii.

Însuşindu-ne teza, verifica- tă de viaţă, că nu poate fi un bun muncitor cel care nu are o bună pregătire politică şi ideologică, ne-am preocu- pat de intensificarea muncii politice de masă pentru a cul- tiva la tineri trăsăturile înai- intate ale comunistului, ţinu- ta etică corespunzătoare ceri- nţelor societăţii noastre so- cialiste. În acest sens sîntem hotărîţi să milităm consecvent pentru aplicarea în practică a măsurilor privind îmbunătăţi- rea întregii activităţi politico- ideologice, pentru înfăptuirea indicaţiilor ce se desprind din expunerea dumneavoastră, to- varăşe secretar general, la Consfătuirea cu activul de partid din domeniul ideologi- ei — amplu program de e- ducaţie comunistă a poporu- lui.

Activul organizaţiei U.T.C., noi, tinerii din şantier, am re- ţinut ca, în centrul preocupă- rilor noastre, trebuie să stea activitatea de educaţie, prin muncă şi pentru muncă, a ti- neretului, cultivarea dragostei faţă de cuceririle revoluţiona- re ale poporului nostru, com- baterea cu fermitate a tot ceea ce este străin gîndirii marxist-leniniste, principiilor moralei comuniste. De ase- menea, o problemă importan- tă de care ne vom ocupa este şi aceea a integrării în pro- ducţie a absolvenţilor şcolii noastre profesionale, a tineri- lor calificaţi prin ucenicie, a- sigurarea condiţiilor optime în vederea legării lor de în- treprindere şi formării unei atitudini înaintate faţă de muncă.

Am ascultat cu multă aten- ţie propunerile prezentate de tovarăşii care au vorbit înain- tea mea şi doresc să arăt că sînt întru totul de acord. Sîn- tem în municipiul Constanţa peste 28 000 de tineri, şi pentru noi un teatru de stat, o casă de cultură nouă sînt necesa- re, cu atît mai mult, cu cît, dacă-mi permiteţi să mă ex- prim aşa, tovarăşe secretar general, şi pentru noi s-au construit în Constanţa multe baruri, restaurante. Acestea au rostul lor, dar îngăduiţi-mi mărturisirea, că am vrea să vedem în timpul liber o pie- să bună de teatru, unde să se vorbească şi despre noi mun- citorii, un spectacol de operă nu numai vara, ci şi iarna.

În încheiere, vreau să vă asigurăm încă o dată, stimate tovarăşe secretar general, că pentru tineretul din şantierul naval vizita dumneavoastră de astăzi, recomandările şi indi- caţiile date, vor constitui un imbold în activitatea noastră de viitor. Făgăduim că întrea- ga noastră muncă o vom consacra îndeplinirii sarcini- lor de plan, călăuziţi perma- nent de programul elaborat de conducerea partidului pri- vind educarea comunistă a oamenilor muncii din patria noastră socialistă.

Primit cu vii aplauze, a luat cuvîntul tovarăşul **NICOLAE CEAUŞESCU.**

Cuvîntarea a fost ascultată cu deosebită atenţie şi subli- niată în repetate rînduri de aplauze prelungite.

În încheierea întîlnirii de la Sala Sporturilor, tovarăşul **VASILE VÎLCU** a spus, adre- sîndu-se tovarăşului Nicolae Ceauşescu : Acum, după ce am ascultat cu mare atenţie cuvîntul şi aprecierile formu- late de dumneavoastră, pre- ţioasele indicaţii şi îndrumări pe care ni le-aţi dat pentru activitatea noastră viitoare, în numele comitetului jude- ţean de partid, al consiliului popular judeţean, al tuturor oamenilor muncii din judeţul Constanţa, vă mulţumim din suflet pentru acest moment emoţionant, pentru această în- tîlnire care ne mobilizează şi mai mult forţele şi întreaga noastră capacitate de muncă.

Vizita dumneavoastră şi a celorlalţi tovarăşi din condu- cerea de partid şi de stat în judeţul nostru demonstrează încă o dată în mod convin- gător grija permanentă a partidului nostru faţă de des- tinele ţării ; aceasta ne va antrena şi mai mult în mare- le efort general pentru înfăp- tuirea integrală a sarcinilor, a marilor răspunderi sociale în care s-a angajat partidul nostru, în faţa poporului.

Asigurăm conducerea de partid şi de stat că vom face totul pentru a transpune în fapt indicaţiile primite, că vom dărui toată puterea şi ca- pacitatea noastră de muncă pentru realizarea şi depăşirea planului şi a angajamentelor suplimentare asumate. Vă asi- gurăm, de asemenea, că tot ce depinde de noi cu privire la construcţia portului, cu privi- re la construcţia docului us- cat, va fi făcut, şi că vom realiza înainte de termen con- strucţia şantierului pentru a da ţării nave mari, care, încărcate cu mărfuri româ- neşti, să brăzdeze mări şi oceane, să ducă faima ţării cu privire la construcţia de nave.

Vom ţine seama de observa- ţiile critice făcute la adresa muncii noastre în industrie, a- gricultură, în activitatea cultu- ral-educativă şi vom luaămă- surile corespunzătoare.

Ascultîndu-vă cuvintele în- curajatoare, călduroasele sfa- turi ce ne-au fost adresate de dumneavoastră, stimate tova- răşe secretar general, în nu- mele activului de partid şi de stat, al muncitorilor, ţăranilor, intelectualilor, a tuturor oame- nilor muncii din judeţul Con- stanţa, ne angajăm să consoli- dăm succesele obţinute şi să dăm peste plan pînă la sfîrşi- tul anului însemnate cantităţi de produse industriale şi agri- cole.

Ne vom mobiliza şi mai mult pentru a asigura o cît mai bu- nă aprovizionare a populaţiei cu toate produsele necesare, a- cordînd atenţia cuvenită acti- vităţii turistice pe litoral.

În ce priveşte agricultura, sîntem conştienţi de locul pe care l-am ocupat atît în peri- oada cooperativizării, cît şi du- pă această perioadă. Anul tre- cut am primit o înaltă distinc- ţie. Vă asigurăm că întreaga organizaţie de partid, lucrăţo- rii din aparatul de stat, tot ce este suflare în acest judeţ, lup- tă cu hotărîre pentru a menţi- ne locul cucerit în agricultură **(Aplauze).**

Sîntem deplin conştienţi că îndeplinirea sarcinilor ce ne stau în faţă, a angajamentelor ce le-am luat cere din partea comitetului nostru judeţean, a tuturor comuniştilor ridicarea continuă a rolului conducător al partidului, creşterea răspun- derii şi exigenţei organelor şi organizaţiilor de partid în toate domeniile de activitate.

Aplicînd în viaţă indicaţiile dumneavoastră cu privire la îmbunătăţirea activităţii poli- tico-ideologice, de educare marxist-leninistă a membrilor de partid, a tuturor oamenilor muncii, sîntem hotărîţi să fa- cem totul pentru a întări conducerea şi controlul de partid pentru promovarea fer- mă a ideologiei partidului nostru, a politicii sale marxist- leniniste.

În continuare, vorbitorul s-a referit la acea parte din cu- vîntarea tovarăşului Nicolae Ceauşescu, în care au fost a- bordate unele probleme im- portante de politică externă, arătînd că întreaga organizaţie de partid a judeţului Constan- ţa, întreaga populaţie a oraşu- lui şi judeţului, sprijină întru totul politica externă a parti- dului nostru de colaborare cu toate ţările socialiste, de înţe- legere şi respect reciproc cu toate statele lumii, politică ce a dus la creşterea prestigiului ţării în lume, la afirmarea României ca ţară care promo- vează neabătut o politică de pace, de respect mutual, de respectare a principiilor drep- tului internaţional.

Aşa cum ne-aţi indicat, sti- mate tovarăşe secretar gene- ral, vom spori combativitatea împotriva oricăror influenţe ale ideologiei burgheze, a mer- talităţilor retrograde, străine principiilor eticii comuniste şi spiritului de partid. Vom ac- ţiona cu toată fermitatea im- potriva manifestărilor de in- disciplină, de încălcare a nor- melor de convieţuire socială, pentru dezvoltarea grijii faţă de avutul obştesc, faţă de legile statului, pentru consoli- darea legalităţii socialiste şi a ordinei publice.

În aceste zile, organizaţia judeţeană, toate organiza- ţiile de partid, sindicat şi U.T.C., se pregătesc să dezbată pe larg, cu toată maturitatea politică, problemele ce rezultă din indicaţiile dumneavoastră, să stabilească măsuri eficiente care să asigure educarea partinică a comuniştilor, a tu- turor oamenilor muncii.

Vă asigurăm, mult stimate tovarăşe secretar general, că uriaşa şi neobosita dumnea- voastră activitate, de înaltă ţinută revoluţionară, plină de clarviziune şi fermitate partinică, constituie pentru noi toţi un înalt exemplu în munca de înfăptuire a politicii parti- dului şi statului nostru.

În încheierea adunării cu activul nostru de partid, vă rog să-mi permiteţi tovarăşe Ceauşescu să vă urăm şi cu a- cest prilej multă sănătate şi putere de muncă, pentru bine- le şi fericirea poporului ro- mân, pentru înflorirea şi prosperitatea patriei noastre socialiste.

Întîlnirea cu activul județean de partid

CUVINTAREA TOVARĂȘULUI NICOLAE CEAUȘESCU

Stimați tovarăși,

Doresc să încep prin a vă adresa dumneavoastră, precum și celor 60 000 de comuniști ai organizației județene, tuturor locuitorilor municipiului și județului Constanța, un salut călduros din partea Comitetului Central al partidului, a Consiliului de Stat și a guvernului României socialiste. **(Aplauze puternice).**

În aceste zile, am vizitat unele unități din județul și municipiul Constanța, atît în industrie cît și în agricultură. Cunosc, de altfel, mai de mult județul Constanța — încă din anii imediat următori eliberării țării, precum și din anii mai apropiați — și pot să apreciez marile realizări, transformările adînci care au avut loc aici, atît în industrie și agricultură, cît și în domeniul științei, învățămîntului și culturii, în ridicarea bunăstării oamenilor muncii. Astăzi, Constanța este un puternic centru industrial al patriei, iar în curînd va deveni și orașul cu cel mai important șantier naval al României. Sper că atît organizațiile de partid de la Șantierul naval, cît și organizațiile municipiului și comitetul județean vor acționa în așa fel încît programul de dezvoltare a șantierelor navale din Constanța să se realizeze cel puțin la termenele planificate, dacă nu chiar ceva mai devreme. **(Aplauze puternice).**

Constanța a fost prima regiune în care s-a terminat cooperativizarea agriculturii **(Vii aplauze).** Sînt de atunci 14 ani. Am vizitat acum cîteva zile unele cooperative, o întreprindere de stat, o stațiune agricolă de cercetare și am putut constata cu satisfacție succesele remarcabile obținute în domeniul agriculturii — atît în ce privește recoltele la producția vegetală, rezultatele în zootehnie, cît și în mecanizarea lucrărilor agricole; pot spune că astăzi județul Constanța se numără printre județele fruntașe în agricultura din România. **(Aplauze puternice).**

Realizările obținute în județul Constanța în dezvoltarea industriei, agriculturii și în celelalte domenii de activitate fac parte integrantă din mărețele victorii obținute de poporul român în făurirea societății socialiste, în transformarea României într-o țară cu o industrie dezvoltată, cu o agricultură în plin progres, cu o știință și cultură socialistă înaintată. **(Vii aplauze).** Înfăptuirile din județul dumneavoastră vorbesc de munca depusă de comuniști, de organizațiile de partid, de comitetul județean de partid, de toți oamenii muncii, în frunte cu muncitorii. La fel ca întreaga noastră clasă muncitoare, ca întregul nostru popor, ei traduc în viață neabătut politica Partidului Comunist Român, ce corespunde intereselor vitale ale națiunii noastre socialiste. **(Aplauze puternice).**

Aveți, fără îndoială, realizări și în ridicarea nivelului de viață. Tovarășul Vîlcu s-a referit aici la condițiile de trai tot mai bune create oamenilor muncii din județul Constanța. Dacă privim ce s-a construit și se construiește în municipiul și în județul dumneavoastră, putem afirma că Constanța ilustrează în mod grăitor transformările înnoitoare și succesele pe care le obținem în toată țara. Nu există astăzi județ, oraș sau sat al patriei noastre, unde să nu se simtă pulsul viu al activității constructive — în industrie, în agricultură, în celelalte domenii ale vieții sociale, unde să nu se reliefeze cu putere preocupările partidului și statului pentru creșterea bunăstării poporului. Viața demonstrează că tot ceea ce întreprinde partidul nostru, întreaga sa politică, întreaga sa activitate sînt închinate omului, făuririi fericirii lui. **(Aplauze puternice).**

Aș dori să adresez, cu acest prilej, călduroase felicitări comuniștilor, muncitorilor, țăranilor, intelectualilor, tuturor locuitorilor din municipiul și județul Constanța pentru felul cum au realizat sarcinile cincinalului care a trecut, pentru rezultatele obținute în primele 6 luni ale noului cincinal. **(Aplauze prelungite).**

Cunoașteți programul de dezvoltare a României în anii 1971—1975. Județului Constanța îi revin sarcini mari; în acest cincinal, în județul dumneavoastră se prevede un program de investiții de peste 20 miliarde lei, din care un volum important reprezintă dezvoltarea portului și a șantierului naval. Dezvoltarea în domeniul naval va crește mult față de prevederile inițiale ale cincinalului. Șantierul naval din Constanța are sarcina ca pînă în 1975 să construiască nave de 60 000 tone și, în același timp, să înceapă construirea unui vas de 150 000 tone. Acestea sînt sarcini mărețe, de înaltă răspundere, a căror îndeplinire presupune luarea tuturor măsurilor și eforturi susținute din partea organizației de partid județene și a municipiului Constanța, din partea comuniștilor de la șantierul naval, a conducerii administrative, a specialiștilor, a tuturor oamenilor muncii. Nu mai vorbesc de sarcinile deosebite ce revin Ministerului Industriei Construcțiilor de Mașini: el are obligația de a lua toate măsurile ca oamenii muncii, colectivul șantierului naval să poată îndeplini în cele mai bune condiții marile obiective cuprinse în noul cincinal.

Sîntem convinși că județul Constanța va realiza în întregime sarcinile ce-i revin în domeniul industriei, că muncitorii, tehnicienii și inginerii nu vor precupeți nici un efort pentru a îndeplini și depăsi programul ce le stă în față. Le doresc tuturor succes deplin în activitatea lor! **(Aplauze puternice).**

În agricultură, județul Constanța are, de asemenea, de îndeplinit un program vast. Suprafețele irigate vor fi aici cele mai mari din țară; Constanța va continua, deci, și acum, după cooperativizare, să ocupe locul I în preocupările pentru dezvoltarea agriculturii. Sîntem convinși că țărănimea cooperatistă, muncitorii din agricultură, specialiștii, organizația de partid a județului, vor munci în așa fel încît să ocupe locul I și la producția pe hectar și la producția animalieră. După cîte știu, tovarășul Vîlcu și-a luat angajamentul că se va obține anul acesta în județ, pe terenurile irigate, o producție de 12 000 kg. porumb la hectar. Am vizitat unele locuri unde s-au obținut, anul trecut, peste 10 000 kg. la hectar și cu acest prilej tovarășii m-au asigurat că, anul acesta, vor obține 12 000 kg. Desigur, e vorba de anumite suprafețe de sute sau, poate, de mii de hectare. Județul Constanța va avea, însă, la sfîrșitul cincinalului peste 250 000 de hectare irigate și va trebui să obțină asemenea producții nu pe cîteva mii, ci pe zeci și zeci de mii de hectare cultivate cu porumb. Chiar dacă nu anul acesta, dar aș dori să realizăm asemenea producții, pe mari suprafețe, pînă la sfîrșitul cincinalului. Cred că sînt condiții pentru aceasta și trebuie luate toate măsurile ca de pe terenurile irigate să obținem producții tot mai mari, să obținem cîte două culturi, iar la legume chiar trei culturi. Aceasta este singura cale de a face ca agricultura să aducă o contribuție tot mai puternică la dezvoltarea societății noastre socialiste, la ridicarea bunăstării poporului. Urez tuturor lucrătorilor din agricultură, organizației de partid din județul Constanța succese tot mai mari în realizarea acestor sarcini de cinste. **(Aplauze puternice).**

Sînt justificate preocupările de care s-a vorbit aici privind pregătirea cadrelor, precum și, în general, privind ridicarea nivelului de cunoștințe de cultură al tuturor oamenilor muncii. Fără îndoială, dezvoltarea în următorii ani, într-un ritm rapid, a marinei noastre comerciale necesită măsuri de pregătire a cadrelor — atît a marinarilor, cît și a cadrelor de comandă, a ofițerilor de marină. Probabil că va trebui, într-adevăr, să revenim asupra măsurii privind concentrarea într-un singur loc a școlilor de marină. Pregătirea marinarilor și a ofițerilor pentru marina comercială impune cunoștințe vaste, din multe puncte de vedere superioare celor ce se predau în actuala formă de organizare. Va trebui să rezolvăm rapid această problemă.

Desigur, probleme de pregătire a cadrelor se pun și în alte sectoare. Cunoașteți preocupările conducerii de partid și de stat privind pregătirea cadrelor de conducere pentru toate sectoarele de activitate, programul de recalificare și reciclare a cadrelor, valabil și pentru industrie, și pentru agricultură, și pentru comerț. Fără îndoială că și turismul se încadrează în programul de reciclare și pregătire a cadrelor. Vom adopta în acest sens acele forme care și pe plan mondial se dovedesc eficace și care corespund cel mai bine necesităților dezvoltării activității noastre în diferite domenii. Ceea ce trebuie să ne preocupe este ca, indiferent de formele pe care le vom adopta, indiferent de locul unde vor funcționa diferite cursuri sau școli, să asigurăm cadre bine pregătite, în stare să îndeplinească în mod conștiincios toate sarcinile ce le revin. Pe măsură ce trec anii, societatea noastră se diversifică, pretențiile cresc, deci și obligațiile cadrelor — la toate nivelele, de jos și pînă sus — cresc. Aceasta este sensul măsurilor luate de Comitetul nostru Central privind reciclarea și calificarea cadrelor, sensul **măsurilor adoptate** în ultimul timp de Comitetul Executiv privind îmbunătățirea activității ideologico-educative în rîndul tineretului, al întregului nostru popor.

Noi sîntem un partid revoluționar: am înfăptuit revoluția și am trecut la construirea societății socialiste — sarcină pe care am realizat-o cu succes. Congresul al X-lea a stabilit un program vast de făurire a societății socialiste multilateral dezvoltate; ne propunem ca, realizînd această nouă etapă în dezvoltarea socialistă a României, să creăm condițiile pentru a trece la edificarea societății comuniste. Toate aceste etape ale dezvoltării noastre sînt de fapt, etape ale revoluției socialiste și comuniste. Ele cuprind diferite domenii de activitate, toate sferele vieții sociale. Și procesul de dezvoltare a industriei și agriculturii este un proces revoluționar. El încumbă dezvoltarea și introducerea în producție a științei și tehnicii celei mai înaintate. Mersul nostru înainte presupune, în același timp, transformarea omului: nu se poate concepe făurirea societății comuniste fără transformarea revoluționară a omului, fără ca omul, care constituie figura centrală a societății comuniste, să devină un om nou, pătruns de spirit revoluționar, hotărît întotdeauna să lupte împotriva vechiului, pentru victoria noului. Lupta pentru nou în toate domeniile de activitate este o lupta revoluționară. Noi sîntem revoluționari și trebuie să rămînem tot timpul revoluționari dacă vrem să rămînem comuniști! **(Aplauze puternice)**

Doresc să remarc cu satisfacție că atît în cuvîntul tovarășului Vîlcu cît și al celorlalți tovarăși care au vorbit aici, s-au făcut referiri la preocupările organizației de partid din Constanța privind activitatea ideologico-educativă, de făurire a omului nou, constructor al socialismului și comunismului. Este, într-adevăr, o preocupare de onoare care trebuie să stea permanent în atenția partidului nostru. Numai îmbinînd activitatea de dezvoltare a industriei și agriculturii cu preocuparea pentru formarea omului nou, pentru ridicarea conștiinței socialiste, pentru realizarea unor relații noi între oameni, întemeiate pe echitate și dreptate socială, pe colaborare și ajutor reciproc, relații în care fiecare să-și înțeleagă răspunderea și menirea în societate, în lupta pentru făurirea orînduirii comuniste, numai astfel vom asigura fiecărui membru al societății tot ceea ce este necesar, atît din punct de vedere material cît și spiritual, pentru înflorirea personalității sale. Să ne gîndim permanent că ceea ce facem trebuie să servească fiecărui membru al societății; în același timp, fiecare membru al societății trebuie să se gîndească la faptul că are obligații și îndatoriri, că trebuie să facă totul pentru a-și aduce contribuția la înfăptuirea programului minunat de făurire a comunismului în România. **(Aplauze puternice)**

Am arătat la întîlnirea cu activul de partid din domeniul muncii ideologice că avem rezultate bune în toate domeniile de activitate, inclusiv în educația comunistă a maselor. Și în acest domeniu ne propunem sarcini sporite. Trebuie să avem un program de perspectivă și în sfera activității politico-ideologice — așa cum avem în producția materială, în formarea cadrelor, în cercetarea științifică. Numai îmbinînd în mod armonios toate aceste laturi ale activității sociale vom reuși să ținem sus steagul luptei revoluționare pentru făurirea comunismului și, totodată, să ne aducem contribuția la cauza victoriei socialismului și comunismului în întreaga lume **(Aplauze puternice).**

Așa cum am subliniat nu o dată, noi considerăm că între sarcinile naționale și cele internaționale există o unitate strînsă. Fără îndoială, rezultatele, succesele noastre — ca ale oricărei țări socialiste — în făurirea socialismului, sînt un bun al sistemului socialist mondial, un bun al cauzei socialismului în lume; de aceea, noi considerăm că prima noastră îndatorire, ca partid de guvernămînt, este de a lucra în așa fel încît să asigurăm edificarea, în condiții cît mai bune, cu lipsuri cît mai puține, a socialismului în România. Să democratizăm, prin preocuparea noastră de zi cu zi, superioritatea orînduirii socialiste. În felul acesta, ne îndeplinim nu numai o obligație sacră față de poporul român, ci și o importantă îndatorire internaționalistă, pentru că exemplul țărilor care construiesc socialismul constituie un imbold pentru popoarele care mai gem sub jugul colonialismului și imperialismului, care luptă pentru eliberare națională și socială, pentru socialism. **(Vii aplauze).**

Desigur, ca țară socialistă, România se preocupă permanent de dezvoltarea relațiilor sale cu toate țările socialiste. Noi acționăm pentru depășirea divergențelor existente în relațiile dintre țările socialiste, dorim să facem totul ca existența unor deosebiri de păreri, într-o problemă sau alta, să nu influențeze în nici un fel asupra raporturilor dintre state și partide. Considerăm că mai presus de orice trebuie să fie colaborarea strînsă a țărilor socialiste, într-ajutorarea lor în lupta pentru făurirea, în fiecare țară, a socialismului, în lupta împotriva imperialismului, pentru progres social și pace în lume. **(Aplauze prelungite).**

Ne preocupăm și acționăm pentru dezvoltarea colaborării cu țările din cadrul C.A.E.R. De altfel, în curînd va avea loc, la București, o sesiune consacrată colaborării în C.A.E.R. Noi considerăm C.A.E.R.-ul ca un organism important în realizarea colaborării dintre țările socialiste membre ale acestei organizații. Considerăm că această colaborare trebuie să contribuie la dezvoltarea economiei fiecărei țări, la întărirea bazei tehnico-materiale a socialismului din fiecare țară, la creșterea în fiecare stat membru al organizației a condițiilor pentru făurirea societății comuniste. În aceasta vedem noi prima obligație și direcția principală a colaborării dintre țările membre ale C.A.E.R., pentru că numai așa socialismul se va putea afirma ca orînduire superioară din toate punctele de vedere. Desigur, formele de cooperare pot fi diverse, dar oricît de diverse ar fi ele, oricît de mult se va dezvolta interdependența în producție între diferite sectoare de activitate, aceasta nu trebuie să ducă în nici un fel la încălcarea suveranității naționale, nu trebuie să împietenze cu nimic asupra dreptului partidului comunist din fiecare țară, al clasei muncitoare — care este clasa conducătoare —, al poporului respectiv, de a hotărî de sine stătător programul dezvoltării, potrivit propriei voințe. **(Aplauze puternice).**

Noi ne preocupăm de a dezvolta larg relațiile cu toate țările socialiste, pentru că sistemul socialist mondial este totalitatea celor 14 state socialiste care construiesc astăzi, în condiții diverse, noua orînduire și considerăm că între toate aceste țări trebuie să existe relații de colaborare în toate domeniile de activitate. În spiritul acesta au acționat și acționează partidul, guvernul țării noastre.

Vizita pe care am făcut-o în țările socialiste din Asia este tocmai expresia acestei politici a partidului și guvernului nostru — politică de dezvoltare a colaborării cu toate țările socialiste, de întărire a unității și coeziunii tuturor țărilor socialiste. Considerăm că, prin vizita pe care am făcut-o, am adus o contribuție unică la dezvoltarea relațiilor dintre partidul nostru și partidele comuniste din aceste țări, la lărgirea relațiilor dintre România și aceste state socialiste și că, totodată, am dat prin aceasta un aport de seamă la cauza unității tuturor țărilor socialiste, a tuturor partidelor comuniste și muncitorești, a tuturor forțelor antiimperialiste. **(Aplauze puternice).**

În lume au loc schimbări foarte mari; popoare întregi se ridică la luptă împotriva dominației străine, denunță acorduri și tratate vechi, inechitabile, atît în domeniul economic, cît și militar, punînd pe primul plan afirmarea drepturilor lor de a-și hotărî singure dezvoltarea, fără nici un amestec din afară. Privește în America Latină, în Africa, privește chiar în Europa — în Islanda, în Malta! Peste tot noi și noi popoare și guverne cer denunțarea vechilor acorduri imperialiste impuse cu forța, cer retragerea trupelor străine, cer dreptul ca bogățiile naționale să aparțină poporului respectiv. Noi considerăm că acest proces revoluționar, care se afirmă cu putere, constituie o caracteristică principală a epocii actuale și arată că au apus pentru totdeauna vremurile politicii de asuprire și dictat, că popoarele sînt hotărîte să trăiască liber, fără dominație străină! **(Aplauze prelungite).**

Noi am sprijinit și sprijinim lupta popoarelor care se ridică pentru eliberare lor națională, împotriva colonialismului și neocolonialismului, pentru independență națională, pentru dreptul de a-și hotărî singure soarta. Vom acționa și în viitor tot sprijinind pentru aceste popoare, vom dezvolta colaborarea și unitatea în lupta împotriva imperialismului cu toate popoarele, cu toate forțele care se înregimentează în această luptă, considerînd că aceasta este una din îndatoririle noastre internaționale ca partid comunist, ca popor care construiește societatea socialistă.

România trăiește în Balcani și de aceea se pronunță ca în această zonă să existe înțelegere și colaborare. Dorim ca Balcanii să nu mai fie un „butoi cu pulbere", ci o zonă a colaborării, a păcii, fără arme atomice, fără baze militare străine. Dorim ca în Balcani să se pună capăt cu desăvîrșire oricăror încercări de atîțare a unui popor împotriva altuia; se cunoaște din experiența trecutului că politica marilor puteri imperialiste de dezbinare a țărilor balcanice și, în general, a țărilor mici, nu a adus decît daune popoarelor respective, ușurînd dominarea și asuprirea lor. Iată de ce ne-am adresat și ne adresăm tuturor popoarelor din Balcani de a găsi calea colaborării, a unirii pentru a asigura întărirea păcii și colaborării în această zonă!

Dorim ca în Europa să se înfăptuiască securitatea, să fie promovate relații noi, care să excludă folosirea forței și amenințarea cu forța în raporturile dintre state. Dorim să se asigure condiții ca Europa — continentul de unde în mai puțin de 50 de ani au pornit două războaie mondiale — să devină un continent al colaborării și păcii, care să contribuie la dezvoltarea progresistă a omenirii, la lichidarea înapoierii de pe alte continente, din alte zone ale lumii. În acest sens și în această direcție acționăm, împreună cu țările socialiste și alte state din Europa, pentru înfăptuirea securității pe continent, pentru realizarea în cel mai scurt timp a unei conferințe europene care să deschidă calea realizării acestui deziderat. Noi apreciem că există condiții pentru a se ajunge la ținerea acestei conferințe și vom acționa cu toată forța pentru organizarea ei, pentru înfăptuirea securității pe continentul nostru.

Dorim să dezvoltăm continuu relațiile de colaborare cu celelalte state din Europa în toate domeniile de activitate. Considerăm că activitatea pe care am desfășurat-o pînă acum în această direcție corespunde acestui țel, ea ilustrînd felul armonios în care se îmbină politica internă și politica internațională a partidului și guvernului nostru. **(Vii aplauze).**

Ne pronunțăm pentru încetarea războaielor și a conflictelor militare, pentru retragerea trupelor americane din Vietnam, din Cambodgia, din Laos, din întreaga Indochină, pentru ca popoarele din această parte a lumii să fie lăsate să-și hotărască singure dezvoltarea, să-și rezolve problemele interne fără nici un amestec din afară; așa cum se pronunțăm pentru încetarea conflictului din Orientul Apropiat, pentru soluționarea cu spiritul rezoluției Consiliului de Securitate.

Considerăm că dezvoltarea evenimentelor internaționale demonstrează în mod pregnant că trebuie pus cu desăvîrșire capăt politicii imperialiste de forță, de dictat și amestec în treburile altor state, că democrația păcii internaționale nu se poate realiza decît prin renunțarea la politica de război, la orice fel de pretenții împotriva altor state. Viața arată că e absolut necesar ca la soluționarea problemelor internaționale și la pacea între state, fie ele mari sau mici. Desigur, nu este un secret pentru nimeni că, întotdeauna, primele victime ale politicii imperialiste de forță și dictat au fost țările mici. De aceea, noi acordăm o atenție deosebită faptului ca țările mici să acționeze cu toată fermitatea pentru apărarea independenței și suveranității lor, să se opună politicii imperialiste de forță și dictat, să-și afirme și să-și apere dreptul la o viață liberă! Subliniind aceasta, pornim tocmai de la principiile de clasă, precum și de la ceea ce dovedește experiența — aș putea spune de milenii — a istoriei, că atunci cînd popoarele mici și mijlocii s-au ridicat în apărarea independenței lor, au putut juca un rol important în viața internațională. Exemplul poporului vietnamez, al celorlalte popoare din Indochina, aduce noi și noi confirmări acestui adevăr. Tocmai privind de pe poziții de clasă, pornind de la necesitatea unirii tuturor forțelor lumii contemporane împotriva politicii imperialiste, ne pronunțăm pentru o largă colaborare cu țările mici și mijlocii, acționăm împreună cu toate statele, fără deosebire de mărime, pentru pacea și securitatea tuturor popoarelor, libere și egale în drepturi. **(Vii aplauze).**

Realizarea acestui deziderat cere găsirea de soluții la problemele spinoase ale vieții internaționale. O importanță deosebită au în acest sens creșterea rolului O.N.U., realizarea universalității sale. Republica Populară Chineză trebuie să-și ocupe locul pe care-l merită de drept în această organizație. Este timpul să se înțeleagă de către toată lumea că astăzi nu se mai pot soluționa problemele internaționale fără participarea marelui popor chinez de 800 de milioane de oameni. Ignorarea acestei realități a zilelor noastre nu poate decît să dăuneze atît cauzei socialismului și luptei împotriva imperialismului, cît și cauzei destinderii și păcii în lume. Este știut, de altfel, că politica imperialiștilor de ignorare pe o perioadă, de asemenea, destul de lungă, a Uniunii Sovietice — primul stat socialist din lume, a cărui creare a marcat o cotitură radicală în istoria omenirii — a suferit un eșec total. Astăzi, Uniunea Sovietică, datorită succeselor obținute în dezvoltarea sa economică și socială, în construirea societății comuniste, joacă un rol deosebit de important pe arena mondială, se manifestă ca un factor de seamă în rîndul forțelor progresului și păcii, în lupta pentru colaborare, destindere și securitate, în rezolvarea marilor probleme care frămîntă omenirea contemporană. Apare cu toată claritatea că și politica de izolare a R.P. Chineze, ca și politica de izolare, la timpul respectiv, a celorlalte țări socialiste, a suferit un eșec total. Nimeni în lume nu poate împiedica un popor care a pășit pe calea socialismului — fie el mare sau mic — să-și construiască noua orînduire așa cum o dorește el. De aceea, noi considerăm că afirmarea și participarea Chinei la viața internațională, în activitatea O.N.U. și a celorlalte organisme internaționale constituie un factor de mare importanță pentru cauza socialismului, pentru lupta împotrivă imperialismului, pentru progres și pace în lume. **(Aplauze puternice).**

Partidul și statul nostru militează ca în lume, în relațiile dintre state, să se instaureze principii noi, să se pornească de la deplina egalitate în drepturi între toate țările, de la respectarea independenței și suveranității lor naționale, de la renunțarea la forță și amenințarea cu forța în raporturile dintre state, de la neamestecul în treburile interne, de la necesitatea colaborării pe baza avantajului reciproc. Numai în spiritul acestor principii se pot instaura relații noi, care să excludă războaiele și să asigure fiecărui popor posibilitatea de a se dezvolta independent.

Nu uităm pericolul pe care-l reprezintă continuarea cursei înarmărilor și nu sîntem deloc partizanii teoriilor care încearcă să convingă opinia publică că arma nucleară ar fi o armă a păcii. Nu există „armă a păcii" și cu atît mai mult nu poate fi armă a păcii arma nucleară. Desigur, cît timp există imperialism, cît timp se menține pericolul unui război, fiecare stat socialist — ca, de altfel, fiecare națiune — este în drept să ia măsuri de a se înarma, fiind gata să-și apere independența, cuceririle revoluționare. Dar, fiind comuniști, noi nu putem uita că arma nucleară este o armă a distrugerii și că ea trebuie scoasă în afara legii. Noi nu considerăm că trebuie să ascundem poporului nostru — și tuturor popoarelor lumii — realitatea despre pericolul armei nucleare, pentru că oriunde ar cădea bomba atomică ea nu va aduce decît moarte și distrugeri. Iată de ce partidul și guvernul nostru se pronunță cu hotărîre împotriva armelor nucleare, pentru distrugerea și interzicerea lor. Considerăm că avem datoria să acționăm în această direcție cu toată fermitatea și energia, să chemăm toate popoarele să-și ridice vocea pentru a scoate arma atomică și armele de distrugere în masă în afara legii, să lupte pentru dezarmarea generală. **(Vii aplauze).** Și această luptă exprimă poziția noastră revoluționară! Dacă sîntem revoluționari, dacă sîntem comuniști, trebuie ca în activitatea internațională, în problemele fundamentale ale dezvoltării contemporane, ca și în problemele viitorului României, să ne plasăm pe aceeași poziție! Să analizăm totul în spiritul materialismului dialectic și istoric, al marxism-leninismului, și să acționăm ca revoluționari! Or, a fi revoluționari, comuniști, înseamnă a lupta pentru apărarea vieții popoarelor, împotriva politicii de înarmare care amenință viața întregii omeniri. **(Aplauze puternice).**

În acest spirit, îmbinînd sarcinile naționale cu cele internaționale, partidul nostru acționează și va acționa consecvent și în viitor pentru a contribui la realizarea unei politici de colaborare între toate țările socialiste, între toate statele lumii, fără deosebire de orînduire socială, pentru a contribui la cauza păcii și cooperării în lume **(Aplauze prelungite).**

În încheiere, doresc să urez Comitetului județean de partid, comuniștilor, muncitorilor, țăranilor, intelectualilor, tuturor oamenilor muncii din municipiul și județul Constanța succese tot mai mari în activitatea lor, multă sănătate și fericire. **(Aplauze puternice, prelungite; urale; se scandează „Ceaușescu — P.C.R.", Ceaușescu - P.C.R."! Cei prezenți ovaționează îndelung pentru Partidul Comunist Român, pentru Comitetul său Central, pentru secretarul general al partidului, tovarășul Nicolae Ceaușescu).**

În timpul întîlnirii cu activul județean de partid.

Vizita de lucru a tovarăşului NICOLAE CEAUŞESCU în portul şi pe Şantierul de construcţii navale Constanţa

(Urmare din pag. 1)

Se acostează apoi la dana nr. 63, recent dată în folosinţă. Aici se dau noi explicaţii în legătură cu dezvoltarea portului Constanţa. Construcţia socialistă, industrializarea în ritm rapid a ţării au dus la creşterea considerabilă a schimburilor economice internaţionale ale României. Au crescut şi s-au diversificat exporturile. Au devenit din ce în ce mai complexe importurile. De unde înainte vreme din portul Constanţa plecau nave încărcate în genere cu petrol, cereale, cherestea şi alte materii prime, astăzi exportăm tot mai multe produse ale industriei, maşini de înaltă tehnicitate, utilaj petrolier, tractoare, fabrici complete de ciment, produse ale chimiei şi instalaţii chimice complexe. Ponderea României în comerţul mondial a crescut considerabil, atît sub raport cantitativ cît şi calitativ, iar traficul de mărfuri prin portul Constanţa este o veritabilă oglindă a acestei realităţi. Redimensionarea portului, modernizarea lui decurg tocmai din această realitate.

Constructorii portului dau explicaţii în legătură cu amenajările interioare ale bazinului portuar, în care au prins contururi precise noi cheiuri şi dane mineraliere, petroliere şi pentru mărfuri generale, platforme, depozite şi magazii, căi ferate de rulare a macaralelor, clădiri administrative şi feroviare etc. S-au şi dat în exploatare primele dane, platforme şi magazii pentru depozitarea mărfurilor. Se trece pe lîngă podurile descărcătoare de mare randament pentru minereuri — 100 tone pe oră — pe lîngă instalaţiile pentru manipularea produselor petroliere, de iluminare, semnalizare şi dirijare a navigaţiei şi transporturilor feroviare din incinta portului. Noul bazin portuar — de două ori şi jumătate mai mare decît cel vechi — dispune de adîncimi ce permit intrarea în port a navelor de mare tonaj.

Reconstruit şi modernizat, portul Constanţa se va situa în categoria marilor porturi europene. Prin darea în exploatare a celor 48 de noi dane, la care vor putea acosta nave pînă la 80 000 tdw., capacitatea traficului de mărfuri va atinge, la stadiul final, 51 milioane tone pe an.

La dana 64, conducătorii de partid şi de stat sînt invitaţi să viziteze cargoul mineralier „Dunărea", cu un deplasament de 25 000 tdw., construit în Japonia. Cargoul, întors cu o importantă încărcătură de minereu algerian, se află în curs de descărcare. Directorul portului, Nicolae Zeicu, înfăţişează oaspeţilor şi unele aspecte privind dezvoltarea flotei comerciale. Flota noastră dispune în prezent de peste 50 de cargouri pentru mărfuri generale, mineraliere şi petroliere de diferite mărimi, realizate în ţară sau pe marile şantiere ale lumii, însumînd o capacitate de peste o jumătate de milion de tone. În portul Constanţa se manipulează în prezent de peste zece ori mai multe mărfuri faţă de realizările anilor de vîrf dinaintea celui de-al doilea război mondial. În ultimul an, bunăoară, la cheirurile portului au acostat circa 2 000 de nave româneşti şi străine şi au fost manipulate peste 6,5 milioane tone mărfuri, de peste patru ori mai mult decît în 1955.

În cabina de comandă a vasului, se studiază încă o dată soluţiile adoptate, se aduc corective. Dana pentru navele de pasageri primeşte altă destinaţie, acestora atribuindu-li-se o altă dană, mai în interiorul portului. Pentru transportul petrolului de la navă la rezervoare se recomandă construirea unor conducte subacvatice.

La clubul navei, în sala maşinilor, în cabine, secretarul general al partidului se interesează cu marinarii asupra condiţiilor de viaţă şi activitate pe vas, asupra problemelor cu care se confruntă în lungile lor curse pe oceanele lumii. „Dunărea" face legătura între Constanţa şi porturile japoneze.

Din nou pe nava „Lancea".

Se pătrunde în larg şi, după ce se descrie un arc de cerc, se acostează în faţa imenselor instalaţii ale şantierului naval constănţean. Sute şi sute de constructori navali au venit să-l salute pe tovarăşul Nicolae Ceauşescu, oferindu-i buchete de flori, pe ceilalţi conducători de partid şi de stat.

În faţa unor sugestive planşe şi machete, ing. Dumitru Fuiorea prezintă stadiul actual şi perspectivele de dezvoltare ale acestei întreprinderi a construcţiilor de nave care, nu demult, a sărbătorit 75 de ani de existenţă. Planurile de dezvoltare a navigaţiei maritime, precum şi a celei pe rîurile interioare ale ţării, pun în faţa şantierului sarcini de mare importanţă. Şantierul de construcţii navale din Constanţa, care cu numai doi ani în urmă a realizat prima navă maritimă cu o capacitate de 1 929 tone, devine şantierul naval nr. 1 al ţării, din ale cărui docuri vor fi lansate la apă nave maritime cu capacităţi cuprinse între 25 000—60 000 tdw. iar, în perspectivă, coloşi plutitori de 150 000 tdw. Ca în atîtea alte domenii de activitate, unde termenii de comparaţie — trecut-prezent-viitor — pun în lumină marile înfăptuiri ale poporului român în anii socialismului ca urmare a traducerii în viaţă a politicii de industrializare promovată cu fermitate de Partidul Comunist Român, dezvoltarea construcţiei de nave arată ce salt uriaş a făcut ţara noastră şi va face pe mai departe în acest important şi complex domeniu al industriei constructoare de maşini. Se vorbeşte de perspectivele industriei construcţiilor navale potrivit căreia, pînă în 1975, şantierul din Constanţa va construi şi va livra flotei noastre nave cu o capacitate de 60 000 tone şi va trebui să pregătească simultan construcţia altora mai mari. Se detaliază proiectul pe baza căruia se va realiza marea întreprindere constructoare de nave. În viitoarele docuri uscate se va realiza un ciclu productiv cu o capacitate anuală în şantier de 5-6 nave mari. Se analizează problema pregătirii cadrelor, al căror număr va trebui să sporească de la 1 850, în prezent, la 4 600 în 1975.

În prezent, în partea sudică a portului vechi constructorii hidrotehnicieni din Constanţa execută lucrările vizînd închiderea incintei viitoarelor docuri uscate. Acestea — unul pentru construcţii şi altul pentru reparaţii de nave — vor semăna cu două bazine alăturate, fiecare avînd cîte o ecluză şi instalaţii puternice pentru evacuarea sau introducerea apei care va atinge o adîncime de 14 m. În interiorul lor vor putea intra la reparaţii sau vor fi construite pe uscat nave de mare tonaj, iniţial de 50 000—80 000 tdw. iar în perspectivă pînă la 150 000 tdw.

Construcţia noului şantier naval ridică probleme deosebit de complicate. Între care desecarea şi umplerea unor mari suprafeţe de apă, devierea unora din conductele existente, mari lucrări de excavare, impermeabilizări pe suprafeţe întinse şi la mari adîncimi.

În timpul vizitei pe şantier, tovarăşului Nicolae Ceauşescu i se prezintă cîteva cargouri de 1 920 tdw. aflate în construcţie. Se subliniază că preocuparea constructorilor este reducerea continuă a timpului de asamblare a unui asemenea vas şi că eforturile şi progresele constructorilor în această direcţie sînt remarcabile. Ultimele cargouri din această familie au o greutate mai mică cu 15—20 tone şi dispun de instalaţii de navigaţie cu un grad superior de automatizare.

La sectorul mecanic al şantierului, constructorii se află în plină activitate pentru livrarea în termen a tuturor comenzilor solicitate de beneficiar. Muncitorii opresc pentru cîteva clipe lucrul, vin înaintea tovarăşului Nicolae Ceauşescu, îl salută, exprimîndu-şi bucuria de a-l avea ca oaspete.

Tovarăşul Nicolae Ceauşescu se întreţine cu muncitorii asupra metodelor de lucru folosite, asupra condiţiilor lor de muncă şi de viaţă.

În hala mecanică, secretarului general al partidului i se prezintă o serie de instalaţii şi dispozitive realizate pe şantier în cadrul acţiunii de autodotare. Printre altele, de bune aprecieri se bucură o instalaţie hidraulică de lansare a navelor, realizată pe şantier, care a adus economii însemnate întreprinderii.

— Trebuie să acordaţi o deosebită atenţie realizării pe şantier a tot mai multe instalaţii şi dispozitive necesare procesului tehnologic, îndică tovarăşul Nicolae Ceauşescu reprezentanţilor conducerii şantierului. Numai astfel se pot însuşi tehnologii înaintate, pot fi asimilate produse noi.

În încheierea vizitei pe şantierul naval constănţean, între conducătorii de partid şi de stat şi specialiştii din construcţia de nave are loc o amplă discuţie cu privire la perspectivele de dezvoltare a industriei navale. Una din principalele preocupări pe care conducerea şantierului şi reprezentanţii ministerului de resort o înfăţişează secretarului general al partidului se referă la modalităţile şi, îndeosebi, la zonele de extindere a şantierului naval. Sînt analizate cauzele rămînerii în urmă în realizarea unor obiective principale din profilul şantierului de la Constanţa, se recomandă soluţii pentru remedierea situaţiei. Multe din proiecte se dovedesc susceptibile de îmbunătăţiri, iar tovarăşul Nicolae Ceauşescu recomandă constructorilor să-şi revadă planurile, proiectele, să caute căile cele mai eficiente pentru folosirea raţională a investiţiilor importante alocate acestei ramuri de producţie.

O problemă însemnată luată în discuţie este asimilarea în fabricaţie a unor motoare de mare putere. În legătură cu aceasta, s-a evidenţiat necesitatea cooperării între întreprinderi, construcţiile navale fiind o activitate deosebit de complexă, de mare anvergură. Se arată că este necesar ca toate tipurile de nave produse în ţară să fie echipate cu mijloace de propulsie fabricate de industria noastră. Altă problemă: profilarea şantierelor navale din Galaţi şi Brăila pe construcţia anumitor tipuri de vase. Se abordează problema producţiei de nave pescăreşti şi se indică să se elaboreze un studiu pe această temă. Se recomandă să se studieze posibilitatea creării unui nou şantier naval la Mangalia, profilat atît pe producţia de nave pescăreşti, de transport, cît şi pe reparaţii generale de nave.

Răspunzînd întrebărilor secretarului general al partidului în legătură cu gradul de integrare şi tipurile de nave ce se vor construi în ţara noastră, specialiştii arată că este prevăzută producerea în ţară a întregii game de agregate şi a tuturor aparatelor cu care sînt înzestrate navele. În cîţiva ani, se va realiza un nivel înalt de integrare. Gama actuală de produse va fi lărgită cu alte tipuri de nave pentru diferite nevoi ale economiei naţionale şi, îndeosebi, vase destinate transportului de produse petroliere, de minereuri, de cărbuni, cargouri pentru cherestea şi de mărfuri generale.

Aceşti constructori navali pricepuţi, entuziaşti, care asigură pe secretarul general al partidului, pe ceilalţi conducători de partid şi de stat, că îşi vor îndeplini exemplar obligaţiile asumate, realizînd vase de tot mai mare tonaj, care vor duce sub pavilionul tricolor al patriei, produsele româneşti pe cele mai îndepărtate meridiane ale lumii.

După încheierea vizitei în port şi în incinta şantierului naval, coloana maşinilor oficiale străbate din nou centrul municipiului Constanţa şi ajunge în faţa Sălii Sporturilor din localitate, unde secretarul general al partidului, ceilalţi conducători de partid şi de stat sînt aşteptaţi de un mare număr de oameni ai muncii.

Reportajul vizitei a fost realizat de:
N. POPESCU-BOGDĂNEŞTI
MIRCEA S. IONESCU
Foto: RADU CRISTESCU, PETRE DUMITRESCU

URMĂRIREA — premieră cinematografică T.V.

Astă seară pe micul ecran: „Cursa de şoareci", primul episod din serialul „Urmărirea", film realizat de tînărul regizor Radu Gabrea, după un scenariu de Eugen Barbu şi N. Mihail. Cu acest prilej Radu Gabrea îşi face debutul ca realizator T.V. după ce, pe marele ecran, ne-a oferit „Prea mic pentru un război aşa de mare" şi „Amintiri bucureştene". Despre cuplul Eugen Barbu şi N. Mihail, îndelung verificat în cele 4 filme din ciclul „Haiducii", trebuie să amintim că debutează şi el cu acest prilej pe micul ecran.

În acest an, redacţia film a televiziunii ne-a oferit după cum se ştie două filme de montaj, serialul „Planeta se grăbeşte" (realizat de Paul Anghel şi Sergiu Verona) şi „Împotriva întunericului verde" (realizat de Eugen Mandric), iar acum cu „Urmărirea" primul nostru serial artistic în şase episoade, film inspirat din lupta antifascistă a comuniştilor români.

În „Cursa de şoareci" apar următorii interpreţi: George Constantin, Toma Caragiu, Marga Barbu, Ştefan Mihăilescu-Brăila, Cristian Maurer, Ovidiu Schumacher şi Rudy Rosenfeld. Imaginea filmului aparţine tot unui tînăr operator: Dinu Tănase.

În fotografie George Constantin în rolul „colonelului", organizatorul comunist al unei grupe uteciste ilegale care în anii regimului fascisto-antonescian a organizat postul de radio „Muntenia I" şi N. Anestin.

T. S.

Concursul naţional de muzică uşoară de la Constanţa

Ieri seară la ora 20,30 a răsunat în sala Teatrului de Stat din Constanţa semnalul „festivalier" binecunoscut al orchestrei de estradă a Radioteleviziunii dirijată de artistul emerit Sile Dinicu. După cuvîntul de deschidere rostit de Nicolae Călinoiu, directorul Direcţiei muzicii din C.S.C.A., preşedintele comitetului de organizare a festivalului, cei doi prezentatori, actorii Stela Popescu şi Ion Dichisteanu, au anunţat componenţa juriilor, al cărui preşedinte de onoare este maestrul emerit al artei Ion Dumitrescu, preşedintele Uniunii Compozitorilor.

Interpretului George Enache i-a revenit cinstea de a inaugura competiţia. El a interpretat două piese cunoscute din repertoriul său: „Cîtă splendoare" de George Grigoriu şi „Evrika" de Gelu Solomonescu. Un glas plăcut, frumos timbrat, bun simţ muzical şi experienţă interpretativă, în schimb, o prezenţă scenică ce mai poate fi mult îmbunătăţită. Deşi copleşită de emoţie, Mirabela Dauer a reuşit să ne convingă de calităţile sale vocale, îndeosebi în acea piesă de sensibilitate care este „Nedumerire" de Ion Cristinoiu. Neconcludentă şi artificială apariţia lui Mircea Diboc, îndeosebi datorită săracelor mijloace de exprimare vocală. În schimb Dida Drăgan ne-a cucerit aproape total. Ea a cîntat melodiile „N-am ştiut" de Misu Iancu şi „Vechiul pian" de Vasile Vasilache junior. După Dida Drăgan a intrat în scenă un alt solist ce nu poate scăpa în nici un caz, credem, atenţiei juriului: tînărul Mihai Constantinescu. El a interpretat cu multă pasiune cîntecul lui Al. Mandy, „Sub un petec de cer". Manuela Toncilă nu ştie încă să-şi valorifice darurile vocale şi prezenţa scenică agreabilă: repertoriu neinspirat ales, interpretare desuetă. Observaţii aproape identice referitoare şi la Viorel Baltag, student la I.A.T.C., avînd la activ şi o participare la o manifestare internaţională: inexpresivitate, în ciuda plăcutului timbru baritonal. El a cîntat o piesă în primă audiţie „Cerul s-a mutat pe litoral" de Ion Cristinoiu. Stela Enache a arătat multă sensibilitate în special în interpretarea compoziţiei lui George Grigoriu „Să facem florile să cînte". Petre Geambaşu, care a încheiat partea consacrată concursului de interpretare, posedă fără îndoială una din vocile cele mai bune din competiţie. El a cîntat două melodii scrise de Ion Cristinoiu (un adevărat recordman al primei seri!) dintre care „Un pas în viaţă" a fost în primă audiţie.

În cadrul concursului de creaţie au fost prezentate 12 compoziţii scrise special pentru acest concurs şi selecţionate pentru finală. Subliniind încă o dată faptul că actualul concurs confirmă frumosul pas înainte făcut de muzica noastră uşoară, să aşteptăm cu justificată încredere ziua a doua.

OCTAVIAN URSULESCU

PE AGENDA ZILEI

Congresului Naţional al Uniunii Socialiste Arabe din Republica Arabă Unită

CAIRO

Comitetul Central al Partidului Comunist Român adresează participanţilor la Congresul Naţional al Uniunii Socialiste Arabe, tuturor membrilor U.S.A. un cald salut prietenesc şi urări de succese în desfăşurarea lucrărilor Congresului.

Folosim acest prilej pentru a ne exprima convingerea că relaţiile de prietenie şi colaborare dintre Partidul Comunist Român şi Uniunea Socialistă Arabă, dintre Republica Socialistă România şi Republica Arabă Unită se vor dezvolta, în interesul celor două popoare ale noastre, al luptei împotriva imperialismului, colonialismului şi neocolonialismului, pentru progres social şi democraţie, pentru cauza independenţei naţionale şi a păcii.

COMITETUL CENTRAL AL PARTIDULUI COMUNIST ROMÂN

Consfătuire la C.S.C.A.

Comitetul de Stat pentru Cultură şi Artă a organizat vineri, în Sala de marmură a Casei Scînteii, o consfătuire pe ţară cu oameni de teatru. Consfătuirea a avut ca scop analiza stagiunii teatrale 1970—1971 şi a modului de pregătire a stagiunii viitoare, în lumina măsurilor preconizate în propunerile tovarăşului Nicolae Ceauşescu şi adoptate de Comitetul Executiv al Comitetului Central al Partidului Comunist Român, precum şi în expunerea secretarului general al partidului la recenta Consfătuire de lucru a activului de partid din domeniul ideologiei şi al activităţii politice şi cultural-educative.

După referatul prezentat de Direcţia teatrelor din C.S.C.A. au avut loc discuţii la care au luat cuvîntul numeroşi participanţi la consfătuire.

În încheiere, participanţii la consfătuire au adoptat o telegramă pe care au adresat-o Comitetului Central al Partidului Comunist Român, tovarăşului Nicolae Ceauşescu.

Dezbătînd documentele de partid, îmbold puternic întru ridicarea artei teatrale româneşti la înălţimea epocii socialiste atît de bogată în cuceriri revoluţionare, tot atîtea izvoare de inspiraţie artistică — se spune în telegramă — ne luăm angajamentul, scumpe tovarăşe Nicolae Ceauşescu, să nu precupeţim nici un efort pentru ca munca noastră atît de preţuită şi de respectată să devină o expresie vie, patetică şi convingătoare, a ideilor nobile cu care ne-au înzestrat recentele documente de partid şi pe care sîntem decişi să le transformăm în statutul moral al întregii noastre activităţi, spre binele culturii socialiste româneşti. Oamenii de teatru văd în aceste documente un ajutor neprecuţit, un stimulent fundamental pentru ridicarea artei lor pe o treaptă mai înaltă, demnă de epoca istorică pe care o trăim.

Vineri a avut loc, la Consiliul Central al Uniunii Generale a Sindicatelor din România, o consfătuire de lucru, la care au participat directorii caselor de cultură ale sindicatelor, cluburilor muncitoreşti şi responsabilii sălilor de cultură de pe lîngă marile întreprinderi din ţară. Cu acest prilej, au fost dezbătute pe larg acţiunile întreprinse de sindicate pentru traducerea în viaţă a amplului program propus de tovarăşul Nicolae Ceauşescu, secretarul general al partidului, privind îmbunătăţirea activităţii politico-ideologice şi cultural-educative în rîndul maselor.

Într-o atmosferă de puternic entuziasm, participanţii au adoptat o telegramă adresată Comitetului Central al P.C.R., tovarăşului Nicolae Ceauşescu personal, prin care îşi manifestă adeziunea deplină faţă de programul de o deosebită importanţă teoretică şi practică prezentat de secretarul general al partidului nostru, exprimîndu-şi hotărîrea fermă de a face totul pentru a transforma casele de cultură, cluburile muncitoreşti şi sălile culturale ale sindicatelor în puternice centre de educaţie comunistă a oamenilor muncii din patria noastră socialistă.

Comandamente educative

(Urmare din pag. 1)

existau totuşi. Iată cîteva din răspunsurile pe care le-am primit.

„La noi în secţie, spunea ŞTEFAN TUDOSE din atelierul mecanic, este o lozincă pe care stă scris că sporind productivitatea muncii cu 0,5 la sută se realizează o producţie marfă suplimentară de aproape un milion şi jumătate lei. Vă mărturisesc, în ceea ce mă priveşte nu înţeleg exact ce înseamnă pentru munca mea aceste cifre. Simt că nu mi se adresează direct mie, pentru că nu exprimă parametrii eforturilor personal. Adică nu este concretă".

Şi o altă părere, aparţinînd lui NISTOR CHIRIAC din secţia Rafinărie:

„Ca să faci agitaţie, aşa cum se cuvine, este nevoie să fii mereu în actualitate, să supui atenţiei tinerilor problemele zilei. Vă vorbeam de angajamentul asumat de organizaţie pentru reducerea consumului de materiale auxiliare. Întrebaţi-i şi pe alţii şi veţi vedea că nici ei nu-şi mai amintesc prea bine despre ce este vorba în acest angajament. Probabil că se află printre hîrtiile din dosarul biroului U.T.C. Nu s-ar fi întîmplat aşa dacă ar fi fost afişat într-un loc unde să-l vadă toată lumea. Nu de alta, dar problema consumului de materiale auxiliare este permanentă la noi în secţie".

Confruntate cu realitatea, aprecierile celor doi tineri sînt îndreptăţite. Şi nu numai atît, chiar desprinse de cadrul concret la care se referă privite potrivit exigenţelor mai generale ale unei adevărate munci de agitaţie ele îşi păstrează adevărul pe care îl exprimă. Este dincolo de orice îndoială că actualitatea ca şi concretetea conţinutului formelor de agitaţie influenţează eficacitatea lor, ecoul pe care îl pot avea în rîndul celor cărora li se adresează. La acestea am mai putea adăuga şi un alt indice, acela al forţei lor mobilizatoare. La ea făcea apel VASILE IONIŢĂ, secretarul organizaţiei U.T.C. din secţia „Casa maşinii", pornind şi el tot de la o situaţie concretă:

„De obicei gazetele de perete sînt folosite pentru afişarea unor caricaturi şi a unor tăieturi din ziare. Ar fi mai bine, cred, să le transformăm în tribune ale opiniei tinerilor, dîndu-le astfel posibilitatea să-şi spună mai direct cuvîntul despre viaţa organizaţiei, despre tot ceea ce se întîmplă în secţie. Parcă este altceva cînd citeşti un articol scris de cel de lîngă tine. Te pătrunde mai mult, te interesează în mai mare măsură".

Aşadar, trei comandamente ale activităţii de agitaţie: concretete, actualitate, forţă de mobilizare. Bineînţeles, nu sînt singurele. Ele se reclamă însă drept condiţii indispensabile ce marchează eficienţa unui asemenea efort agitatoric, exprimarea lor oferind o garanţie sigură de afirmare în viaţa organizaţiilor U.T.C., a climatului combativ pe care îl revendică îndeplinirea fermă a sarcinilor care li s-au încredinţat. Nu numai de reformularea posibilă a conţinutului exprimat în formele de agitaţie depinde realizarea acestui deziderat. În aceeaşi măsură este firesc şi necesar ca fiecare organizaţie să folosească integral registrul de mijloace specifice agitaţiei. Şi acest fapt, nu în primul rînd cantitativ, determină starea de spirit mobilizatoare care formează obiectul esenţial al muncii de agitaţie. În ultimă instanţă, barometrul exact al eficienţei ei se află în rezultatele practice ale acţiunilor întreprinse, în gradul de participare intimă a fiecărui tînăr la chemările pe care organizaţiile i le adresează. De fapt acesta este elementul definitoriu care certifică măsura în care organizaţiile U.T.C. înţeleg să se achite, la modul practic, de misiunea pe care o au.

VOCAŢIA CREŞTERII

(Urmare din pag. 1)

sale existenţe şi, deci, existenţei largi, sociale, idealurilor ţării şi poporului său.

Vocaţia creaţiei a fost din totdeauna constructivă şi din totdeauna artiştii profund autentici au fascinat prin mari proiecţii de edificii interioare ale omului, arătîndu-i sensuri şi piscuri înalte. Neputinţa adeseori istorică au ştiut să o îndepărteze şi să deschidă căi libere afirmării cugetului şi simţirii. La noi, meşterul Manole e primul constructor de tip cultural şi primul care realizează, pentru reuşita vocaţiei sale, ideea nobilă a sacrificiului. Dar e un sacrificiu cu totul aparte, care sublimează în mod exemplar, dăruirea şi angajarea, patosul creator absolut. Ceea ce Sisif refuza, abandonîndu-se plăcerii de a pierde. Era un joc de unul, al său pentru sine, pe cîtă vreme, dincoace, Manole înfăptuia şi apăra printr-o dureroasă construcţie, izbînda şi dorinţa de frumos a semenilor. El multiplica spaţiul de viaţă şi gîndire artistică al celorlalţi, restrîngîndu-şi-l pe al său, realizînd adică punctul cel mai înalt al dăruirii. O dată actul împlinit — edificiul frumuseţii celei mai alese — el lua drumul în jos al capricioasei pietre din legenda lui Sisif, cu deosebirea că Manole se întoarce din nou la bază (propria sa operă de artă era muntele de pe care se arunca), adică acolo de unde încep toate construcţiile lumii şi unde prind rădăcină, puternice, gîndurile cele mai cutezătoare.

Rădăcinile lui Sisif erau iluzorii, transplantate undeva sus, într-un şi mai iluzoriu tărîm, plutitor printre nouri. De aceea şi eşecul său permanent, de aceea şi consolarea lui sadică. Pe cele mai înalte creste arborii nu cresc înalţi şi crengile lor cresc de obicei în jos, scoborîtoare, ca o alunecare în văi. Sisif e ramura unui astfel de arbore, umbra ce şi-a rătăcit trunchiul.

Rădăcinile lui Manole sînt aspre, de piatră, sînt legătura setea şi arşiţa rară a pămîntului, de aceea şi creşterea sa viguroasă atinge bolţile cele mai vaste ale gîndului, de aceea şi izbînda şi farmecul său rămîn, dincolo de legendă, pilduitoare. El năzuie în sus şi cucereşte şi luminează acest sens amplu, de secole. Aceasta e şi diferenţa dintre el şi Sisif, aceasta e şi despărţirea dintre ei doi, zidul înalt dintre cele două tipuri de legende. După cum tot în aceasta constă, cred, şi fondul problemei creaţiei. Sisif e un bolnav, altfel şi-ar anula jocul. E un animal bolnav, în starea de drog, halucinogenă, căruia-i scapă orice realitate, orice atingere cu scoarţa fiindcă-i lipseşte de fapt raţiunea unei existenţe sociale necesare, îi lipseşte de fapt însuşi crezul în ceva util. El e jocul ambiguu, de conjunctură, între ceea ce pare a fi şi nu e. Din care cauză, finalmente, e marele, gălăgiosul absent.

PENTRU TIMPUL DVS. LIBER

cinema

SĂPTĂMÎNA NEBUNILOR: rulează la Patria (orele 11,30; 14; 16,30; 19; 21,15) Bucureşti (orele 9; 11,15; 13,30; 16,30; 18,45; 21) Favorit (orele 9,15; 11,30; 13,45; 16; 18,15; 20,30). Grădina Doina (ora 20,30).

FLOAREA SOARELUI: rulează la Scala (orele 8,45; 11,15; 13,45; 16,15; 18,45; 20,15), Grădina Select (ora 20,15).

SERATA: rulează la Cringaşi (orele 16; 18; 20).

FACEREA LUMII: rulează la Înfrăţirea (orele 15,30; 17,45; 20).

B. D. INTRĂ ÎN ACŢIUNE: rulează la Drumul Sării (orele 15,30; 17,45; 20).

DARCLEE: rulează la Arta (orele 15,30; 18). Grădina Arta (ora 20,15).

UN SURÎS ÎN PLINĂ VARĂ: rulează la Progresul (orele 15,30; 18; 20,15).

HAIDUCII LUI ŞAPTECAI; ZESTREA DOMNIŢEI RALU: rulează la Cosmos (orele 15,30; 18).

SERBĂRILE GALANTE: rulează la Pacea (orele 15,45; 18; 20).

SECRETUL PLANETEI MAIMUŢELOR: rulează la Sala Palatului (orele 17,15; 20,15). Luceafărul (orele 9; 11,15; 13,30; 16; 18,30; 21). Festival (orele 9; 11,[illegible]; 13,30; 16; 18,30; 21) Grădina Festival (ora 20,30).

UN LOC PENTRU ÎNDRĂGOSTIŢI: rulează la Capitol (orele 11; 13; 15; 17; 19; 21). Grădina Capitol (ora 20,15).

LĂNŢIŞOARE VERZI: rulează la Doina (orele 11,30; 13,45; 16; 18,15; 20,30).

FANTOMELE SE GRĂBESC: rulează la Lira (orele 15,30; 18). Grădina Lira (orele 20,15).

ROMEO ŞI JULIETA: rulează la Central (orele 9,30; 12,45; 16,15; 19,30).

CORTUL ROŞU: rulează la Excelsior (orele 9; 12,30; 16; 19,30) Mioriţa (orele 9; 12,30; 16; 19,30). Flamura (orele 9; 12,30; 16; 19,30).

S-A ÎNTÎMPLAT ÎN RECUNOASTERE: rulează la Dacia (orele 8,30—20,30 în continuare).

PROGRAM DE FILME DOCUMENTARE: rulează la Timpuri Noi (orele 9,15—20,30 în continuare).

TREI PRAGUL: rulează la Laromet (orele 15,30; 17,30; 19,30).

ESOP: rulează la Giuleşti (orele 15,30; 17,45; 20).

CEAIKOVSKI: rulează la Floreasca (orele 16; 19,30).

SUNETUL MUZICII: rulează la Griviţa (orele 9; 12,15; 16; 19,30). Vitan (ora 15,30). Grădina Vitan (ora 20).

ROATA VIEŢII: rulează la Bucegi (orele 15,30; 18). Grădina Bucegi (ora 20,30)

GREŞEALA FATALĂ: rulează la Modern (orele 9; 11,15; 13,30; 16; 18,15; 20,45). Melodia (orele 9; 11,15; 13,30; 16; 18,30; 20,45). Grădina Modern (ora 20,15).

FIII MARII URSOAICE: rulează la Aurora (orele 9; 11,15; 13,30; 15,45; 18). Grădina Aurora (ora 20,15).

DIN NOU DESPRE DRAGOSTE: rulează la Popular (orele 15,30; 18; 20,15).

O FLOARE ŞI DOI GRĂDINARI: rulează la Victoria (orele 9; 12,30; 15; 17,30). Bucureşti (orele 9; 12,30; 15; 18). Viitorul (orele 9; 13,45; 18). Munţii (orele 13,15; 16,45; 20,30). Grădina Bucureşti (ora 20,30).

PRINTUL NEGRU: rulează la Lumina (orele 8—20,30 în continuare).

ÎNTÎLNIRE CU O NECUNOSCUTĂ: rulează la Feroviar (orele 9,15; 11,30; 13,45; 16; 18,15; 20,30). Gloria (orele 9; 11,15; 13,30; 16; 18,15; 20,30). Grădina Tineretului (ora 20,30).

SECRETUL DIN SANTA VITTORIA: rulează la Parcul Herăstrău (ora 20,30). Tomis (orele 9; 11,15; 13,30; 16; 18,30).

VARA DE ALTĂ DATĂ: rulează la Unirea (orele 15; 18,15). Grădina Unirea (ora 20,30).

UN ITALIAN ÎN AMERICA: rulează la Bucureşti (orele 15,30; 18; 20,15).

HIBERNATUS: rulează la Munca (orele 16; 18; 20).

CAPCANA: rulează la Volga (orele 9,30; 11,30; 13,45; 16; 18,15; 20,30).

ELEFANTUL SLOWLY: rulează la Ferentari (orele 15,30; 17,45; 20).

CENUŞA — Ambele serii, rulează la Cinemateca — Union (orele 10; 13; 16; 19).

teatre

SÎMBĂTĂ, 24 IULIE 1971

Teatrul „C. Tănase" (La Grădina Boema): VOX... BOEMA — ora 21.

DUMINICĂ, 25 IULIE 1971

Teatrul „C. Tănase" (La Grădina Boema): VOX... BOEMA — ora 20; Teatrul „Tăndărică" (Str. Academiei): CĂLUTUL COCOŞAT — ora 11.

tv

SÎMBĂTĂ, 24 IULIE 1971

● 16,15 Deschiderea emisiunii. Emisiune în limba germană ● 19,00 Bună seara, fete! Bună seara, băieţi! Din cuprins: Tinerii în salopetă — reportaj de la Şantierul naţional al tineretului de la Târgovişte; „Tineretea şi istoria" — reportaj de la şantierul de arheologie al tineretului, Sucidava 1971 ● 19,10 Publicitate ● 19,15 1001 de seri ● 19,30 Telejurnalul de seară. Sport ● 20,00 Săptămîna internaţională ● 20,15 Tele-enciclopedia ● 21,00 „Cîntec nou" — muzică populară cu Angela Moldovan, Ion Cristoreanu, Veronica Georgescu şi orchestra dirijată de Paraschiv Oprea ● 21,15 Primul film serial realizat de Televiziunea Română: „Urmărirea" — episodul I: „Cursa de şoareci" ● 22,05 Momente comice ● 22,30 Selecţiuni din Concursul naţional de creaţie şi interpretare de muzică uşoară românească — ediţia 1971 ● 23,15 Telejurnalul de noapte. Sport.

DUMINICĂ, 25 IULIE 1971

PROGRAMUL I

● 8,30 Sport şi sănătate ● 9,00 Matinee duminical pentru copii ● 10,00 Viaţa satului ● 11,15 A doua ediţie a Festivalului de muzică de cameră — Braşov 1971 ● 11,45 Moment muzical cu violonistul George Carabulea ● 12,00 De strajă patriei ● 12,30 În reluare la cererea telespectatorilor. Muzică din operete ● 13,00 Emisiune în limba maghiară ● 14,30 Postmeridian. Sport ● 16,00 Magazin ● 18,10 Planeta giganţilor. Film serial pentru tineret ● 19,00 Vetre folclorice. Banatule, mîndră floare ● 19,20 1001 de seri ● 19,30 Telejurnalul de seară ● 20,10 Reportajul săptămînii. Oraşul cu ciopoţe de nisip — Mediaş ● 20,25 Desene animate ● 20,40 Concursul naţional de creaţie şi interpretare de muzică uşoară românească — Mamaia 1971 (Intervizione). Concertul laureaţilor ● 21,40 Film artistic. Patrula. Premieră pe ţară ● 23,05 Telejurnalul de noapte.

PROGRAMUL II

● 20,10 Reintîlnire cu personaje îndrăgite de copii: Daniela şi Aschiuţă ● 20,30 Timourile cetăţii — despre vestigiile Dăbîcăi transilvănene ● 20,40 Seară de teatru. Minunata Pantofăreasă de Garcia Lorca ● 21,40 Buletin de ştiri ● 21,45 Muzică uşoară cu Gigi Marga şi orchestra Bebe Prisada ● 22,00 Săptămîna culturală bucureşteană ● 22,10 Film serial. Planeta giganţilor (II).

Acasă la omul de pe tractor

Între lege și realitate — o implicație necesară:

RESPONSABILITATEA, INIȚIATIVA ȘI SPIRITUL GOSPODĂRESC

MECANIZATORUL NU ESTE UN ROBOT

ne-a răspuns inginerul **Marin Ungureanu**, după un lung timp de meditare asupra întrebării „Cum priviți, în calitate de director al S.M.A., omul de pe tractor?". Vreau să spun, că omul de pe tractor trebuie înconjurat cu atenția ce o impune rolul său de **principal realizator al producției agricole**. Atît cu aprecieri, cît mai ales prin acele pîrghii politico-educative și materiale care să amplifice puterea sa de muncă și hărnicia, să-i înzecească preocuparea pentru adîncirea cunoștințelor profesionale, să-i mărească interesul pentru utilizarea la maximum a capacității mașinilor și a fertilității solului. Din păcate, pînă acum, ne lipsesc aceste mijloace". „Din 78 de secții, concretiza ideea tovarășul **Traian Enulescu**, director adjunct al Direcției generale agricole, doar în 27 avem ateliere pentru executarea reparațiilor, în rest încă se lucrează sub cerul liber. Casa tractoristului a fost realizată în numai 16, deși numărul celor care trebuie să facă deplasări de mai mulți kilometri sau să doarmă oricum, e destul de mare. Masa caldă nu se servește în nici o secție, nici măcar acum, în vîrf de campanie. Aprovizionarea cu alimente a mecanizatorilor este total deficitară, întrucît cooperativele agricole nu acceptă valorificarea unor produse legumicole, iar de la Direcția comercială ni se oferă, în proporție de 60—70 la sută, numai compoturi, gemuri și marmeladă. Totodată, cîștigul mediu este încă nestimulator legat de producție, din care cauză nu depășește 1 000—1 100 lei în condițiile unui efort de zi prelungit de lucru". Și, adăugăm noi, la unei o secție din raza întreprinderii respective nu se află o bibliotecă, iar din discuțiile avute la oficiile poștale a reieșit că din cei 1 320 de mecanizatori ai județului, doar 27 (douăzeci și șapte) sînt abonați la un ziar. Anul trecut, numărul celor ce au mers într-o stațiune de odihnă n-a ajuns la 20, iar în primele șase luni ale acestui an diagrama nu s-a dezlipit de zero, „Așadar, revine în discuție tovarășul **Ungureanu**, în zadar eu — și nu numai eu, ci majoritatea celor ce-i cunosc pe mecanizatori — îi consider pe acești mecanici agricoli **eroi ai ogoarelor** dacă nu am și posibilitatea să-i răsplătesc ca atare".

Nu am posibilitatea... o expresie care ne-a atras atenția I-am căutat explicația. Mai întîi supunînd totul exigențelor

INIȚIATIVEI

care, așa cum remarca și tovarășul **Nicolae Tăbîrcă**, primul-secretar al comitetului județean de partid, o perioadă lungă de timp s-a manifestat cu o inexplicabilă zgîrcenie. Altfel, nu este de înțeles cum la unele secții de mecanizare (Găești fiind doar un exemplu) s-au construit de către însăși mecanizatorii case de cimp, iar în celelalte nu. Cum în raza S.M.A. Cringurile s-au putut organiza toate cele șase secții — secții model — în timp ce la celelalte 11 stațiuni pentru mecanizarea agriculturii nici măcar cîte una. Cum se face că, în condițiile aplicării aceleași legi la Șelaru s-au putut amenaja terenuri de sport și constitui echipe de fotbal, volei și handbal dintre mecanizatori, iar în celelalte nici măcar nu s-a putut pune problema... Cum se face că la secția Găești încă din prima lună de activitate absolvenții școlilor profesionale reușesc să-și depășească sarcinile de plan ca urmare a includerii lor în echipe cu mecanizatori experimentați și a repartizării lucrărilor printr-o permanentă și colectivă hotărîre, iar în celelalte 73, aproape 800 de tineri mecanizatori au rămas constant sub plan în primele cinci luni ale anului cu activitate plină în cîmp. Tot la secția Găești, mecanizatorii cultivă în incinta secției legume (ceapă, cartofi, roșii, castraveți) de care au nevoie, dar în foarte multe dintre celelalte privirile se îndreaptă numai înspre grădinile de legume ale cooperativelor. Și, apoi, cum o inițiativă atît de valoroasă ca aceea apărută la S.M.A. Viziru, (despre care toată lumea a auzit) privind amenajarea simplă a băii de secție, în județul Dîmbovița n-a fost preluată deși sediile cîtorva secții de mecanizare se află racordate la rețeaua de gaze naturale? (Vezi în același sens, problema aprovizionării cu pîine). Cum de încă nu s-au găsit modalitățile de generalizare, de către comitetul județean U.T.C. a inițiativelor din anii trecuți considerate valoroase cum sînt: „secția de mecanizare cu cele mai bune rezultate". „olimpiada tinerilor mecanizatori", „cunoașterea normelor de tehnica securității muncii și de circulație", acum aflate abia în perioada de... studiu.

Inițiative necunoscute, negeneralizate. Și cît de mult ar fi schimbat starea de lucruri existentă acum în cadrul secțiilor de mecanizare ale județului Dîmbovița aceste inițiative dacă ar fi fost materializate!

Am căutat, apoi, explicație nevralgicei expresii a inginelui Urgureanu în

COLABORAREA SECȚIEI DE MECANIZARE CU COOPERATIVA AGRICOLĂ

...manifestată, din păcate, numai în minutele afectate zilnic stabilirii planurilor de activitate pentru a doua zi, sau în unele schimburi reciproce de reproșuri. Îndeosebi din partea cooperativelor agricole se respinge ideea unei colaborări. „Noi sîntem beneficiari, spunea președinta cooperativei agricole din Dărmănești, tovarășa Elena Ileana. Plătim după tarifele în vigoare, mecanizatorii trebuie să ne execute lucrările. În rest nu ne privește". Aici — și nu numai aici — se pierde din vedere esențialul, și anume **că mecanizatorii nu au numai obligația de a executa lucrările contractate, dar ei poartă răspunderea realizării producției agricole** din Dragodana. Sînt doi sau trei kilometri între punctele de lucru ale mecanizatorilor. Vă închipuiți cît de greu ne-ar veni să ducem hrană caldă și într-o parte și în alta!

Greu, dar ce mare efect ar avea asupra mecanizatorilor acest efort pe care l-ați face! Purtîndu-le mai mult de grijă, probabil că n-ați mai avea situații ca cele de anul acesta cînd luni în șir cîteva tractoare au stat fără mecanizatori: Andrei Nedelcu, Dumitru Chițu, Petre Zamfir, Dumitru Voicu și Gheorghe Ispas, n-ar

SISTEMUL DE RETRIBUȚIE ȘI COINTERESARE

a mecanizatorilor. „Acesta este un instrument insuficient stăpînit, aprecia tovarășul **Nicolae Tăbîrcă**, primul secretar de partid al județului. Măsura prin care se urmărește sporirea cointeresării mecanizatorilor, — prin legarea cîștigului lor de realizări, — în participarea la obținerea producțiilor are un sens foarte bun. Numai că în aplicarea ei neapărat trebuie să se țină seama de factori particulari. Și nu numai dintr-o zonă ci din fiecare localitate, pentru că altfel cum este în cazul județului nostru — există riscul înregistrării efectului nedorit. Apoi, cred că efectul cel mai mare l-ar avea această măsură dacă în balanța aprecierii activității mecanizatorilor s-ar așeza numai munca lor. Pentru că, oricît s-ar spune, nu mecanizatorii singuri sînt aceia de care depinde producția de grîu ori de porumb, de struguri sau de cartofi. Pot executa ei lucrări la timp și de cea mai bună calitate, dacă specialiștii dau o indicație necalificată, iar cooperatorii nu aplică conștiincios lucrările de întreținere, recoltele nu ating nivelul preconizat".

Aprecierile își găsesc acoperire în fapte. Și în altele decît acest ultim exemplu prezentat de tovarășul prim secretar. La cooperativa agricolă din Cringurile, de pildă, pe 151 de hectare recolta de porumb este mult diminuată. Și nu din vina mecanizatorilor care au executat arături și însămînțări de calitate, cu calificativul „foarte bun" recepționîndu-se și cele două cultivații, ci din cauza lipsurilor în munca cooperatorilor, care n-au executat nici o lucrare cu sapa pe rînd.

De asemenea, la cooperativa agricolă din Răzvad, unde lipsa forței de muncă a făcut ca lucrările în vie să se execute cu întîrziere, fapt ce influențează negativ producția. Nerealizarea planului de struguri va determina pierderea de către mecanizatori a celor 10 procente din cîștigul lunar reținut pentru garantarea producției deși băieții lui Ion Cucui — așa cum sublinia și inginera agronom Gabriela Bucurescu — au executat numai lucrări de foarte bună calitate. Din motive independente de ei nu vor intra în posesia sumelor reținute nici mecanizatorii de la secția Găești în cazul culturii grîului. Amplasată pentru a 10-a sau a 11-a oară pe același teren, cultura de grîu este compromisă prin îmburuienare. Și acestea au fost doar cîteva exemple.

— În condițiile aceluiași fond de salarii, remarca tovarășul **Traian Enulescu**, cred că cel mai potrivit ar fi dacă s-ar da posibilitatea conducerilor de S.M.A. să adopte singure măsurile cele mai corespunzătoare privind cointeresarea mecanizatorilor pentru obținerea producțiilor agricole. Ar crește autonomia unității; s-ar ogli în măsurile adoptate toți factorii de particularitate ca să recunoaștem, există nu mai în agricultura județului din raza unui S.M.A., dar și fiecărei cooperative agricole parte. Am convingerea că adoptîndu-se o astfel de hotărîre fluctuația mecanizatorilor se reduce simțitor.

★

A încerca sublinierea unor concluzii la capătul unor dezbateri pe o temă atît de importantă ca aceea a condițiilor de muncă și de viață ale mecanizatorilor ni se pare o supra-punere de idei cu cele expuse de interlocutorii noștri. Am reținut, totuși, preocuparea declanșată aici, în urma discuțiilor purtate, a investigațiilor care cu multă dragoste și responsabilitate comunistă pentru tinerii mecanizatori ne-a ajutat însuși primul secretar de partid al județului, căruia îi mulțumim. Am reținut preocuparea concretizată și invitația de a reveni peste două luni cînd „veți găsi băi amenajate în toate secțiile de mecanizare, dormitoare curate pentru toți mecanizatorii din alte localități decît acelea unde lucrează, posibilități de servire a hranei calde, biblioteci ale secțiilor și o aprovizionare pe măsură cu produse alimentare prin (susținem și noi propunerea) deschiderea unor chioșcuri de desfacere a legumelor în fiecare localitate, toate acțiunile înscriindu-se în planurile organizațiilor U.T.C. materializate".

Asemenea asigurări s-au mai dat atît de către comitetul județean al U.T.C. cît și de către tovarăși cu munci de răspundere în județul Dîmbovița. Ni le reamintim pe cele formulate la Conferința U.T.C. din toamna trecută. După opt luni de zile, însă, nimic din toate acele frumoase formulări nu s-a tradus în fapte. Un motiv în plus să reținem aceste recente promisiuni și invitația de a reveni.

Într-adevăr, vom reveni...

GH. FECIORU
S. DIJMĂRESCU

Pe adresa absolventului de liceu

De ce candidezi la facultate?

Magdo Petre Leonardo *e la a doua încercare neîncununată de succes. „Dar de medicină nu mă las" afirma el*

Victoria Lăzărescu *a fost 2 ani studentă la statistică. Acum a devenit studentă la medicină. Peste alți doi ani unde o vom întîlni?*

Ștefan Marinescu *este muncitor la „Danubiana". Ce caută la medicină? Aici nu s-a cerut matematică*

(Urmare din pag. I)

medicină generală, corectînd lucrările de fizică, a fost pusă în situația să lectureze, sub titlul „Legile refracției" confesiunea Georgetei Vlăsceanu, absolventă din promoția 1969 a Liceului „M. Eminescu" din Capitală.

„Niciodată nu am știut fizică, acesta este adevărul. Cu toate acestea, am încercat să învăț. În ce măsură am reușit, se poate dovedi acum. Cu toate acestea, să știți că nu am să mă las, voi încerca mai departe, pînă voi reuși. Despre subiecte nu am ce să vă spun. Un concurent care știa cît de cît fizică putea să facă o teză bună..." Teza-confesiune continua pe aproape două file, sfîrșind cu explicația că, neștiind fizică, a scris toate astea pentru a oferi comisiei prilejul de a se „relaxa".

La prima impresie am putea spune: e o mărturisire sinceră care nu trebuie condamnată. Dar dacă nu ne lăsăm furați de sinceritatea ce nu-și găsea locul într-o teză a unui candidat aflat la al treilea concurs de admitere, atunci rîndurile lui G. V. îți sugerează să cercetezi cît de responsabil este actul înscrierii la concurs.

Te înscrii la admitere:

pentru că ai absolvit liceul?

pentru ca să satisfaci dorința părinților?

pentru că sînt mai puțini candidați?

pentru că nu te întreabă nimeni de cîte ori ai candidat?

pentru că nu urmează să dai socoteală de ce faci între un concurs și altul?

Nu sînt întrebări noi, se pun de ani de zile. De ani de zile, o categorie însemnată de tineri pune actul candidării la facultate sub semnul întîmplării. Admiterea în facultate se face prin concurs, concurs de selecție a valorilor. Aparent, facultățile de limbi străine, de geografie, de limbă și literatură română, de stomatologie, de economia industriei, ori economie generală — ca să luăm numai cîteva — ar trebui să fie invidiate pentru concurența începînd cu 5 candidați pe un loc și mergînd pînă la 13. În asemenea condiții, s-ar putea face o selecție, cel puțin din punct de vedere al concursului, bună. Dar nu aceasta este realitatea

Marea concurență, în cazurile cercetate de noi — medicină, A.S.E., Universitate (București) — n-a însemnat, automat, un mare aflux de valori. Comisiile respective nu încearcă acum regretul că numărul planificat de locuri a împiedicat intrarea în rîndurile studenților a unor tineri dezavantajați doar de cîteva sutimi. Dimpotrivă. Lucrările scrise au triat dintr-o dată numărul candidaților la jumătate. Cu alte cuvinte, jumătate din lucrări — care definesc cel mai obiectiv chemarea candidaților, pregătirea lor, raționamentul, capacitatea de sinteză și interpretare — n-au trecut de plafonul lui 5. Cataloagele pun în evidență un fenomen îngrijorător. Candidează la admitere bacalaureații care dovedesc cunoștințe de valoarea lui 4 cît mai ales, sub această notă.

Am încercat să aflăm de la cei care-și retrăgeau actele un răspuns la întrebarea din titlu. Ni s-a replicat: **„Treaba noastră, avem dreptul să riscăm, noi suportăm eșecul"**. Ba, unii părinți ne-au și pus la punct la adăpostul lui „facem totul pentru copiii noștri". Sigur, există și dreptul de a risca, poate fi înțeleasă și grija „de a face totul pentru copii". Dar să fim lucizi. Dincolo de libertatea de a risca a lui X ori Y, se situează societatea noastră care asigură dreptul la studii superioare. În cazul de față, însă, avem de-a face cu un abuz. Abuzul prevalării de un drept pe care mulți însă nu au dreptul să-l invoce.

CÎȚI ANI AI DREPTUL SĂ FII CANDIDAT?

N-am insista dacă totul s-ar încheia cu retragerea dosarului de la facultate, înțelegînd prin aceasta că tînărul a tras concluziile cuvenite și se hotărăște să abordeze altă activitate. Dar mai întîi, cine este tînărul acesta?

Este chiar **Georgeta Vlăsceanu**, al cărei „angajament" din teza-scrisoare, că nu va renunța pînă nu va reuși, sună ca o amenințare la adresa practicii medicale. Este **Natașa Vraja**, care termină Liceul de arte plastice și se înscrie la... Facultatea de economie generală. Rezultatul? 2.50 la lucrarea de economie politică. În aceeași categorie se află și **Gabriela David**, absolventă din anul 1966 la Liceul din Adjud. Candidează anul acesta (celelalte candidaturi scapă de sub control) la A.S.E. Și obține la lucrările scrise media 1,66; explicabil: la economie politică și matematică — obiecte de examen, a avut în anii de liceu note între 5 și 6. E și cazul **Magdalenei Baranga**, candidată la Facultatea de limbă și literatură română în dreptul căreia apare media 1,66. Nu fără justificare, din moment ce se hotărăște pentru această facultate cînd, ca elevă, n-a depășit la română limitele lui 6, iar la franceză pe ale lui 5.

Două concluzii se detașează din situațiile studiate:

a) punînd față în față foaia matricolă liceală cu catalogul concursului, constați: la concurs se confirmă situația din timpul școlarizării. Elevii buni obțin calificative care îi situează în rîndurile studenților, ceilalți nu reușesc;

b) caracterul cu totul **intimplător** al alegerii profesiei, repetăm, la categoria de tineri care nu fac față concursului de admitere.

Acest ultim aspect merită un comentariu mai larg, întrucît el furnizează **candidații de profesie**, vînturarea de la o facultate la alta, aminarea cu ani de zile a integrării în muncă, altfel spus, **parazitismul**. Și chiar dacă, după repetate pregătiri și examene, devin studenți, din aceștia categorie se formează, în genere, **restanțierii, repetenții**, cei care dobîndesc pînă la urmă o profesie, însă cu o minimă pregătire.

Peste tot am întîlnit tineri foarte cunoscuți pentru ambiția cu care candidează an de an. Cînd încep înscrierile, se înscriu sau se reînscriu. Cu o perseverență demnă de o cauză mai bună. La Facultatea de economie generală, de pildă, jumătate din numărul candidaților au format-o absolvenții din seriile vechi, chiar de prin 1962.

Testul nostru, aplicat celor care n-au reușit, ne-a demonstrat condiția precară a acestui tip de candidat. Cît de ușor se declară pasionați, cît de ușor renunță, cît de pasager și inconsistent este idealul lor profesional, care se declanșează, automat, **după numărul de locuri sau de înscriși la o facultate.**

Supunem judecății cititorului cîteva cazuri.

Georgeta Ciubotaru a absolvit anul trecut Liceul „Tudor Vladimirescu". A visat și visează medicina. Dar am cunoscut-o ieșind de la examenul de... matematică — Facultatea de economie generală — A.S.E. A mai candidat pînă acum la medicină și la merceologie. Dacă nu reușește, repetă în toamnă, la A.S.E.... unde rămîn locuri. Recunoaște sincer că nu știe pentru ce o pregătește facultatea la care a candidat. Are un singur merit, acela că s-a încadrat în muncă, la „Electronica" și că n-a pierdut acești ani în zadar.

Ștefan Marinescu, absolvent din 1968 al liceului seral, este muncitor la „Danubiana". Facem cunoștință cu el în sala de admitere pentru medicină generală. De ce? Aici nu i s-a cerut matematică. Dar nu l-au ajutat nici cunoștințele de fizică, chimie, anatomie, întrucît în final, dispare de pe lista prezumtivilor studenți, cu media 5,75.

Victoria Lăzărescu a promovat concursul de admitere la medicină cu o medie mare — 8,75. Dar pasiunea pentru medicină și-a descoperit-o, așa, deodată, după ce a fost doi ani studentă la Statistică. Deci statistica a fost prima opțiune? Nicidecum. Mai întîi a încercat la Cibernetică. Nu sînt prea costisitoare pentru stat, pasiunile Victoriei Lăzărescu? După cea mai elementară socoteală, ea va fi studentă cel puțin 8 ani.

Încercăm să aflăm mai exact mobilurile care îndreaptă spre facultate categoria aceasta de candidați. **„Încerc, nu reușesc, mă aleg cu experiența pentru concursul viitor"; „Așa au vrut părinții"; „M-am luat după colegi"; „Am terminat liceul, trebuia să fac ceva"; „Era mai bine să intru în producție?"; „Părinții mi-au promis să mă țină pînă reușesc"...**

Și așa se face că o însemnată categorie de absolvenți jonglează cu concursul de admitere și cu propriul lor destin, îngreunînd pînă la urmă concursul în sine care își propune să facă o selecție ireproșabilă. Comisiile sînt însă puse la grea încercare din cauza avalanșei de nulități, mediocrități sau de oameni care nu știu ce vor. Imaginați-vă efortul de a se corecta 14 000 de teze la I.M.F., dintre care jumătate n-au avut nici o valoare — după cum afirma conf. dr. **Tiberiu Șeicaru**, secretarul comisiei centrale pe institut — adăugînd la acestea o sută de contestații care au trebuit analizate — dintre care foarte puține justificate. Calculați orele de efort și concentrare pentru ca obiectivitatea să fie egală, în condițiile în care comisiile de la Geografie au trebuit să examineze numai la oral 480 de candidați pentru 50 de locuri — cum ne atrage atenția prof. univ. dr. doc. **Grațian Cioflica**, decanul facultății. Situațiile sînt similare în multe facultăți. Efortul, însă, a fost făcut — aceasta era datoria comisiilor — dar cu prețul unui mare număr de ore de muncă aproape inutilă.

Este imposibil ca o parte din răspundere pentru situația semnalată să nu fie restituită liceului, ca instituție care-și trimite absolvenții spre învățămîntul superior. Am reținut o observație foarte judicioasă a tovarășei Sofia Pușcașu, inspector general școlar al municipiului București — la care subscriem. Facultatea ar trebui să simtă nevoia unei recomandări orientative a diriginților, izvorîtă din cunoașterea tînărului pe parcursul a 4 ani. Ar avea de cîștigat: tînărul care ar deține un sfat autorizat; facultatea avînd un punct de reper; profesiile în ultimă instanță, primind mai direct oamenii cu reală chemare. Or, pentru asta, diriginții sînt chemați să-și exercite deplin funcția educativă, iar școala în ansamblu, să influențeze hotărîtor deciziile de viață ale elevilor.

Deocamdată, însă, liceul este vulnerabil în fața întrebării ce s-a întîmplat mai departe cu absolvenții săi. Își atribuie succesele celor care intră la facultăți și-și măsoară prestigiul după aceste succese. Rămîne descoperit la capitolul, foarte însemnat, al răspunderii pentru cei care n-au reușit. Mai exact, avem în vedere obligația morală de a stăvili o candidare inutilă din facultate în facultate, de a-i înarma pe tineri cu tăria de a abandona ideea facultății din momentul în care notele obținute la primele probe le certifică șansele scăzute, pentru a determina absolvenții rămași în afară învățămîntului postliceal să abordeze imediat munca.

La medicină, mai mulți părinți decît candidați așteaptă rezultatele concursului
Instantanee foto: ORESTE PLECAN

Elena Marinescu *n-a lucrat nicăieri între două concursuri. Dar nici n-a învățat. Dovadă? Media 5,25 la concurs*

Ovidiu Mavromati *recunoaște că nu avea prea multe șanse de reușită. A concurat „ca să se acomodeze..."*

Lacrimi tardive, regrete, angajamente — așa și-a încheiat a doua încercare de a deveni studentă Lucia Gabriela Manea

ÎN EXCLUSIVITATE PENTRU „SCÎNTEIA TINERETULUI"

Laureați ai Premiului Nobel răspund la întrebarea:

EXISTĂ UN SECRET AL CELEBRITĂȚII?

Anchetă internațională de CAROL ROMAN

P. A. CERENKOV

Savantul sovietic P. A. Cerenkov s-a născut în anul 1904. După terminarea școlii, P. A. Cerenkov a urmat cursurile Universității din Voronej. În 1930 s-a înscris la aspirantură la Institutul de fizică al Academiei de Științe al U.R.S.S., unde a lucrat sub conducerea academicianului S. I. Vavilov.

În 1934, după mai bine de doi ani de cercetări, a publicat în „Analele Academiei de Științe a U.R.S.S." un articol care anunța lumii științifice descoperirea unui nou tip de radiații. Un an mai tîrziu, în 1935, P. A. Cerenkov și-a susținut disertația de candidat în științe cu tema: „Luminiscența soluțiilor de săruri de uraniu sub acțiunea razelor gamma". În 1940 își susține disertația de doctor în științe. Lucrarea cuprinde studiul efectului ce-i poartă astăzi numele. În anul 1958, savanții sovietici P. A. Cerenkov, I. E. Tamm și I. M. Frank sînt distinși cu Premiul Nobel pentru descoperirea și studierea fenomenului numit „efectul Vavilov-Cerenkov".

În 1964 P.A. Cerenkov a fost ales membru corespondent al Academiei de Științe a U.R.S.S., iar din 1970 este membru titular al acesteia.

P.A. Cerenkov a participat intens la lucrările de creare a acceleratorilor de electroni de mare energie. În ultimii ani, P. A. Cerenkov lucrează asupra unor probleme ale reacției fotonucleare.

A ști ce vrei — o condiție esențială pentru succes

de P. A. CERENKOV

Viața mi-a confirmat neincetat ideea dobîndită încă din adolescență că orice om poate deveni ilustru cu o condiție: **să știe ce vrea.** De aici pornesc toate: și **dirzenia** în cucerirea cunoștințelor necesare abordării unui domeniu, și **perseverența** în urmărirea unui rezultat, și **renunțarea** curajoasă atunci cînd constați că ai intrat într-o fundătură fără ieșire, și **inventivitatea** etc.

Dacă știi ce vrei — adică: cunoști **locul** în care-ți vei încerca puterea, **forțele** pe care le pui în joc, precum și dotarea lor cu elemente de instrucție și educație sine qua non pentru un luptător, **nivelul** la care au ajuns cunoștințele umane în domeniul respectiv, precum și la intersecția cu altele — atunci poți să pășești la drum, avînd certitudinea că de partea ta sînt sorții victoriei.

Celebritatea este implicită omului susceptibil de perfecțiune și care știe că acest lucru nu este suficient să existe ca o dorință generală umanitară, ci ca o aplicație a spiritului uman asupra unui domeniu. **Pentru că, mulți vor binele semenilor lor, dar mai puțini sînt dintre cei care izbutesc frumoasa performanță de a acoperi intențiile prin fapte.**

Aceste vederi ale mele sînt influențate de mediul din care mă trag, de viața trăită, de concepțiile mele sociale. De aceea socotesc că este bine să înfățișez tinerilor mei prieteni din România faptul că provin dintr-o familie a unui țăran din ținutul Voronejului. Școala n-am putut s-o termin decît tîrziu, după ce am trecut vîrsta de 20 de ani, deoarece a trebuit să îmbin învățătura cu munca. Abia după aceea am luat cunoștință de lumea fizicii: am terminat cursurile Universității din Voronej în 1928, apoi, în continuare, am predat această materie în citeva licee din orașul Miciurinsk.

A fost o perioadă extrem de importantă pentru destinul meu în știință. Atunci mi-am format convingerile mele, urmărind preocupările unor elevi, ca și cele ale unor profesori în acei primi ani de asalt al științei. Mă impresionase mult cîtă pasiune depuneau aceștia, cît timp își consumau fiecare, acasă, ori dezbătînd în colectiv — pentru rezolvarea unei simple probleme de fizică. Toate calitățile sesizate în primele mele rînduri ale răspunsului pe care-l trimit la anchetă și de care poate fi capabil numai un om care știe ce anume vrea — atunci mi s-au dezvăluit.

În 1932, pe cînd eram încă un cercetător începător — mă înscrisesem pentru aspirantură la Institutul de fizică al Academiei de Științe a U.R.S.S. — mi-am îndreptat atenția asupra radiației sărurilor de uraniu de sub influența razelor gamma... În acea perioadă, multe fenomene ale luminiscenței nu erau cituși de puțin lămurite. Mă intrigase o întreagă lume aflată sub fenomenul de luminiscență. Amintiți-vă de licurici ce luminează în întuneric, de vălul argintiu al mării sudice în timpul nopții, de cadranele fosforescente ale unor ceasuri sau ale dispozitivelor aparaturii de bord în aviație! De ce strălucesc, ce mină nevăzută le aprind?

Cum se va modifica radiația unei soluții cunoscute dacă îi vom mai adăuga sărurî de uraniu? Ce se va întîmpla dacă soluția va fi diluată? Intensitatea radiației se va schimba, desigur, dar era important să cunoaștem o lege precisă, evidentă, era necesar să stabilim în ce măsură intensitatea radiației depinde de concentrația substanței care radiază. Astfel m-am aflat în fața necesității elucidării proprietăților fundamentale ale noului fenomen și am început să mă pregătesc pentru o serie de experimente dificile și extrem de fine. Pe măsură ce radiația scădea trebuiau luate măsuri pentru ca experiența să se destășoare impecabil. Sub acțiunea radiației radioactive se puteau lumina și pereții recipientului în care se păstra soluția! Mi-am spus: ce se va întîmpla dacă pur și simplu vom vărsa soluția și vom studia radiația pereților de sticlă ai recipientului gol? Nu, așa nu merge. Condițiile trecerii luminii prin sticlă, din interior în afară, în aer, sînt complet diferite de condițiile trecerii luminii din sticlă în soluție. După meditații îndelungi ce păreau zadarnice s-a născut rezolvarea: soluția trebuia înlocuită cu apă limpede, pură. Experiența a fost efectuată și rezultatul s-a dovedit neașteptat. Radiația se observa și în această situație.

Nu am reușit însă să separ lumina stinjenitoare de luminiscență. Care să fie cauza? O deficiență a metodei sau era vorba de un rezultat al surmenării, de oboseala ochilor? Trebuia să-mi păstrez calmul, să efectuez alte sute de experiențe de control.

Am reluat totul de la început.

Dacă este adevărat că marile descoperiri se fac pe întuneric, atunci în cazul de față maxima trebuie luată „ad literam". Problema constă în aceea că noi am folosit remarcabila însușire a ochiului — posibilitatea omului de a vedea nu numai pe lumină. În această situație — pe întuneric — sensibilitatea la lumină a ochiului e de zeci de mii de ori mai mare decît sensibilitatea în timpul zilei.

A studia lumina... pe întuneric! Se pare că nu poate fi ceva mai absurd. Dar nu e mai puțin adevărat că eu și colegii mei am zăbovit mult tocmai într-o cameră obscură, gîndindu-ne la experiențele ce ne așteaptă și pregătindu-ne ochii. De abia după o oră am revenit la aparatele dinainte reglate și am început să lucrăm. Am văzut ceea ce alții n-ar fi putut vedea, ceea ce nu putea înregistra nici un aparat existent în acea perioadă.

Treceau zilele, zvonurile despre studiatele mele experiențe se răspîndiseră în întregul institut. Mulți mă susțineau, unii rideau de mine. Fiicieni tineri și mai în vîrstă veneau la noi în laborator ca să vadă cu ochii lor ciudata radiație. Veneau și începeau să reflecteze, ne dădeau sfaturi.

În acest moment de mare importanță pentru mine, am fost sprijinit de dascălul meu științific, academicianul Serghei Ivanovici Vavilov. Mă mindresc că i-am fost discipol, că mărețele mele activitate științifică a început sub competența și înțelegătoarea sa îndrumare. Din păcate, moartea prematură nu i-a îngăduit să ia parte la triumful nostru — triumful laureaților Premiului Nobel.

Vavilov a emis ipoteza că radiația ar fi produsă de frînarea bruscă a electronilor în mediul lichid. Observațiile ulterioare au infirmat însă această ipoteză. Întregul colectiv puțin numeros al laboratorului nostru era preocupat de această enigmă, dar experiențele le continuam doar eu. În acele momente îmi repetam frazа spusă cîndva de un chimist celebru: **„Una din calitățile indispensabile pentru un cercetător este, fără îndoială, capacitatea inepuizabilă de a suporta eșecurile".**

Au trecut aproape trei ani în care timp am efectuat experiențe migăloase. Mărind sursa razelor gamma am reușit să mărese strălucirea efectului și să obțin fotografii ale misterioasei radiații. Însă nici una din experiențe n-a putut dezvălui natura radiației, n-a precizat proveniența, cum se formează. Fiind deja dovedit faptul că radiația nu este luminiscență, rămînea presupunerea că însăși electronii radiază. Aceasta s-a evidențiat și prin constatarea că noua radiație se forma în toate lichidele avînd cele mai variate compoziții chimice. Vavilov și cu mine eram convinși că radiația are natură ei originală, necunoscută încă și că sursa ei sînt electronii rapizi.

Mă aflam în faza cînd pasul următor trebuia să-l facă teoria. De data aceasta am avut și puțin noroc. Experiențele mele au atras atenția a doi fizicieni cărora le-a fost dat să ajungă savanți străluciți ai timpului nostru. Unul din ei a fost Ilia Frank, în prezent membru titular al Academiei de Științe a U.R.S.S., cel de-al doilea — academicianul Igor Tamm. Prietenia noastră s-a sudat de-a lungul multor ani. Împreună am escaladat numeroase piscuri în știință, ca și în... alpinism. Pe atunci, în acei ani de început ai colaborării noastre, nu bănuiam că va veni un timp cînd vom escalada împreună nu numai unul din vîrfurile fără nume ale Munților Altai și care se va fi numit apoi „Vîrful Tamm", după cum a fost botezat mai tîrziu de către discipolii renumitului profesor.

Obiectul ascensiunii noastre în știință a fost radiația „Cerenkov", pe care am izbutit s-o descifrăm.

Efectul numit Vavilov-Cerenkov posedă o seamă de însușiri unice și este un fenomen foarte răspîndit. Este absolut necesar să se studieze acest fenomen în numeroase domenii ale fizicii: în cercetarea strălucirii cerului de noapte, în radiația aurorei boreale, în luminiscență, în fizica plasmei electronice și altele. Nu încape îndoială că dezvoltarea în viitor a științei va aduce o mai largă întrebuințare a remarcabilelor însușiri ale acestui uimitor fenomen.

Și o mică concluzie: dacă nu aș fi avut capacitatea de a depăși greutățile ivite pe parcurs, de a trece cu bine de eșecurile din cale, poate că și astăzi, în unele laboratoare unii cercetători ar fi continuat să se minuneze de acea enigmatică radiație. Poate că și această calitate de a învinge barierele este necesară pe drumul către progresul științei și al consacrării.

CURIERUL NOSTRU DE SÎMBĂTĂ

De la OM la OM

de ION BĂIEȘU

Maria Z., București: *„Dacă acceptați condiția să nu-mi dați numele întreg, sînt de acord ca scrisoarea pe care v-o trimit să fie publicată, în cazul în care considerați că este necesar.*

Provin dintr-o familie cu situație modestă, tatăl meu fiind invalid de război, dar muncind totuși foarte mult ca să facă un viitor celor patru copii. Am trei frați care au urmat cu toții cîte o meserie și care acum sînt la casa lor, cu familie și copii. Eu fiind cea mai mică, m-am bucurat de mai multă atenție din partea părinților, am urmat liceul și, avînd condiții bune, neavînd nici o grijă, am luat întotdeauna medii bune. Cu toate acestea, nu am reușit la facultate. Cred că am avut și ghinion, pentru că mi-au lipsit doar citeva sutimi. Cînd am aflat rezultatul, m-am înscris și eu în corul celor care boceau, mai ales că aveam și un motiv special. La una din probele scrise mi s-a terminat cerneala din stilou atunci cînd mai aveam de scris doar citeva fraze și eram concisă că, dacă aș fi scris și acele fraze, aș fi luat examenul. Vroiam să le aduc părinților acest argument, dar apoi mi-am dat seama că aș fi mințit, pentru că nu acele fraze de concluzie erau esențiale. Nu am disperat, așa cum a făcut o colegă de-a mea, care nu vroia să se mai întoarcă acasă și care le-a scris părinților că pleacă în lume de rușine, provocîndu-le o sumedenie de necazuri. Sfătuindu-mă cu părinții, am ajuns la concluzia să urmez o școală tehnică de construcții, să devin tehniciană și apoi, dacă voi putea, voi urma și facultatea. Am intrat la această școală, în București, și mi-am dat seama de la început că nu am făcut o alegere greșită, materiile erau interesante, atmosfera plăcută și serioasă. Mă înțelegeam bine cu colegii și colegele, eram mulțumită de profesori. Un singur lucru m-a surprins la început: mulți dintre colegi și colege considerau această școală ca ceva intermediar și trecător, fiecare spera să dea iarăși examen la facultate și să reușească. În sfîrșit mi-am zis că fiecare are dreptul să viseze, să spere la ceva mai mult.

Încă din anul întîi m-am împrietenit cu un coleg (numele lui este P.V.), care părea elevul cel mai distins din clasă, cu educația cea mai aleasă, întotdeauna elegant și chiar distant. Era și cel mai inteligent de colegi, mai ales că apoi s-a aflat că este fiul unuia dintre profesori. Citeva luni de zile el n-a acordat nici o atenție fetelor din clasă, pentru ca apoi să devină foarte atent cu mine, să-mi propună prietenie. Colegele m-au felicitat, ca și cum cîștigasem un mare concurs, unele mi-au invidiat. Am acceptat să mergem împreună la teatru și film, apoi am fost invitată la el acasă, unde am făcut cunoștință cu părinții și sora lui. Era într-adevăr o familie distinsă, casa era foarte elegantă, ceea ce m-a făcut să fiu foarte timidă și neîndemînatică pe mine, deși eu nu mă caracterizez de obicei. Cu ocazia acelei cunoașteri a sorei lui am fost și eu invitată la ceaiul care s-a organizat și la care nu a mai fost chemat nici un coleg sau colegă din clasă. Majoritatea invitaților erau studenți de la Arhitectură, unde învăța și sora lui. Nu m-am simțit prea bine printre ei, mi se păreau cam exagerați din toate punctele de vedere, eu, care veneam de la țară, nu știam să dansez ca ei și nici nu am încercat să învăț, pur și simplu mă rușinam. El a încercat să mă învețe, dar eu nu am fost de acord și atunci a dansat tot timpul cu alte fete. La un moment dat mi-am dat seama că se fac anumite ironii la adresa mea, care stăteam retrasă, și că el se simte jenat din cauza aceasta. La un moment dat, mama lui m-a chemat într-o cameră deoparte, ca să stea de vorbă cu mine. De la început mi-am dat seama că tonul cu care îmi vorbește este de superioritate și că în felul acesta se încerca să mi se facă o anumită „educație" și să mi se pună anumite condiții. Din ceea ce mi-a spus am înțeles că trebuie să fiu mîndră că sînt prietenă cu fiul ei și că pentru a-l merita trebuie să încerc să ajung „la nivelul lui" prin felul în care mă îmbrac, mă comport și vorbesc. I-am răspuns că eu nu am avut condițiile pe care le-a avut P., că părinții mei nu au posibilitatea să mă îmbrace după ultima modă. Cînd m-a condus spre casă, după terminarea ceaiului, i-am spus lui despre discuția pe care am avut-o și el a recunoscut că mama lui este exagerată, dar și eu trebuie să încerc să fiu mai modernă. Am încheiat aici discuția, dar nu știam ce surpriză mă așteaptă. Într-o sîmbătă m-a anunțat că seara vom fi invitați la o rudă de-a lui și să trec pe la el pe acasă cu două ore înainte pentru a sta de vorbă cu sora lui într-o problemă. La ora zece am fost la el acasă și sora lui m-a chemat în camera ei. „Vreau să probezi o rochie de-a mea, mi-a spus ea, cred c-o să-ți vină foarte bine". Și mi-a arătat o rochie pe care desigur că mi-aș fi dorit-o oricînd. Dar în clipa aceea ochii mi s-au umplut de lacrimi și am plecat fără să spun altceva decît „mulțumesc". Am crezut că el va veni și mă va scuta în seara respectivă, dar nu-i venit. Mai mult, citeva zile după aceea nu-mi vorbit cu mine. Apoi am tăiat relațiile, ca și cum nu s-ar fi întîmplat nimic. Bineînțeles, pe la ei nu-mi-acasă n-am mai călcat. Acum citeva luni, mi-a propus dintr-odată să ne logodim. Am rămas surprinsă deoarece pînă atunci nu mi-a spus niciodată că mă iubește, deși înțelegeam din felul corect și atent în care se purta cu mine că nu-i sînt indiferentă. Mi-a spus în același timp că mă tată vă vom da examen la facultate și, ca să evităm încurcăturile, ne vom retrage din școală înainte de terminarea ei. I-am spus că nu sînt de acord, nu vreau să mi se reproșeze că am făcut această școală doar ca să mă aflu în treabă, eu vreau să mă văd și să urmez facultatea în același timp. El mi-a răspuns că părinții lui nu vor fi de acord ca el să plece în provincie și nici să lucreze în producție, că lui pur și simplu i-e frică să plece în alt oraș, și că tatăl lui garantează că vom lua examenul de admitere, are el „pilele" lui. M-am dus într-o duminică la părinții mei (care locuiesc într-o comună de lîngă Pitești), ne-am sfătuit și am hotărît să termin școala, să intru în servici și după aceea, dacă voi fi în stare, voi urma paralel și facultatea. Cînd m-am întors i-am spus această concluzie. „Gîndește-te bine, mi-a spus el, în felul acesta înseamnă că va trebui să ne despărțim definitiv pentru că eu nu vreau să merg în producție, cine știe unde și să-mi ratez viitorul. Dacă nu mă urmezi, înseamnă că nu ții la mine". După aceasta, sfătuit probabil de cei de acasă a întrerupt complect relațiile cu mine, ieșea în oraș cu altă fată și s-a retras din școală, umbla cu diferiți prieteni pe bulevard toată ziua. Întrebat de o colegă de ce s-a despărțit de mine, i-a răspuns că-i pare rău de cele întîmplate, pentru că sînt o fată inteligentă, dar că gîndesc „ca la țară". Ceea ce m-a surprins și mai mult a fost atitudinea tatălui său, care la sfîrșitul anului mi-a pus nota cinci, ca o răzbunare, aruncîndu-mi totodată citeva cuvinte ironice. Zilele acestea voi pleca la Pitești, unde am primit repartiția. Bucuria de a fi aproape de ai mei, de a le oferi părinților satisfacția că am o profesiune este stîrbită de sfîrșitul unei prietenii de aproape doi ani. Oare trebuie să regret ceea ce s-a întîmplat? Convingerea mea este că nu, din moment ce deosebirea dintre felul meu de a gîndi și al lui (mai ales al familiei sale) este atît de mare. Sînt convinsă că, fiind alături de el și familia lui, aș fi acut tot timpul un sentiment de inferioritate. Niciodată nu m-aș fi împăcat cu lipsa lui de personalitate și cu concepția lui de a lua de la viață numai ceea ce este ușor și plăcut, cu atitudinea umilitoare pe care a avut-o familia lui față de mine. Niciodată nu voi putea suporta să știu că am obținut ceva în mod necinstit, vreau ca tot ce voi reuși în viață să fie obținut prin puterile și eforturile mele și cu asentimentul conștiinței mele".

Scrisoarea dumneavoastră este un mic roman despre două conștiințe, despre două filozofii de viață, lăsînd multe teme de meditație pentru cei care-l citesc. Întîmplările nu par a fi ieșite din comun, dar ceea ce-mi reține atenția în primul rînd este atmosfera specific mic burgheză din familia lui P., pe care ai reușit să ne-o sugerezi prin relatarea cîtorva întîmplări. Îmi imaginez fără prea multe eforturi incubatorul în care a fost crescut tînărul care trebuia să-ți fie logodnic, grija cu care a fost ferit de orice eforturi, inclusiv cel de a gîndi și de a izbîndi singur în viață, oroarea față de muncă, spaima de „provincie", concepută, în spiritul infestat de comoditatea burgheză, ca locul unde dispare perspectiva și tihna traiului ușor. Trotuarele bulevardului Magheru și bărulețele de zi ale Capitalei ne oferă privirii, ca niște tulburi acvarii, destule exemplare de acest gen, produse ale unor griji părintești bolnăvicioase, ființe hrănite cu pofta de lene și distracție, îmbolnăvite de patima intelectualismului parazitar, a căror privire cețoasă și abulică sfidează viața și realitatea care-l încoujoară cu prea multă îngăduință. Este de felicitat, desigur, bunul dumneavoastră simț care a depistat primejdia care vă pîndea o dată acceptată intrarea într-un mediu străin unei concepții sănătoase despre viață și muncă. Sînt întru totul, deci, de acord cu punctul dumneavoastră de vedere și vă urez succes la noul loc de muncă.

V. Alexian, *București*: Am citit cu interes rîndurile în care faceți cîteva aprecieri interesante despre rubrica noastră și despre corespondenții săi. Apreciind sinceritatea cu care tinerii ni se adresează („sinceritatea nu înseamnă numai să spui tot ceea ce gîndești, dar să și gîndești tot ceea ce spui"), considerați că aceștia trebuie să învețe în primul rînd din greșelile altora, ceea ce nu se potrivește întru totul cu părerea noastră, care continuăm să credem cu toată convingerea în valoarea exemplului pozitiv, în puterea acestuia de a înriuri și înnobila spiritele tinere.

Diana, București: *„De multe ori mi-a fost dat să întîlnesc în rîndurile celor care scriu la rubrică o anumită amărăciune sau suferință și mă întrebam: dacă cineva mi-ar ceie cel puțin un gram din fericirea mea aș fi în stare să-i dau? Am căutat prin cele mai ascunse colțuri ale inimii mele și am găsit: da. O să credeți că mă cait de prea multă fericire. E drept, am fost și sînt o fată fericită. De fapt, la 17 ani poate să se plîngă cineva că nu-i fericit? Totul e așa de frumos, anii aceștia sînt atît de minunați încît mie îmi pare rău de fiecare clipă care zboară prea repede. Pretextul acestei scrisori sînt rîndurile unui tînăr din Brașov care se căita că se simte ratat din cauza unei iubiri neîmpărtășite. Ca și dumneavoastră, nici eu nu înțeleg astfel de văicăreli. Sîntem destul de tineri ca ori de cîte ori sîntem dezamăgiți din cauza acestui sentiment să ridicăm fruntea sus, știind că sînt lucruri mult mai importante de realizat în viață care trebuie să ne preocupe".*

Iată încă un deget pus pe o rană veche de cînd... rubrica. În aceste clipe stau din nou față-n față cu un teanc de scrisori în care mi se pun întrebări cutremurătoare de genul: „prietena mea poartă corespondență și cu mine, și cu prietenul meu. Ea și-a recunoscut greșeala, dar vă întreb: s-o iert sau să n-o iert?" Sau: „prietena mea s-a supărat pe mine pentru că într-o scrisoare am uitat să-i spun la început *draga mea*. Viața mea nu are nici un rost fără ea. Cum s-o conving să mă ierte?" Se contează din partea noastră pe soluții miraculoase în chestiuni care țin de mintea cea simplă a cocoșului, în timp ce, cu deplină dreptate, majoritattea cititorilor solicită spațiul rubricii pentru dezbaterea unor probleme mult mai grave și de interes general. Este limpede că pe viitor nu vom mai face nici un fel de concesii scrisorilor care ne îmbie cu plictisitoare și puerile povești de dragoste.

Voichița B., jud. Hunedoara: *„Ecoul cuvintelor mele a fost înregistrat de multe suflete sensibile și fiecare a rămas cu o anumită impresie. Vă scriu din nou pentru că aș vrea ca ideile mele să apară mai limpezi. Am afirmat că sînt o fire romantică și, dat fiind că un tînăr a pus recent o întrebare în legătură cu romantismul, aș vrea să explic ce înțeleg eu prin a fi romantic: să iubești viața, oamenii, florile, să fii impresionat în fața frumosului, să iubești liniștea, cerul senin și să reciți în gînd cele mai minunate versuri care s-au scris. Romantismul pentru mine e o odihnă a sufletului, e o pauză de meditație între întîmplările de fiecare zi, e o reculegere și o căutare, o reîmprospătare a energiilor și îndreptarea lor spre un scop înalt. Romantism nu înseamnă exil din realitate, din prezent, ci visuri care zboară cu aripile cît mai aproape de pămînt. Se spune că dragostea e un sentiment romantic, că fiecare om își caută jumătatea cealaltă și că abia atunci va fi fericit. Eu cred că fiecare om este un întreg și chiar dacă nu va găsi acea jumătate care să-i semene, personalitatea lui nu poate fi știrbită. Nu-i înțeleg pe cei care se consideră rătăciți din pricina neîmplinirilor în dragoste. Nu există oameni rătăciți, ci oameni comozi, care, o dată învinși, abandonează orice gen de luptă. E adevărat că la 20 de ani poți să spui că nu cunoști îndeajuns viața, dar cred că la nici o vîrstă nu poți reuși această performanță. Totdeauna se vor găsi sensuri noi pentru această noțiune, dar noi, oamenii, sîntem datori să dăm vieții sensul cel mai frumos".*

De acord cu aceste completări filozofice. Dar chiar și fără ele, numeroșii cititori care ne-au scris în urma publicării scrisorii anterioare v-au înțeles perfect.

Un elev, Mînăștur, județul Maramureș: *„Aflîndu-mă într-o situație încurcată, m-am gîndit să cer ajutorul dumneavoastră. Terminînd clasa a VIII-a, părinții mei mi-au cerut să dau examen la teologie, să mă fac popă. Nici n-am vrut să aud de una ca asta, nu îmi place o asemenea meserie și de aceea am insistat să mă lase să dau examen la liceu. După multe eforturi, am reușit să-i conving, am dat examen la liceu, am reușit și încă cu o medie mare. Acum îmi cer din nou să las liceul și să dau examen la teologie. Din felul cum mi-au vorbit se înțelege că mă vor obliga să fac lucrul acesta. De aceea v-aș ruga, în citeva rînduri, să le explicați că nu fac bine ceea ce fac. Poate că părinții mei, pe care îi iubesc atît de mult, cred că prin aceasta mă vor face fericit, dar din păcate nu, nu vor face altceva decît să mă distrugă. Ei îmi spun că încă nu știu ce fac. Dar oare nu-mi dau eu seama de ceea ce îmi place sau de ceea ce nu-mi place? De ce trebuie să fiu victima unor asemenea absurde neînțelegeri?"*

De aici, de departe, nouă ne e mai greu să-i convingem pe părinții tăi că săvîrșesc nu numai o greșeală, ci chiar o samavolnicie, obligîndu-te să alegi în viață o cale pe care nu o dorești. Te sfătuiesc să ceri cu ouraj sprijinul profesorilor tăi și al altor minți luminate din sat, rugîndu-i să stea de vorbă cu părinții. În ultimă instanță, refuzul tău hotărît va fi decisiv. Mai scrie-ne.

CUVINTE ÎNCRUCIȘATE

ANOTIMPURI

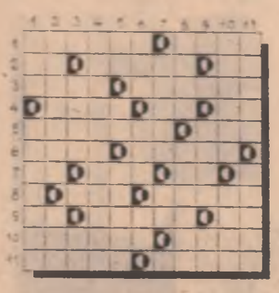

ORIZONTAL: 1) Anotimpul ghioceilor — Autorul volumului „Cele patru anotimpuri". 2) Cu toate solistițiile (sing.) — „Cursă" pe orice timp — Nota redacției. 3) Încărcați cu electricitate — Tipă. 4) În fiecare anotimp — Apă pe „maluri" — Lucian Mateescu 5) Anotimpul fructelor timpurii — Aproape nula. 6) Mese amestecate (sing.) — Cu forfotă în anotimpul estival. 7) Luca Petre — Autorul schiței „Anul nou" din volumul „Vîntul de seară" — Poftim! 8) Frînturi de anotimpuri (sing.) — Din anotimpul verii. 9) În furtună! — A trimite ape din ape — Ere! 10) „Iarna bărbaților" și „Vara oltenilor" — Cîntă primăvara. 11) Se naște în luna mai — Vînt căldut de primăvară.

VERTICAL: 1) Anotimpul florilor — În luna lui Cireșar și Cupto: (pl.). 2) La „ani" se adaugă „timp" — „Toamna se numără bobocii". 3) Arin into — Pe portativ. 4) „Anotimp" exact. 5) Poftește! — La sfîrșitul scrisorilor — Anotimpul „florilor albe". 6) În celsius — Cap, dar alandala — Cu florile verii pe ea. 7) Buni pentru anotimpurile reci — Ion Gheorghe. 8) Ploaie de toamnă — Succesiuni complete ale anotimpurilor. 9) Autorul poeziei „Noapte de primăvară" din volumul „Clipe" — Ion Fulga. 10) Țară cu ceață în toate anotimpurile — La timpul trecut. 11) „Apus de soare" — Lunile de iarnă (reg.)

I. ALEXANDRU

LĂPTYCĂ

FOILETON

Prin '68, stăteam cu chirie mică, într-o cămăruță a unui frumos apartament de pe Lister. Cu acces la bucătărie (și la baie, dar numai cînd madam Cocărlan și domnul Cocărlan n-aveau invitați, în holul mare, la remy; marți, joi și sîmbătă — aveau). Dădusem și eu un anunț cum că „tînăr serios caut gazdă chiar întrare comună, contra meditații la orice, plus diferență". Și am găsit.

Pe atunci, dacă-mi aduc aminte bine, Lăptycă era printr-a X-a, la „Lazăr". Mai știu că într-un referat i l-am confundat pe Bolintineanu cu Bolliac de era gatagata să mă mut, la observația părinților lui (citez): „purtarea dumitale e scandaloasă!...". De atunci mi-am dat mai mult silința pentru temele lui la română și uite că, acum, nu-mi prinde rău deloc...

★

Ieri, am dat 2 lei pe-un porumb fiert, în față la „Expres"-ul de la Gara de Nord. Un domn brunet, cu un sac mare de plastic, burdușit, vindea marfa pe nerăsuflate. Avea și vorbe:

— Ia băieții, de la Titel! E cald porumbielu', băieții! E dă nemaipomenit, băieții!...

M-am grăbit să iau și eu un porumbiel cald, mai ales că pînă venea un „77" puteam să mănînc, liniștit, chiar doi. Înghesuială. În dreapta lui domnu' Titel, un tînăr cu blugi Lee, încins cu curea lată, făcea mina a doua, la sărlicică. Ridic ochii, așa-ntr-o doară. Să leșin! Lăptycă! Avea în mînă un borcănaș de mușlar, plin cu sare, din care presăra, uimitor de repede, din vîrf de degete, în sens longitudinal, pe fiecare țiulete ce i se prezenta la rînd.

— Lăptycă!...

— Studentule! Haj să trăiești, nu mai știam de tine! Ce te-ai dat la funda așa?... Stai să terminăm mansa asta, că îți acord cîteva minute pînă primim marfă nouă. Mi-era dor de tine...

...Nu așteptă prea mult și sacul se golește. Domnu' Titel, spirit întreprinzător se vede, a vîndut pentru 3 lei și sacul de plastic care se golise, unui țăran încărcat de bagaje. I-a strecurat apoi 10 lei lui Lăptycă, partea lui, a dat un telefon de la „public" și i-a spus (citez larăși): „Țin-te pe aproape că Gigi vine repede. S-a umflat bobul... Eu intru la bistrou să servesc o bere fres...".

★

— Măi, Lăptycă, nu ți-e rușine? I-am luat din scurt, imediat ce a intrat domnu' Titel în „Expres". Știe madam Cocărlan cu ce te ocupi tu, în timpul liber?

— Ce să spun... te-a găsit și pe tine morala. Ești și tu un perpet, precum bătrînu'!

— Perpet ești tu!... dar ce-i ala?

— Un tip care te toacă la cap, în mod perpetuum mobile...

— Cu școala ce-ai făcut? că nu mai știu nimic de tine de cînd m-am mutat de la voi.

— Bătrîne, am terminat la seral, să știi și tu. Că dac-ai plecat, mi-a fost mai greu fără tine, îți dai seama... S-a mai mutat unul, după ce-ai plecat, dar maman i-a dat liber că nu mă lăsa sîmbăta să fac ceai la el în cameră. Tu erai băiat finăs...

— Și? Ai încercat la facultate? Ziceai că vrei la Teatru...

— Am dat, mai mult de gura Cocărlanilor. Am reușit fără loc. Da' am intrat la Buftea, la cascadori. Vezi, pasiunea mea, tot filmul... Cu timpul o să fac regie... Am combătut în scene mari. Să mă vezi, am acasă o poză îmbrăcat în arnăut. Rupere!... N-am stat prea mult, că m-am plictisit. Ce, să-mi rup osatura? Am mai încercat, tot în cinematografie, cu biletele la filme bune; dar e nesigur, domnule, poți să stii că tocmai ăla pe care-l servești nu e de la economic?... Pot foarte bine să mai fac cîte un bisnis stînd liniștit acasă, la telefon, fără să mă agit atîta în teren. Da' am început să fac splin, că eu sînt, totuși, om de acțiune și e păcat de relațiile mele. Chestia cu porumbul fiert e genială, nu? Să știi însă că zilele astea plec la mare cu domn' Titel. Să vezi piață, acolo!

...N-am apucat să-l dojenesc mai serios. Mi-a mai spus o dată că-s perpet, mi-a zis „au guri" și a fugit la borcănașul cu sare că venise marfa nouă. Fie ce-o fi, îmi zic, eu dau telefon la madam Cocărlan că e mai mare rușinea cu ce se ocupă Lăptycă al ei (citez, pentru ultima dată): „cel țunți-munți de băiatu' lu' maman".

— ...Alo! Madam Cocărlan? Eu sînt, studentul... Cel care-i lucram lui Lăptycă referatele la română!... Mă mai știți?

— ...Aaaa!... Ce plăcere... Dragul de el... Ți-ai adus aminte de noi?... Știți ce? Dă-mi, te rog, un telefon mai pe seară, că tocmai aveam un remy colosal... Da?

★

Cum de-am uitat eu zilele de remy de la Cocărlani!? Trebuia să-mi dau seama că e joi și doar știam că marțea, joia și sîmbăta... N-am să-mi fert gafa asta niciodată!

VIOREL RABA

Desen de G. BADEA

Un important domeniu interdisciplinar

ACUSTICA MODERNĂ

Prof. dr. ing. AURELIAN STAN

Evoluţia tehnico-ştiinţifică contemporană a dus pe de o parte la crearea unor ştiinţe noi, aflate în special la graniţa dintre două sau chiar mai multe domenii diferite iar pe de altă parte, conţinutul multor ştiinţe, cu o veche tradiţie de dezvoltare a fost substanţial îmbogăţit şi transformat.

O asemenea evoluţie a cunoscut în ultimul timp şi acustica, atît prin apariţia unor adevărate ştiinţe limită, aflate la hotarul dintre acustică şi alte domenii cît şi prin dezvoltarea amplă a mijloacelor şi posibilităţilor sale de cercetare.

Acustica este o disciplină veche ale cărei începuturi, ancorate în lumea antică, sînt legate de dezvoltarea instrumentelor muzicale. Filozofii antici aveau unele idei destul de clare pentru acea epocă, privitoare la acustică: ei observaseră originea vibratorie a sunetelor; ştiau să calculeze raportul lungimilor a două tuburi sonore, capabile să producă sunete în consonanţă; cunoşteau fenomenele de reflexie şi unele aplicaţii practice. Se pare chiar unul din tiranii Siracuzei, din sec. IV î.e.n., îşi amenajase închisorile astfel încît să poată spiona convorbirile efectuate în şoaptă, prin canale ascunse, terminate cu pavilioane în formă de ureche.

Dar dacă la sfîrşitul secolului trecut i s-ar fi cerut unui om de ştiinţă părerea cu privire la perspectivele de dezvoltare ale acusticii, el ar fi dat un răspuns puţin încurajator, deoarece acustica era considerată o ştiinţă învechită, cu un orizont limitat, în care n-ar mai fi fost posibil a se mai descoperi ceva. Dezvoltarea amplă a mijloacelor şi posibilităţilor sale de cercetare, datorită în special progresului prodigios al electronicii, a transformat acustica clasică. Ea a devenit o ştiinţă nouă, în permanent progres, o ştiinţă cu numeroase implicaţii tehnico-economice şi sociale.

În prezent, acustica este considerată ca o ştiinţă a radiaţiei mecanice sub toate aspectele şi aplicaţiile sale incluzînd producerea, transmisia şi captarea vibraţiilor mediilor materiale de toate frecvenţele şi în cele mai variate condiţii.

În procesul de dezvoltare a acusticii, se evidenţiază anumite direcţii cu şi în cazul celorlalte ştiinţe moderne: o pătrundere în profunzime, corelată cu dezvoltarea unor baze fizice adecvate şi o lărgire a sferei de investigaţii în zonele de contact cu alte ştiinţe.

Pe lîngă aceste două tendinţe generale, o caracteristică specifică acusticii constă în dezvoltarea şi diversificarea deosebită a aplicaţiilor sale practice.

Tendinţa de adîncire continuă a domeniului a dus la examinarea tot mai detaliată a propăgării undelor acustice în medii de natură diferită, atît omogene, cît şi eterogene, la descoperirea, măsurarea şi interpretarea teoretică a unor fenomene legate de propagarea undelor acustice care ar fi: fenomenele de relaxare, cavitaţie, dispersie etc.

De asemenea, au fost puse în evidenţă o serie de efecte interesante cum sînt: efectul Debye şi efectul Kneser în fluide; efectul acustico-electric în medii solide etc.

Pentru extinderea şi aprofundarea acestor cercetări, a fost nevoie de o lărgire a domeniului frecvenţelor ajungîndu-se astăzi la o frecvenţă de 10^{12}—10^{13} Hz (unde hipersonice), precum şi de o creştere a intensităţilor pînă la 10^{4} w/cm², faţă de 10^{-3} w/cm² care reprezintă intensitatea acustică maximă suportată de urechea omului. Astfel, au fost create noi ramuri ale acusticii moderne ca: *acustica neliniară, acustica moleculară şi se pun bazele chiar a unei acustici cuantice.*

Oricît de diversificată ar fi fost acustica modernă, între diferitele sale ramuri există o unitate organică ce caracterizează legile sale interne de dezvoltare pe baza cărora sînt clădite edificiile fiecărei ramuri în parte.

Progresele substanţiale realizate în ultimele două decenii în domeniul acusticii au făcut ca sfera ei de acţiune să intervenze cu eficie de acţiune ale altor ştiinţe. Astfel, au luat naştere numeroase ştiinţe de graniţă ca: *ultrasunetica, electrono-acustica, hidro şi geoacustica, bio şi psihoacustica, combaterea zgomotului şi vibraţiilor (urbed cu obiect combaterea poluării acustice), acustica arhitectonică etc.* Abordarea problemelor specifice unor asemenea ştiinţe de graniţă necesită, pe lîngă cunoştinţele specifiche specialităţii de acustică şi bogăţirea cîtorva discipline.

O dată cu diversificarea acusticii, s-a lărgit enorm sfera aplicaţiilor sale practice. Pentru ilustrarea acestui fapt voi enumera pe scurt cîteva direcţii metodele ultrasonice care ocupă un loc important în numeroase tehnologii cum sînt: prelucrarea metalelor; sinteza polimerilor cu ajutorul ultrasunetelor; omogenizarea şi separarea substanţelor; măsurarea şi controlul pînzelor fabricate; în industria chimică: reactori şi emulsii, polimerizări, reacţii de hidrogenare, transporturi intramoleculare.

Ca acţiunea ultrasunetelor au putut fi constatate, în condiţii normale de presiune şi temperatură o serie de substanţe: amoniacul, difenilele formică etc. Pot fi obţinute, sub acţiunea ultrasunetelor, efecte opuse — de scindare a moleculelor, prin ruperea legăturilor dintre atomi. Numeroase efecte produc ultrasunetele şi asupra organismelor vii, prin efectul de focalizare. Într-un cîmp ultrasonic puternic pier aproape toate microorganismele, chiar cele mai rezistente cum sînt bacilii lui Koch. Se constată de asemenea că ultrasunetele au acţiune distructivă şi asupra virusurilor. O altă problemă importantă de mare actualitate în care specialiştii în acustică au un cuvînt greu de spus se referă la lupta împotriva zgomotului şi vibraţiilor. În prezent, zgomotul se află peste tot, iar intensitatea sa a crescut considerabil în cursul ultimilor ani — şi sporeşte mereu — în funcţie de puterile mecanice mereu crescînde ale maşinilor de tot felul.

Poluarea sonoră a mediului înconjurător şi mai corect poluarea acustică — datorită infrasunetelor şi ultrasunetelor, a căror frecvenţă se află în afara gamei domeniului audibil — exercită o influenţă considerabilă asupra vieţii omului, afectînd negativ starea fizică şi intelectuală. Aceasta cu atît mai mult cu cît în condiţiile actuale ale mecanizării şi automatizării complexe, munca în numeroase întreprideri a devenit o variantă a activităţii intelectuale.

Acţiunea dăunătoare a zgomotului şi vibraţiilor asupra omului care lucrează în mediul industrial, are numeroase implicaţii economice cum sînt: reducerea calităţii produselor, scăderea productivităţii muncii, scoterea prematură din producţie a unor muncitori, tehnicieni şi ingineri a cîmp calificare necesită un timp îndelungat de pregătire, creşterea fondului de asigurări sociale etc. În plus, vibraţiile a cîtor caracteristici fizice depăşesc anumite limite, au acţiuni dăunătoare nu numai asupra omului dar şi asupra organelor de maşini şi a elementelor de construcţii, putînd duce la degradarea şi chiar la distrugerea acestora. Evident, studiile întreprinse — atît la noi în ţară cît şi pe plan mondial — au condus şi conduc mereu la remedii. Mă refer la o serie de realizări privind insonorizarea halelor industriale, izolarea maşinilor şi agregatelor împotriva vibraţiilor, aplicarea tratamentelor fonoabsorbante, ecranarea acoustoizolărilor etc.

Cele spuse pînă aici reprezintă doar cîteva din aplicaţiile importante ale acusticii moderne, această disciplină complexă, esenţa de semnificaţii în care timeşii studiaţi pot, printr-o pregătire temeinică de bază şi ingenioase, să-şi aducă contribuţia la progresul ştiinţei şi tehnicii.

• La interferenţa cu... psihologia • Sunetele ajută la prelucrarea metalelor şi la sintetizarea substanţelor chimice • În cîmp ultrasonic pier chiar şi bacilii Koch • Poluarea sonoră

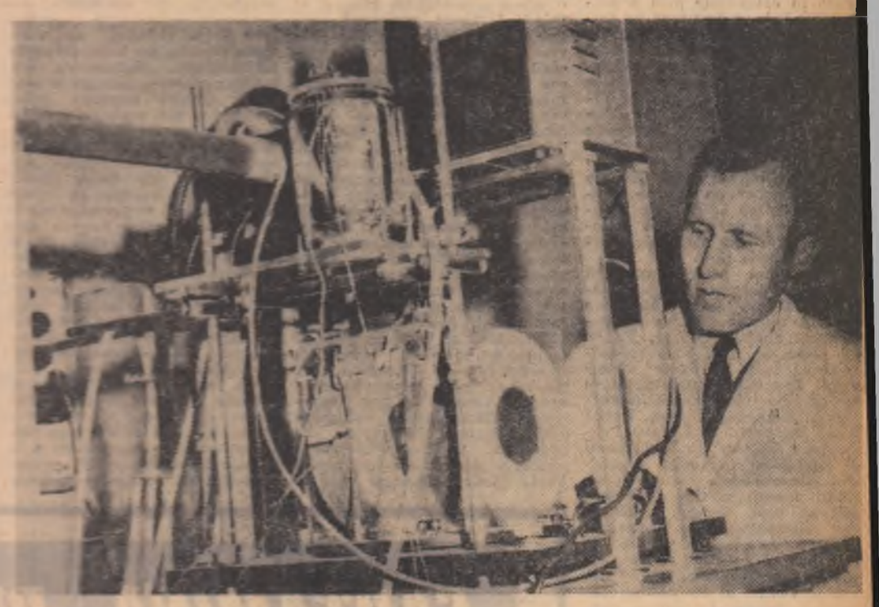

Printre cercetările cu caracter aplicativ efectuate la catedra de fizică a Universităţii din Timişoara se numără şi studiile asupra materialelor feromagnetice întreprinse, în cadrul lucrării de doctorat de asistentul Ioan Muşcutariu.

Foto: Ed. HÖFER

DINCOLO DE 60 DECIBELI...

DOREL DORIAN

Ni se demonstrează fără drept de apel că un om supus unor provocări şi violenţe auditive frecvente (repetate) nu se obişnuieşte, cum se credea, cu acest „climat de agresiune sonoră" Dimpotrivă! Oboseala provocată de zgomot se completează, rînd pe rînd, cu o stare de nelinişte şi irascibilitate, cu o slăbire a atenţiei şi a capacităţii de realizare — asociere — ripostă, cu o diminuare progresivă a randamentului intelectual. Nu am vorbit de boli: de schimbările bruşte ale ritmului cardiac, de mărirea tensiunii, de riscurile unor veritabile leziuni ale scoarţei cerebrale. Medicii însă o fac din plin, avertizîndu-se că zgomotul se instituie azi ca „o veritabilă „ciumă a secolului", „un flagel cu milioane de victime potenţiale", o agresiune cumplită „a cohortelor de decibeli împotriva liniştii publice". De la primul „S.O.S.... zgomote" s-a ajuns astfel pînă la dramaticul „Decibelii ameninţă!... Se pregăteşte un genocid sonor".

Dar nu decibelii sînt propriu-zis de vină! Numărul de decibeli nu face decît să indice, în fond, de cîte ori un sunet (un zgomot) se dovedeşte a fi mai puternic decît sunetul abia perceptibil, apreciat ca prag de audibilitate. Foşnetul unei frunze, noaptea, măsoară şi el cam 10 decibeli; şoapta de dragoste urcă spre 20; greierii cuminţi, ca şi mecanismul ceasurilor de perete, nu depăşesc 30!...

Brigăzile de specialişti „anti-zgomot" au fost dotate, de altfel, cu aparate speciale şi sînt gata să precizeze celor interesaţi, de la caz la caz, pragul de periculozitate. În incăperile ale căror surse sonore nu depăşesc 40 decibeli, randamentul dv. va fi maxim! Preferaţi totodată străzile liniştite, sub 50 decibeli, deci fără transport în comun şi fără nici un fel de garaj auto; iar în timpul conversaţiilor nu îngăduiţi vehemenţei argumentării să urce peste 60 decibeli! Pentru pitoresc şi o anume forţă de previziune, sînt citaţi: Iuvenal (care protesta împotriva trecerii carelor prin Roma), Boileau (disperat de zgomotele Parisului), Schopenhauer (care condamna pînă şi pocnetele biciului) şi una dintre reginele Angliei care interzicea bărbaţilor să-şi bată soţiile după orele 22, pentru a nu mai tulbura liniştea vecinilor, noaptea. Dar să nu ne înşelăm: există o deosebire fantastică între nivelul maxim de zgomot al secolelor precedente şi nivelul actual, devenit de peste zece ori mai puternic în mai puţin de 50 de ani!

Zgomotul, însă, nu-i un „rău necesar". Nici o fatalitate! Constructorii de maşini au şi pornit în căutarea soluţiilor silenţioase; tehnologii au înlocuit nituirea prin sudură, au modificat acţionarea războaielor de ţesut, au introdus cea mai variată gamă de ecranări antifonice. Arhitecţii, evitînd „străzile-coridor", au recomandat o veritabilă „arhitectură a liniştii", cu magistrale largi, retrageri de aliniament, ziduri cu izolaţie specială. Edilii, la rîndul lor, au decis construirea noilor aeroporturi la cît mai mare distanţă de oraş, în timp ce urbaniştii continuă să stăruie şi azi în interzicerea traficului auto-de mare tonaj, în oraşe. Pînă la urmă, fireşte, tot zgomotul acesta (excesiv), datorat tehnicităţii, va fi învins. Ca şi cel datorat inerţiei (soluţiilor vechi, depăşite dar încă acceptate), ca şi cel provocat de diferitele neglijenţe — tolerate şi ele dintr-un fel de comoditate.

Important, însă, ar fi să nu se uite din această rapidă inventariere a surselor de poluare sonoră nici un agent parazit. Pentru că inutil vom limita „bang-ul sonic" dacă nu vom condamna periculozitatea agresivă a celor care se vor şi devin zgomotoşi, pentru a se pune cu orice preţ în „valoare"; şi inutil vom repara tobele de eşapament şi frînele autoturismelor dacă nu vom condamna stridenţele agresive ale celor care nepreţuind efortul, nu înţeleg nici nevoia noastră de odihnă şi linişte. Şi iarăşi, mă gîndesc la zgomotul infernal al şuşotelilor răuvoitoare, al vorbelor „purtate", al aranjamentelor de culise!... Zgomotele, de orice natură ar fi, se însumează, iar brigăzile antizgomot mai au destulă treabă, chiar şi acolo unde aparatele lor nu indică peste 60 decibeli.

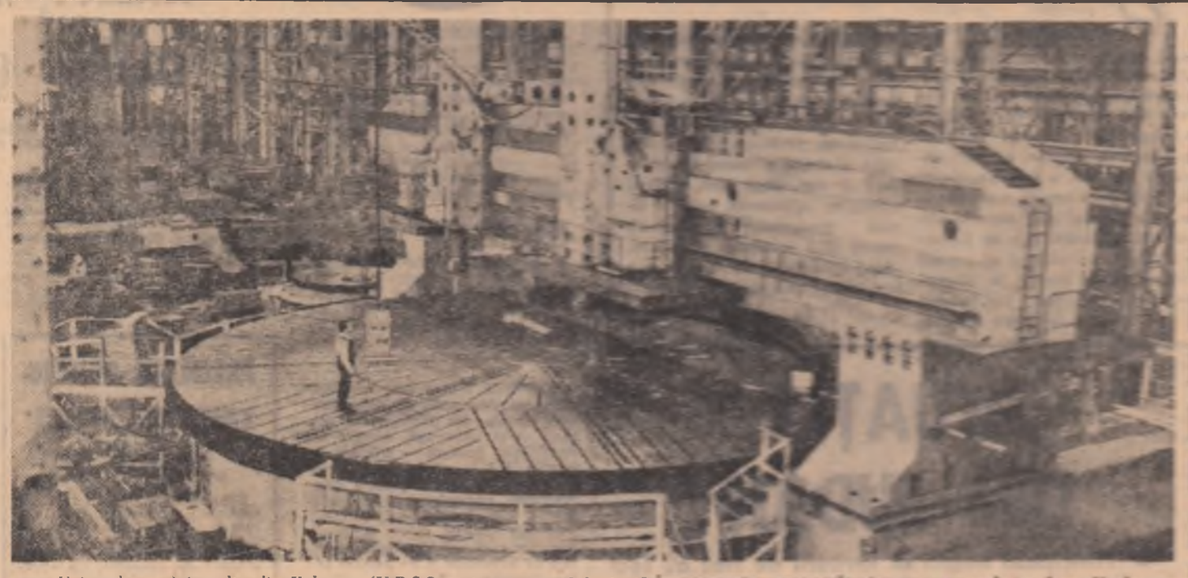

Uzina de maşini-unelte din Kolomna (U.R.S.S.) este cunoscută în toată lumea pentru agregatele gigante pe care le produce. Unele din ele reprezentînd unicate de prim plan. În fotografie un uriaş strung cu planu orizontal din seria KU-200. Unul dintre exemplarele acestei familii, cu un diametru de 16 m, funcţionează în ţara noastră. Aceste maşini pot prelucra piese cu greutăţi pînă la 560 de tone şi un diametru pînă la 20 m cu o precizie de 40—60 microni.

CRONICA IPOTEZELOR

Sistemul mondial de radio şi televiziune prin sateliţi

O URIAŞĂ ŞCOALĂ CU MII DE PROGRAME

Oamenii de ştiinţă, cei mai serioşi, chiar, simt din cînd în cînd nevoia să-şi confrunte opiniile cu ale autorilor de literatură ştiinţifico-fantastică. Într-un asemenea moment, Reuniunea experţilor guvernamentali, privitoare la reglementările internaţionale în domeniul comunicaţiilor spaţiale, întrunite sub egida UNESCO l-a invitat pe ARTHUR C. CLARK să prezinte un referat asupra dezvoltării sistemului mondial de radio şi televiziune. Arthur Clark nu este de fapt un scriitor. Sau în orice caz nu este în primul rînd aşa ceva. Fizician de reputaţie internaţională el s-a dedicat ulterior literaturii de popularizare, obţinînd în 1962 premiul Kalinga, atribuit pentru realizări meritorii în acest domeniu de către UNESCO. El a deţinut în acelaşi timp funcţia de preşedinte al Societăţii britanice pentru explorarea spaţiului interplanetar. Arthur Clark este scenaristul celebrului film de anticipaţie „O odisee spaţială în anul 2001". Reproducem mai jos într-o formă prescurtată opiniile sale asupra viitorului comunicaţiilor.

Există persoane care susţin că sateliţii de comunicaţii nu reprezintă decît o extindere a serviciilor de comunicaţie actuale şi că în consecinţă civilizaţia noastră poate să-i asimileze fără mari dificultăţi. Aceasta este o idee complet falsă. Acestite invenţii reprezintă un fel de salt tehnologic, care antrenează o restructurare majoră a civilizaţiei. În secolul nostru automobilul reprezintă probabil exemplul cel mai concludent. Caracteristica acestor invenţii constă în faptul că atunci cînd ele sînt deja realizate trece un timp considerabil înainte ca să poată fi apreciate consecinţele pe care le vor antrena. Aş dori să citez un exemplu: după descoperirea telefonului, inginerul şef al poştelor din Marea Britanie, Sir William Preece, un om capabil de altfel, care cîţiva ani mai tîrziu l-a susţinut fără rezerve pe Marconi, a fost întrebat ce părere are despre acea invenţie americană. La care Sir Preece a răspuns: „Americanii au nevoie de telefon, dar noi nu, fiindcă avem destul curier". S-a dovedit mai tîrziu că telefonul reprezenta ceva mai mult decît un simplu substitut al curierilor. De altfel, dacă cineva are impresia că eu exprim banalităţi, absolut evidente, îl-aş roga să se întrebe cu toată sinceritatea dacă el ar fi putut să prevadă consecinţele finale ale tiparului sau telefonului atunci cînd ele au fost create. Cred că în perspectivă influenţele sateliţilor de comunicaţie asupra modului nostru de viaţă vor fi şi mai spectaculoase. S-ar putea ca acest viitor să fie chiar mai apropiat decît îl credem. În ce mă priveşte prefer să fiu un profet prudent. De pildă, în februarie 1945, într-un articol descriam posibilitatea creării unei reţele de sateliţi de comunicaţii, sincroni şi menţinînd în legătură cu această idee o frază care astăzi pare comică: „este o posibilitate a unui viitor îndepărtat, de cel puţin o jumătate de secol". Riscam pe atunci, fără să ştiu, să devin ridicol prezicînd comunicaţiile prin sateliţi abia în 1995!

Înainte de a intra în subiect aş vrea să precizez că sateliţii de comunicaţii nu constituie decît o categorie din familia extrem de numeroasă a acestor aparate. Va veni vremea cînd agricultorii, pescarii, administraţia publică a pădurilor, nici nu-şi vor putea imagina cum izbuteau predecesorii lor să se descurce fără ajutorul unor sateliţi ale căror detectoare scrutează încontinuu planeta. Valoarea economică a sateliţilor meteorologici constituie deja un lucru demonstrat. O utilizare mai puţin cunoscută dar a cărei valoare economică va atinge cîteva miliarde de dolari pe an o constituie controlul traficului aerian prin sateliţi. E probabil că aceasta este chiar singura soluţie a problemei aglomeraţiei aeriene, în faţa căreia ne aflăm, şi a eliminării riscurilor mereu sporite de ciocniri pe traseele cerului...

A existat o epocă în istoria omenirii în care casele nu aveau ferestre. Nouă, ne e dificil să ne închipuim cum trăiau oamenii în peşteri. Deodată în cursul unei singure generaţii locuinţele au căpătat o fereastră de un gen nou: aparatul de televiziune. El a devenit într-o clipă una din nevoile fundamentale ale omului modern şi urmaşii noştri nu-şi vor putea închipui probabil cum au trăit vreodată oamenii fără micile ecrane electronice...

Au fost scrise deja milioane de cuvinte despre utilizarea educativă a televiziunii şi în special asupra programelor educative TV transmise prin sateliţi. Dar cred că nu trebuie să neglijăm imensele posibilităţi virtuale ale programelor educative radiofonice, posibile în ziua în care transmisii de înaltă calitate se vor putea efectua la scară planetară. Există anumite materii pentru care imaginea este esenţială. Pentru altele ea nu aduce nimic în plus. Or, cum un circuit de televiziune ocupă în spectrul de frecvenţe tot atîta loc ca şi cîteva sute de circuite sonore nu trebuie să utilizăm acest mijloc decît atunci cînd e neapărat necesar. În ceea ce priveşte aspectul economic — costul unui sistem de radioemisiuni educative prin satelit, care ar acoperi întreaga planetă ar fi insignifiant în comparaţie cu profitul care ar rezulta în final. O serie de studii referitoare la difuzarea de emisiuni educative prin sateliţi pentru ţările în curs de dezvoltare au arătat că costul materialului necesar (satelit, relee etc.) revine la un dolar pe elev anual. Presupun că există circa 1 miliard de copii de vîrstă şcolară pe pămînt; dar numărul oamenilor care au nevoie de educaţie este mult mai ridicat, să zicem de 2 miliarde. Ar însemna că prin cheltuirea a cîteva miliarde de dolari pe an am putea asigura la scara întregului glob un sistem de emisiuni educative care ar putea scoate întreaga planetă din ignoranţă. O asemenea sumă nu reprezintă nici măcar 1 la sută din ceea ce se cheltuieşte anual pentru înarmare.

Dacă privim viitorul mai îndepărtat cred că va veni timpul în care orice şcolar sau student, în orice loc din lume, va putea să-şi branşeze receptorul pe emisiunea educativă legată de subiectul care-i place, la nivelul de cunoştinţe pe care-l va simţi că îl are. Mii de emisiuni educative vor fi difuzate simultan pe frecvenţe diferite astfel că fiecare va putea să-şi urmeze studiile în domeniul preferat, conform capacităţii sale. Probabil că aceasta va reprezenta pentru învăţămînt un avantaj tot aşa de mare ca cel al invenţării tiparului. Aceste proiecte nu sînt chiar atît de fanteziste cum ar părea: în 1972 va începe experimentarea în India a unor emisiuni educative recepţionate direct de la sistemul de sateliţi de comunicaţie.

Dar aceasta nu este decît un aspect al unei evoluţii mult mai vaste încă, ce va transforma modul nostru de viaţă. Fiindcă consecinţele noilor dispozitive de comunicaţii vor înlătura barierele dintre casă şi locul de muncă. În deceniul 8 încă vom vedea apărînd o mobilă de comunicaţii cu funcţii multiple, cuprinzînd un ecran TV, o cameră de luat imagini, un microfon, un clavier de ordinator şi o imprimantă. Cu ajutorul acestui dispozitiv orice om va putea să intre în contact cu orice alt om posesor al aceluiaşi echipament. În acest fel deplasările în interes de serviciu se vor reduce considerabil. Această schimbare va fi însoţită de o alta, datorită progresului zborurilor spaţiale — cercetarea cosmică îi obligă pe savanţi să pună la punct sisteme de regenerare a alimentelor pentru zborurile de lungă durată. Cînd vom realiza aceste sisteme, oamenii vor deveni total independenţi de agricultură, astfel încît vor putea instala comunităţi umane în orice loc al planetei. Poate că înseşi locuinţele individuale vor deveni într-o zi autonome, sisteme ecologice închise producînd la infinit hrana necesară. Această evoluţie, combinată cu dezvoltarea comunicaţiilor va provoca probabil o modificare completă a aspectului civilizaţiei umane şi va reprezenta în final sfîrşitul oraşelor. Dată fiind însă inerţia instituţiilor ca şi necesitatea investirii unor uriaşe capitaluri cred că va trebui să treacă cel puţin un secol pînă să înceapă să se manifeste acest proces. Cred că societăţile viitoare nu vor mai avea nevoie de oraşe, decît pentru unele aplicaţii limitate. Coşmarul suprapopulării urbane şi a inextricabilelor ambuteiaje ale circulaţiei va dispare. Cred că va apare o lume în care omul va deveni din nou ceea ce ar trebui să fie: un animal relativ rar avînd în acelaşi timp posibilitatea de a intra instantaneu în legătură cu toţi ceilalţi membri ai speciei sale. Va exista din fericire mult mai mult spaţiu în lumea viitorului căci pămînturile, recuperate la sfîrşitul erei agriculturii (care acum, după 10 000 de ani se apropie de finalul său) vor deveni disponibile pentru locuit. Sper că o bună parte dintre ele va fi lăsată să revină la starea naturală a pădurilor şi cîmpiilor virgine şi cred că printre aceste insule imense de verdeaţă vor rătăci fericiţi nomazii electronici ai secolelor viitoare.

PROTEINE DIN APE REZIDUALE

Proteine din ape reziduale? Potrivit cercetărilor unui biochimist britanic efectuate în Noua Zeelandă, a fost pus la punct un procedeu care permite recuperarea 96 la sută din proteinele pierdute în cursul operaţiunilor tehnologice efectuate în fabricile de conserve de carne.

Ziarul „The Guardian", care reia la rubrica de ştiinţă „Apele uzate" cu o inedită încărcătură de proteine sînt de asemenea, unul din principalii factori de poluare. Graţie „procedeului Grant" nu se recuperează numai proteinele pierdute, ci şi apa.

Grant a sosit în Noua Zeelandă de la Cambridge, unde în prealabil efectuase un an de cercetări intense în această problemă. El a pornit lucrarea de la faptul — stabilit prin calcul — că o uzină de conserve de carne, de mărime medie, utilizează circa 10 000 tone de apă pe zi, şi că aceste ape reziduale conţin echivalentul în proteine a circa 1 000 kg. carne de oaie.

Această ştire, arată că aplicînd pe scară largă acest procedeu, numit „procedeul Grant", după numele inventatorului, ar putea contribui la rezolvarea problemei lipsei de proteine.

I. T.

Antene

O PERFECŢIONARE CONSIDERABILĂ A MOTORULUI CU PISTON este anunţată într-un comunicat laconic al postului de radio Pekin. Ea este atît de importantă încît a dus la transformarea a înseşi concepţiei constructive a motorului Otto se spune în comunicat. Prin aplicarea ei se obţine o mare economie de combustibil, se măreşte puterea şi durabilitatea motorului şi se obţin excelente porniri la —30°C sau în atmosferă rarefiată ca cea din munţi. Inovaţia a fost deja aplicată la toate vehiculele militare chineze. UN POTENŢIOMETRU AUTOMAT, CREAT DE SPECIALIŞTI DIN LENINGRAD, PERMITE PLANTELOR SĂ SE STROPEASCĂ SINGURE oricînd au nevoie: El se bazează pe captarea semnalelor biologice care indică saturarea plantei cu lichid nutritiv. Transformate în impulsuri electrice ele comandă pornirea sau oprirea instalaţiei de stropire. Ziua s-a constatat că plantele se aprovizionează la 15—60 minute, iar noaptea la 90—300 minute. DEPOLUAREA APEI MĂRILOR DE PETROL POATE FI REALIZATĂ CU AJUTORUL BACTERIILOR a demonstrat un cercetător american, care a creat, prin mutaţii genetice, specii de bacterii ce absorb energic petrolul. Interesant este faptul că unele specii au preferinţe pentru ţiţeiul obişnuit în timp ce altele îl preferă pe cel din Louisiana sau din California. UN NOU SISTEM DE TRANSMITERE A INFORMAŢIILOR va fi pus la dispoziţia cetăţenilor de către poşta din R.F.G. Începînd din 1972 ea va oferi spre achiziţionare particularilor un mic dispozitiv electronic, de buzunar, cu ajutorul căruia orice abonat telefonic din R.F.G. va putea intra în legătură cu oricare din posesorii dispozitivelor amintite, indiferent unde se vor afla aceştia în Europa. Un ţiuit în aparat îl va avertiza pe purtător că cineva vrea să vorbească cu el. De la cel mai apropiat post telefonic el va putea cere atunci legătura cu corespondentul său. Încă din prima fază a sistemului poşta va distribui 100.000 de aparate. D.D.T.-UL NU ESTE PERICULOS PENTRU OAMENI AFIRMĂ ORGANIZAŢIA MONDIALĂ A SĂNĂTĂŢII, bazîndu-se pe faptul că nici unul dintre cei 220 000 de oameni care au manipulat această substanţă timp de 20 de ani nu a avut nimic de suferit de pe urma sa. Se apreciază, în schimb, că 500 de milioane de oameni îşi datorează viaţa acestui praf care a contribuit în mod hotărîtor la eradicarea malariei.

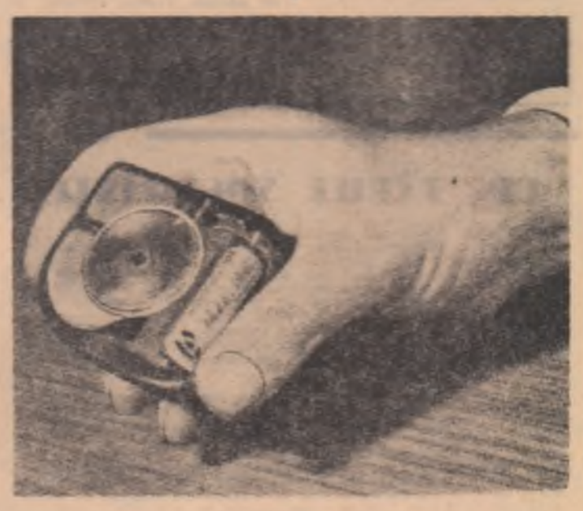

O minusculă baterie atomică creată de specialiştii britanici pentru pacemaker-urile folosite la stimularea inimii bolnavilor cardiaci. Ea utilizează 180 de miligrame de plutoniu 238

SĂPTĂMÎNA PE GLOB

• Solidaritate fermă cu popoarele în luptă, cu toate forțele revoluționare • Un important document consacrat securității internaționale • Imperativul rațiunii • Bătălii aprige pe frontul social

În săptămîna aceasta am evocat semnarea acordurilor de la Geneva — eveniment consumat cu 17 ani în urmă — și care, în bofida anilor ce au trecut, rămîne în actualitate prin semnificațiile sale. A fost încă un prilej pentru poporul român de a-și afirma simpatia și deplinul sprijin față de poporul vietnamez și de celelalte popoare ale Indochinei în lupta pentru înfăptuirea aspirațiilor lor legitime. De asemenea, în aceste zile, în cadrul lunii de solidaritate cu poporul coreean s-a desfășurat un miting de solidaritate cu lupta poporului coreean, pentru propășirea patriei sale, pentru apărarea suveranității și independenței sale naționale, pentru unificarea țării.

Detașament activ al mișcării comuniste internaționale, acționînd neabătut pentru întărirea unității tuturor forțelor revoluționare, antiimperialiste, P.C.R. își întărește legăturile tovărășești cu toate partidele comuniste. În această săptămînă ne-au vizitat țara reprezentanți ai Partidului Comunist Italian, Partidului Comunist Brazilian, Partidului Comunist din Danemarca și Partidului Comunist Australian. Convorbirile cu reprezentanții acestor partide s-au desfășurat sub semnul solidarității internaționaliste. Tovarășul Nicolae Ceaușescu a primit pe tovarășul Agostino Novella, membru al Direcțiunii și al Biroului Politic al Partidului Comunist Italian. În cursul convorbirilor s-a realizat o informare reciprocă privind activitatea celor două partide, a fost reafirmată hotărîrea comună a P.C.R. și P.C.I. de a dezvolta în continuare relațiile de prietenie și colaborare dintre ele și s-a efectuat un schimb de păreri asupra unor probleme actuale ale situației internaționale, ale mișcării comuniste și muncitorești.

Săptămîna care s-a încheiat a consemnat vizita ministrului comerțului exterior al României la Moscova, cu care prilej s-a examinat mersul realizării protocolului comercial româno-sovietic pe anul în curs cît și unele probleme legate de posibilitățile de lărgire a schimburilor comerciale dintre cele două țări pe perioada 1971—1975. De asemenea, la Moscova, în cadrul C.A.E.R., s-au desfășurat consfătuirea miniștrilor industriei construcțiilor de mașini și cea a conducătorilor organelor de planificare. Miniștrii industriei construcțiilor de mașini au încheiat un protocol în problema organizării, prin cooperare, a producției de autocamioane de mare tonaj, stabilindu-se caracteristicile tehnice operative ale modelelor de bază ale autocamioanelor și autotrenurilor de mare tonaj, precum și etapele de lucru pentru realizarea în cooperare a acestora. Conducătorii organelor de planificare din Bulgaria, Cehoslovacia, R. D. Germană, Mongolia, Polonia, România, Ungaria și U.R.S.S au semnat un protocol privind dezvoltarea colaborării în producția de materii prime.

Dezvoltarea și adîncirea cooperării dintre țara noastră și celelalte țări socialiste este menită să asigure egalitatea deplină între ele, avantajul reciproc, soluționarea problemelor în spiritul liberului consimțămînt și al intereselor fiecăreia, asigurarea dezvoltării și înfloririi economici naționale a fiecărui stat socialist.

Dezvoltînd relațiile cu toate statele socialiste frățești, România lărgește și legăturile economice cu diferite țări, indiferent de orînduirea lor social-politică, în spiritul coexistenței pașnice. Zilele acestea s-a semnat primul acord economic între România și Irlanda. De asemenea a fost încheiat un acord comercial româno-canadian.

Cronica acestei săptămîni consemnează noi acte de politică externă consacrate înfăptuirii securității în Europa și în lume. Se afirmă pregnant năzuința popoarelor de a trăi eliberate de coșmarul războiului, de a dobîndi putința de a-și consacra toate eforturile construcției pașnice.

Un document de o semnificație deosebită este scrisoarea pe care ministrul afacerilor externe al U.R.S.S., A. Gromiko, a trimis-o secretarului general al O.N.U. U Thant, scrisoare care înfățișează pe larg poziția guvernului sovietic în privința măsurilor necesare pentru întărirea securității internaționale. Propunerile cuprinse în această scrisoare evidențiază un efort constructiv menit să ducă la creșterea eficienței și rolului O.N.U., o contribuție la destinderea internațională, pentru soluționarea unor probleme complicate cu care contemporaneitatea este confruntată și se înscriu în contextul acțiunilor întreprinse cu stăruință de către statele socialiste pentru înlăturarea primejdiei de război, pentru un climat de pace și bunăînțelegere. Scrisoarea lui A. Gromiko relevă pe bună dreptate că menținerea păcii și securității internaționale și adoptarea unor măsuri eficiente în acest sens reprezintă sarcina cea mai importantă a Organizației Națiunilor Unite. Documentul sovietic se pronunță pentru respectarea strictă a principiilor înscrise în Carta O.N.U., principii care — după cum se știe — sînt egalitatea suverană a tuturor statelor membre, întemeierea relațiilor dintre națiuni pe dreptul popoarelor de a dispune de ele însele, neamestecul în treburile interne, reglementarea prin mijloace pașnice a diferendelor internaționale, abținerea de la recurgerea la amenințare cu forța sau folosirea forței.

În legătură cu aceasta, A. Gromiko subliniază necesitatea ca „renunțarea la forță și la amenințarea cu folosirea ei în rezolvarea problemelor litigioase să devină o lege obligatorie a vieții internaționale". Eliminarea forței, a politicii de amestec în treburile altor popoare, de brutal dictat imperialist, are o însemnătate vitală pentru pacea lumii. În conformitate cu Carta O.N.U., România militează ferm pentru abolirea politicii de forță, pentru dreptul popoarelor de a fi stăpîne de propria lor soartă, pentru soluționarea problemelor litigioase prin mijloace pașnice. Este o poziție principială, afirmată cu claritate și consecvență.

Scrisoarea lui A. Gromiko cuprinde propuneri în acord cu cerințele păcii, cu interesele securității internaționale, fiind o luare de poziție în favoarea destinderii și conlucrării pașnice între toate popoarele. România socialistă, acordînd o deosebită prețuire tuturor eforturilor consacrate promovării păcii și colaborării internaționale, acționează împreună cu celelalte țări socialiste, cu toate statele iubitoare de pace, pentru ca omenirea să fie ferită de urgia unui nou război.

Enumerînd evenimentele săptămînii se cuvine să înregistrăm o serie de manifestări care reflectă dorința opiniei publice de a favoriza procesul destinderii. Festivitățile de la Rostock desfășurate sub lozinca „Marea Baltică trebuie să fie o mare a păcii" — la care au luat parte peste 25.000 oaspeți din diferite țări — au reliefat adeziunea largă la ideea unei conferințe a statelor europene, fără condiții prealabile. De asemenea, s-a reafirmat necesitatea recunoașterii R. D. Germane de către toate statele, pe baza dreptului internațional. „Înfăptuirea securității europene, precum și interesele statelor riverane Mării Baltice și ale popoarelor acestora reclamă normalizarea relațiilor între toate statele europene" — se arată în rezoluția parlamentarilor din țările Balticii și din nordul Europei. În această ordine de idei înregistrăm cea de a 14-a convorbire care a avut loc între reprezentanții R. D. Germane și R. F. a Germaniei. Convorbirea, care a durat cinci ore, a avut un caracter concret, referindu-se la problemele traficului. Opinia publică urmărește cu atenție desfășurarea acestor contacte și își exprimă speranța că realismul va învinge.

Tot în această săptămînă s-au încheiat convorbirile dintre miniștrii de externe ai Austriei și Italiei. Cei doi miniștri au subliniat „dorința comună de a se ajunge la o conferință pentru securitate și cooperare în Europa, care să poată duce la o adevărată destindere și conviețuire pașnică între statele continentului".

Ideea coexistenței pașnice, a necesității cooperării statelor cu sisteme sociale diferite s-a exprimat și la întîlnirea între reprezentanții opiniei publice sovietice și americane desfășurată la Kiev. Miercuri s-a deschis la Belgrad conferința mondială „Pacea mondială prin drept" la care participă delegați din 80 de țări printre care și România. În mesajul tovarășului Nicolae Ceaușescu adresat conferinței se subliniază: „Considerăm că în condițiile actuale, juriștilor, a căror misiune este de a sluji ideile nobile ale justiției și progresului social, tuturor oamenilor cărora le este scumpă cauza civilizației și păcii, le revine înalta îndatorire, de a milita ca dreptul internațional să devină un instrument eficace în lupta pentru zădărnicirea politicii imperialiste de amestec, dictat și agresiune, excluderea forței din relațiile internaționale, lichidarea dominației coloniale și discriminării rasiale, pentru asigurarea dreptului popoarelor de a hotărî singure asupra destinelor lor".

În această săptămînă atenția comentatorilor a fost reținută de un eveniment bogat în semnificații: întîlnirea dintre premierul Ciu En-lai și consilierul președintelui Nixon pentru problemele securității naționale, Henry Kissinger. În comunicatul publicat după convorbirile de la Pekin se arată că — ținînd seama de dorința exprimată de partea americană — președintele S.U.A. a fost invitat să efectueze o vizită în R. P. Chineză la o dată convenabilă, înainte de luna mai 1972. Întîlnirea dintre conducătorii Chinei și Statelor Unite — subliniază comunicatul — va avea ca scop căutarea normalizării relațiilor între cele două țări, precum și un schimb de vederi asupra problemelor care interesează cele două părți. Contactele chino-americane în vederea normalizării relațiilor dintre S.U.A. și R.P. Chineză au găsit aprobare și au fost salutate cu satisfacție de toți cei ce militează pentru înfăptuirea coexistenței pașnice, pentru dezvoltarea relațiilor între state cu orînduiri sociale diferite în interesul destinderii internaționale, al înlăturării focarelor de tensiune, pentru întărirea păcii mondiale. De altfel, se constată o lărgire a curentului către o normalizare a relațiilor cu R.P. Chineză. Țări ca Italia, Canada, Austria, Chile etc. au stabilit în ultima vreme relații diplomatice cu R. P. Chineză. Turcia a angajat negocieri în vederea stabilirii relațiilor diplomatice cu R. P. Chineză, negocieri care — cum declara ministrul de externe turc — au „intrat în faza finală". În Japonia, Liga deputaților pentru normalizarea relațiilor japono-chineze a decis să prezinte actualei sesiuni a Dietei un proiect de rezoluție prin care cere parlamentului nipon să se pronunțe pentru recunoașterea R. P. Chineze și stabilirea de relații diplomatice cu această țară. Este interesant de subliniat că la această ligă a aderat majoritatea deputaților Dietei. Aceste luări de poziție corespund unei tendințe care se manifestă și în cadrul O.N.U. În anul trecut, pentru prima oară, în Adunarea Generală a O.N.U. majoritatea statelor membre au votat în favoarea restabilirii drepturilor legitime ale R. P. Chineze în acest forum internațional.

România socialistă care acordă o mare importanță participării R. P. Chineze la rezolvarea tuturor problemelor internaționale și care a militat statornic pentru restabilirea drepturilor R. P. Chineze la O.N.U., salută dezvoltarea relațiilor R. P. Chineze cu alte state, văzînd în aceasta o contribuție la îmbunătățirea climatului mondial, la soluționarea marilor probleme care preocupă în prezent umanitatea.

Zidurile de la Colosseum, care poartă cu nobilă mîndrie amprentele secolelor dispărute în istorie, au fost martore ale unei manifestări puțin obișnuite: demonstrația greviștilor. În plin sezon turistic, cînd străzile Romei stau împînzite de mulțimea vizitatorilor dornici să facă cunoștință cu „cetatea eternă", capitala italiană a fost paralizată timp de două ore de o grevă generală. Orașul și-a pierdut ritmurile existenței sale de fiecare zi. 250.000 de oameni ai muncii au încrucișat brațele în afirmarea revendicărilor lor. Aceste revendicări și-au găsit expresia în lozincile purtate de mulțimea ce a demonstrat prin acea parte a Romei pe care o aureolează istoria. Pe Via dei Fori Imperiali, în vecinătatea unor vestigii ce aduc mesajul timpului trecut au răsunat cerințele celor ce muncesc: să se pună capăt concedierilor și sporirii prețurilor, să se asigure construcții de locuit pentru cei cu venituri reduse și să se înfăptuiască, în sfîrșit, promisele reforme sociale. Buletinele meteorologice vorbesc despre canicula care domnește în Italia. Un val de căldură s-a abătut asupra țării. La Palermo s-au înregistrat chiar 43 de grade la umbră. Dar preocupările esențiale sînt determinate de „vara fierbinte" de pe frontul social. Este o „vară fierbinte" pe care o întîlnim nu numai în Italia. În S.U.A. mișcarea grevistă dobîndește o amploare deosebită. Au încetat lucrul categorii din cele mai diferite de salariați — feroviari și oțelari, docheri și ingineri din telecomunicații. Peste 600 000 de oameni ai muncii din S.U.A. înfruntă patronatul. În Uruguay s-a declanșat o grevă generală de 24 de ore ca urmare a „măsurilor de securitate" luate de guvern, măsuri care, în fond, semnifică introducerea stării de asediu. Jumătate de milion de muncitori și funcționari au participat la grevă ceea ce a determinat blocarea activității întreprinderilor industriale, a sectorului comercial și bancar, a diferitelor instituții etc. Universitățile și școlile au luat parte, de asemenea, la grevă. Luptînd pentru apărarea libertăților democratice, greviștii au cerut, totodată, reprimirea la lucru a muncitorilor concediați. În legătură cu „măsurile excepționale" introduse de președintele Uruguayului, după ce parlamentul decisese revocarea lor, Camera Deputaților a hotărît — pentru prima oară în istoria țării — inițierea procedurii în vederea intentării unui proces politic împotriva președintelui Jorge Pacheco Areco, acuzat de violare a constituției.

Clasa muncitoare purtînd aprige bătălii pentru drepturile sale, pentru înnoirea societății, se afirmă drept forța esențială în lupta pentru progres social. Revendicările proletare exprimă, în linii generale, dezideratul de a se opri scăderea puterii de cumpărare a salariilor, de a se frîna creșterea prețurilor și de a se pune capăt șomajului. Înmulțirea acțiunilor revendicative — în S.U.A., Anglia, Italia, Japonia etc. — reflectă riposta celor ce muncesc la tentativele de a arunca pe umerii maselor muncitoare consecințele dificultăților economice pe care le cunosc diferite țări capitaliste, dificultăți exprimate mai ales prin procesul inflaționist în accentuare și prin instabilitatea dolarului. Cursul „regelui valutei" a cunoscut noi scăderi care s-au tradus prin combinații bursiere ce au produs neliniște în lumea financiară occidentală. Oamenii muncii nu sînt, însă, dispuși să plătească prețul crizei.

*

Orientul Apropiat a rămas în continuare scena unor neliniștitoare evenimente. Situația din Iordania, după acțiunile întreprinse împotriva rezistenței palestiniene, preocupă lumea arabă. Sudanul a cunoscut o lovitură de stat, după care, potrivit ultimelor informații, trupele fidele generalului Numeiry au reușit să-l readucă la putere. Autorii loviturii de stat au fost arestați și executați.

EUGENIU OBREA

CONFLICT POLITIC ÎN URUGUAY

CAMERA DEPUTAȚILOR A DECIS INIȚIEREA PROCEDURII PENTRU A SUPUNE PE PREȘEDINTELE ȚĂRII UNUI PROCES POLITIC

Camera Deputaților din Uruguay a votat vineri cu 52 de voturi pentru și 47 contra la capătul unei ședințe care a durat peste zece ore, inițierea procedurii în vederea supunerii președintelui republicii, Jorge Pacheco Areco, unui proces politic.

Conflictul acut cu puterea legislativă a survenit săptămîna trecută, cînd președintele Areco a reintrodus măsurile excepționale de securitate la numai 12 ore după ce parlamentul hotărîse revocarea lor. Decizia președintelui a fost considerată „o sfidare a autorității parlamentului" și, imediat, Partidul național, de opoziție, a prezentat cererea pentru intentarea unui proces politic împotriva președintelui, sub acuzare de „violare a Constituției". Simultan, a fost prezentată o moțiune de cenzură colectivă contra celor 11 membri ai guvernului. Acestei acțiuni i s-au alăturat ulterior toate partidele și grupările politice care alcătuiesc frontul de unitate populară „Frente Amplio", constituit în vederea prezentării unui program politic comun și al unui candidat unic al forțelor de stînga la alegerile prezidențiale din noiembrie a.c.

Este pentru prima dată în istoria Uruguayului cînd Congresul încearcă să pună un președinte sub acuzarea de violare a Constituției. Deși, în conformitate cu prevederile Constituției, președintele nu este revocat, situație pentru care este necesară o majoritate de două treimi, atît în Camera Deputaților cît și în Senat, votul este apreciat ca un important eveniment politic.

La începutul săptămînii viitoare, Senatul urmează să ia în rîndul său, în dezbatere inițierea procedurii în vederea punerii sub acuzare a președintelui. În cazul în care două treimi din senatori vor vota în favoarea ei, acest fapt ar atrage după sine destituirea automată a președintelui țării și organizarea de noi alegeri.

Protestul P.C. Francez

Ziarul „L'Humanite" de vineri publică un comunicat al Biroului Politic al P.C.F., în care se arată că guvernul francez „a luat hotărîrea de a refuza Poiana din Vincennes pentru ținerea la 11—12 septembrie a.c. a sărbătorii ziarului „L'Humanite". Biroul Politic protestează cu vigoare împotriva acestei noi și grave știrbiri a libertăților, a dreptului de expresie și de reuniune care se înscrie în campania sistematică împotriva cuceririlor democratice în Franța.

Biroul Politic cheamă pe toți comuniștii, pe toți democrații, să sporească numărul delegaților, al protestelor, al telegramelor adresate guvernului pentru a-l constrînge să revină asupra hotărîrii sale.

În orice caz, relevă comunicatul, sărbătoarea ziarului „L'Humanite" va avea loc la 11—12 septembrie.

DECLARAȚIA M. A. E. AL R. D. VIETNAM

Ministerul Afacerilor Externe al Republicii Democrate Vietnam a dat publicității o declarație cu prilejul aniversării semnării acordurilor de la Geneva din anul 1954 cu privire la Vietnam.

Lupta justă a poporului vietnamez a înregistrat mari succese pe arena internațională, relevă declarația. „Aceasta, arată în continuare declarația, este victoria cauzei juste a poporului vietnamez. Aceasta este victoria luptei eroice a poporului vietnamez, care este în permanență stăpîn pe destinul său. Aceasta este victoria liniei independente și suverane a Vietnamului, care constă în a uni întregul popor, în a se baza, în esență, pe propriile forțe, străduindu-se în același timp, să cîștige sprijinul internațional, în primul rînd al Uniunii Sovietice, al Chinei și al celorlalte țări socialiste frățești, în a duce lupta pe cele trei fronturi — militar, politic și diplomatic, în a persevera în lupta pînă la victoria totală".

SITUAȚIA DIN SUDAN

• Principalii autori ai loviturii de stat au fost arestați și executați • Generalul Numeiry controlează situația

• AGENȚIA France Presse, citînd postul de radio Omdurman, captat la Cairo, a anunțat că autorii loviturii de stat eșuate din Sudan au fost arestați. Printre cei arestați se află și maiorul Hașem El-Atta, conducătorul loviturii de stat.

Agenția France Presse menționează, de asemenea, că președintele Anwar Sadat a avut o convorbire telefonică cu președintele Numeiry, care l-a informat că în Sudan domnește calmul.

• POSTUL DE RADIO Omdurman, captat la Cairo și citat de agenția France Presse, anunță că Tribunalul Militar Superior din Sudan, instituit pentru a-i judeca pe autorii loviturii de stat lichidate joi seara, a condamnat la moarte, prin împușcare, trei ofițeri superiori ai armatei sudaneze, printre care figurează și maiorul Abdel Monehim Ahmed, comandantul celui de-al treilea regiment de blindate, și Osman Hussein. Sentința pronunțată de tribunal în baza procedurii de urgență a fost aprobată de generalul Gaafar El Numeiry.

• AGENȚIA M.E.N. transmite că „maiorul Hashem El Atta, conducătorul loviturii de stat de la 19 iulie din Sudan, a fost executat vineri împreună cu alte trei persoane".

• ÎN CADRUL unei emisiuni radio, reluată de agenția France Presse, generalul Gaafar el Numeiry, a anunțat vineri că, în cursul ciocnirilor dintre unitățile blindate fidele lui și cele favorabile rebelilor, au fost uciși 16 ofițeri și 14 subofițeri ai armatei sudaneze. El a adăugat, totodată, că un mare număr de răniți din rîndul populației și forțelor armate au fost transportați la spitale.

Sabry acuzat de înaltă trădare

• PROCURORUL general al Republicii Arabe Unite, Mustafa Abu Zeid, a formulat joi, în mod oficial, acuzația de înaltă trădare împotriva fostului vicepreședinte Aly Sabry, relatează agenția M.E.N.

Mustafa Abu Zeid a afirmat, în același timp, că fostul ministru al apărării, generalul în retragere Mohamed Fawzi, intenționa să organizeze o acțiune militară în vederea preluării puterii. El a adăugat, precizează agenția egipteană de presă, că Mohamed Fawzi a început să acționeze în acest scop încă din luna aprilie 1971.

DIN ȚĂRILE SOCIALISTE

• La Sofia a fost dat publicității comunicatul Ministerului Informațiilor și Telecomunicațiilor cu privire la dezvoltarea economiei naționale a R. P. Bulgaria în primul semestru al anului 1971. Producția industrială, se arată în comunicat, a crescut cu 10,7 la sută în comparație cu perioada corespunzătoare a anului trecut. Sporuri însemnate au fost obținute la producția de energie electrică — 7,8 la sută, combustibil lichid — 27,3 la sută, minereu de fier — 12,2 la sută, fibre și mătăsuri sintetice — 36,4 la sută, mobilă — 16,1 la sută. Circa 65 la sută din creșterea producției industriale în industria de stat a fost obținută pe seama sporirii productivității muncii.

• La Berlin a fost dat publicității comunicatul Direcției centrale de statistică de pe lîngă Consiliul de Miniștri al R. D. Germane cu privire la îndeplinirea planului economiei naționale în primul semestru al acestui an. După cum arată comunicatul, cea mai mare parte a sarcinilor hotărîtoare ale planului au fost îndeplinite. Venitul național a crescut față de perioada corespunzătoare a anului precedent cu 5 la sută, iar productivitatea muncii în industrie cu 4,3 la sută. Producția industrială a înregistrat o creștere de 5,8 la sută, atingînd un volum egal cu cel al producției întregului an 1959.

de peste hotare

Deschiderea unei expoziții românești la Moscova

MOSCOVA 23. — Corespondentul Agerpres, Laurențiu Duță, transmite: În parcul „Sokolniki" din Moscova, loc tradițional al expozițiilor internaționale, s-a deschis, la 23 iulie, expoziția „Mașini și utilaje", organizată de Camera de Comerț a Republicii Socialiste România.

Un număr de 11 întreprinderi de comerț exterior din țara noastră prezintă vizitatorilor sovietici o largă gamă de produse ale industriei construcțiilor de mașini, ramură de bază în economia României.

La festivitatea deschiderii expoziției, au participat Nikolai Patolicev, ministrul comerțului exterior al U.R.S.S., Evgheni Pitovranov, vicepreședinte al Prezidiului Camerei Unionale de Comerț Exterior, Mihail Ceburakov, adjunct al ministrului industriei construcțiilor de mașini unelte și scule, Alla Lavrentieva, adjunct al ministrului industriei ușoare, reprezentanți ai M.A.E. al U.R.S.S., directori de mari întreprinderi industriale din Moscova și ai unor organizații economice, specialiști, precum și un numeros public.

Au fost prezenți Cornel Burtică, ministrul comerțului exterior al Republicii Socialiste România, Teodor Marinescu, ambasadorul extraordinar și plenipotențiar al Republicii Socialiste România în Uniunea Sovietică, membri ai ambasadei române, precum și reprezentanți ai întreprinderilor care expun.

Într-o scurtă cuvîntare, Evgheni Pitovranov a exprimat, în numele Prezidiului Camerei Unionale de Comerț Exterior, satisfacția pentru deschiderea acestei expoziții care, a spus el, va constitui o nouă și demnă contribuție la dezvoltarea relațiilor economice sovieto-române.

Luînd cuvîntul, Nikolai Patolicev și-a exprimat satisfacția de a fi martorul festivității de inaugurare a expoziției românești, care, a spus el, dovedește încă o dată „marile succese repurtate de România Socialistă în importantul domeniu al construcțiilor de mașini. Expoziția pe care o deschidem, a spus vorbitorul, constituie un nou stimulent în dezvoltarea schimbului de mărfuri dintre România și Uniunea Sovietică, în primul rînd, în domeniul mașinilor și utilajelor, care constituie unul din articolele principale ale comerțului nostru".

Ministrul comerțului exterior al României, Cornel Burtică, a făcut un scurt expozeu asupra realizărilor obținute de țara noastră în domeniul construcției de mașini, referindu-se apoi la dezvoltarea relațiilor de colaborare economică dintre cele două țări.

Apoi, oaspeții au vizitat expoziția.

AMBASADORUL ROMÂNIEI LA PRAGA ȘI-A PREZENTAT SCRISORILE DE ACREDITARE

La 23 iulie, ambasadorul extraordinar și plenipotențiar al Republicii Socialiste România în Republica Socialistă Cehoslovacă, Theodor Haș, și-a prezentat scrisorile de acreditare președintelui Republicii, Ludvik Svoboda.

După prezentarea scrisorilor de acreditare, președintele Svoboda a avut o convorbire tovărășească cu ambasadorul român.

La ceremonie au participat Jan Marko, ministrul afacerilor externe al R. S. Cehoslovace, Jan Pudlak, șeful Cancelariei prezidențiale, funcționari superiori din Ministerul Afacerilor Externe, membri ai ambasadei române la Praga.

NUMĂR SPECIAL AL REVISTEI „SYNTHESES" CONSACRAT SEMICENTENARULUI P. C. R.

Cu prilejul apariției în Belgia a numărului special al revistei „Syntheses", dedicată Semicentenarului Partidului Comunist Român, ambasadorul Republicii Socialiste România, Alexandru Lăzăreanu, și directorul fondator al revistei, Maurice Lambilliotte, au oferit la 22 iulie un cocteil în saloanele ambasadei române din Bruxelles.

Au fost prezenți Jos Van Eyndc, președintele partidului socialist Belgian, A. Vranckx, ministrul justiției, J. Blume și J. Debrouwere, membri ai biroului politic al Partidului Comunist din Belgia, A. Jaumotte, rectorul Universității libere din Bruxelles, funcționari superiori din ministerul de externe, deputați, personalități ale vieții economice, oameni de cultură și artă, ziariști.

Participanții au manifestat un viu interes pentru conținutul numărului special, care cuprinde largi extrase din expunerea tovarășului Nicolae Ceaușescu la adunarea solemnă din 7 mai consacrată Semicentenarului Partidului Comunist Român, precum și articole semnate de personalități de seamă ale vieții politice, economice și culturale române și belgiene.

Directorul fondator al revistei „Syntheses", în editorialul intitulat „România vă vorbește" face o amplă prezentare a personalității secretarului general al Partidului Comunist Român.

PE SCURT

• AMBASADORUL Republicii Socialiste România în Uniunea Sovietică, Teodor Marinescu, a fost primit la 23 iulie, la cererea sa, de Iadgar Nasriddinova, președintele Sovietului Naționalităților al Sovietului Suprem al U.R.S.S. În cursul întrevederii, a avut loc o convorbire prietenească privind probleme ale relațiilor interparlamentare.

„Cosmos-430"

• AGENȚIA TASS anunță că în Uniunea Sovietică a fost lansat vineri satelitul artificial al Pămîntului „Cosmos-430". Aparatura științifică instalată la bordul satelitului funcționează normal.

• CINCI dintre cele mai importante companii de transporturi navale din Japonia au hotărît să-și întrerupă cursele cu destinația Taiwan — anunță agenția U.P.I., citînd un comunicat al Asociației pentru promovarea comerțului internațional — Kokubosoku. Cele cinci societăți făceau parte dintr-un concern care asigura transporturile de persoane și de bunuri între Japonia și Taiwan.

Moartea președintelui Liberiei

• PREȘEDINTELE Liberiei, William Tubman, a încetat din viață vineri, la Londra, unde urma un tratament medical. El era în vîrstă de 75 de ani.

• AGENȚIA CHINA NOUĂ informează că, la 22 iulie, un avion militar american a violat spațiul aerian al R. P. Chineze deasupra provinciei Guandun. Un purtător de cuvînt al Ministerului Afacerilor Externe al R. P. Chineze a fost autorizat să dea un avertisment în legătură cu această nouă provocare militară a S.U.A.

Holeră în Nigeria

• MINISTRUL sănătății publice din Nigeria a declarat, la 22 iulie, că în această țară au fost înregistrate 962 cazuri de holeră în luna iunie și că 644 de persoane au murit de această maladie.

Tratativele sovieto-americane

• LA SEDIUL ambasadei Statelor Unite din Helsinki a avut loc vineri o nouă întîlnire între reprezentanții U.R.S.S. și S.U.A. cu privire la încetarea cursei înarmărilor strategice.

• PREȘEDINTELE R.S.F. Iugoslavia, Iosip Broz Tito, a primit vineri la Brioni pe președintele organizației mondiale „Pacea mondială prin drept", Charles Rhyne. Cu acest prilej, informează agenția Taniug, Charles Rhyne a înmînat președintelui Tito un mesaj personal din partea președintelui S.U.A., Richard Nixon.

ITALIA: Neînțelegeri în coaliția guvernamentală

Stabilitatea guvernului italian de centru-stînga, prezidat de Emilio Colombo, se află din nou în pericol — relevă observatorii politici din Roma

Coaliția, formată din democrat-creștini, socialiști și socialiști-democratici (sprijinită din afara cabinetului de republicani), se află profund divizată în dezbaterile ce au loc în Parlament asupra reformelor cu caracter economico-social. După cum se știe, Parlamentul italian are înscris pe agenda actualei sesiuni o serie de măsuri cu caracter anticonjunctural, în vederea relansării economiei, legea în favoarea dezvoltării sudului țării (Il Mezzogiorno), reforma fiscală, a transportului, a sistemului de învățămînt universitar și a construcției de locuințe. Numeroase greve și acțiuni revendicative au avut loc și continuă să se desfășoare în întreaga Italie în sprijinul urgentării rezolvării de către Parlament a acestor probleme stringente pentru viața politică și economică a țării.

În Senat se analizează, în momentul de față, reforma construcției de locuințe, care ar trebui definitivată și adoptată înaintea vacanței parlamentare de vară. După dezbateri furtunoase, a ceastă reformă a fost aprobată în Camera deputaților, în luna mai. Intrată în studiul Comisiei senatoriale pentru lucrările publice, reforma menționată a provocat noi neînțelegeri între partenerii din coaliție. Înfruntarea aspră între democrat-creștini, ce se împotrivesc exproprierii, și socialiști — adversari ai speculei practicate în sectorul imobiliar și cu terenurile de construcții, a făcut imposibilă continuarea discuțiilor. Ca urmare a neînțelegerii dintre reprezentanții P.D.C. și ai P.S.I., s-a hotărît ca reforma construcției de locuințe să fie examinată de întregul Senat, începînd de marțea viitoare.

Rezolvarea urgentă a problemelor grave pe care le ridică în Italia sectorul construcțiilor — domeniu important pentru economia țării — a fost cerută și de lucrătorii din construcții, care au declarat recent o „săptămînă de luptă" revendicînd asigurarea locului de muncă și legiferarea reformei aflată în dezbaterea Senatului. Potrivit ultimelor date statistice, 20 000 de muncitori constructori italieni au rămas fără lucru datorită reducerii mari a investițiilor destinate acestui sector de activitate.

PREGĂTIRI PENTRU LANSAREA NAVEI „APOLLO-15"

Membrii echipajului navei spațiale „Apollo-15", care urmează să fie lansată luni în direcția satelitului natural al Terrei, și-au încheiat joi programul de exerciții. La capătul a peste doi ani și jumătate de antrenamente, cei trei astronauți au executat perfect, pentru ultima dată înainte de a porni în misiune, manevrele cele mai dificile de pe întreg parcursul zborului. Alfred Norden, pilotul cabinei de comandă, și-a încheiat antrenamentele cu șapte exerciții complexe, printre care figurează și cele necesare îndeplinirii programului de cercetări prevăzute în timpul evoluției sale solitare pe orbita circumlunară de așteptare. La rîndul lor, James Irwin, comandantul navei, și David Scott, pilotul modulului lunar, și-au verificat reflexele simulînd manevrele cele mai dificile cum sînt decolarea de pe Lună, recuplarea modulului cu cabina de comandă, depresurizarea și represurizarea modulului lunar.

238 DEPUTAȚI JAPONEZI CER RESTABILIREA RELAȚIILOR CU R. P. CHINEZĂ

TOKIO 23 — Corespondentul Agerpres, Florea Țuiu, transmite: Liga deputaților japonezi pentru normalizarea relațiilor Japoniei cu R.P. Chineză, condusă de Aiichiro Fujiyama, fost ministru de externe din partea Partidului liberal-democrat, a prezentat Comitetului de conducere al Camerei Reprezentanților a Dietei nipone un proiect de rezoluție, semnat de 238 de deputați, între care și 54 liberal-democrați, prin care se cere guvernului să normalizeze relațiile cu R.P. Chineză.

Proiectul, sprijinit de deputați din toate partidele, exprimă „regretul profund față de actuala stare de lucruri din relațiile dintre cele două țări". Pentru rezolvarea tuturor problemelor pendinte existente între cele două națiuni, proiectul cere guvernului „să stabilească cît mai curînd posibil, relații diplomatice cu R P. Chineză și să facă eforturi în direcția restabilirii statutului legitim al guvernului din Pekin la O.N.U."

O rezoluție care cere guvernului japonez să recunoască imediat R.P. Chineză a fost adoptată și de Consiliul Municipal al orașului Yokohama, localitate cu o populație de peste 2 milioane de locuitori.

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA: București, Piața „Scînteii" Tel 17 60 10, 17 60 20 Abonamentele se fac la oficiile poștale și difuzorii din întreprinderi și instituții

Tiparul: Combinatul poligrafic „Casa Scînteii"